

Sió

la revista d'Agramunt
i de la Ribera

www.revistasio.cat · redaccio@revistasio.cat

Núm. 700 · Any LIX · Juny 2022

PORTADA:

Aquest mes publiquem el número 700 de la nostra revista. Per això hem volgut fer un número una mica especial, amb escrits d'autoritats locals, de membres de la redacció i col·laboradors. Hem volgut fer, també, una portada diferent, per això la vam encomanar a la nostra companya Serafina Balasch. Ella ens va presentar aquest bonic dibuix, on es pot veure la silueta d'Agramunt, el número 700, i Sió a la samarreta de l'artista amb els titulars de les seccions més habituals.

Editorial	3	- Diumenge de Rams.....	20
ACTUALITAT		- Veïns de l'origen.....	21
Fets del mes		- Didàctiques sobre Guillem Viladot (2)....	22
- VIII edició de DVins	5	ENTITATS	
- Concurs de Colles Sardanistes	6	- AEUA: Últimes activitats del curs.....	24
- Dia Internacional dels Museus.....	7	- Plataforma Antirepressiva de Ponent	26
- L'Encontrada	7	DE TU A TU	
- El president de la Generalitat visita		Carla Folguera Caralps	
la Fundació Guillem Viladot	9	- Passió per la competició canina	29
- Xerrada de Jordi Turull	9	OPINIÓ	
- La Garba	10	La botera	
- Visita a la potabilitzadora d'aigua	10	- Altres danys col·laterals.....	33
- Presentació del llibre Epistolari V-Λ.....	11	Escudella barrejada	
- Confirmacions.....	12	- El vi.....	35
- Cicle Brots.....	12	Especial 700	
- Medalla en equitació	12	- Sílvia Fernández	37
- Incendi.....	13	- Amanda Cardona.....	37
- Exposició a l'Espai Cívic	13	- Cal ser el que som	39
- Presenten "De Riella a Viladot"	13	- SIÓ SIÓ SIÓ SIÓ SIÓ.....	41
- Presentació de la Plataforma		- El meu pas per Sió.....	42
Antirepressiva de Ponent.....	14	- Més de 58 anys de vida.....	43
- Atrapacontes.....	15	- 700 números d'història	43
- Dansa	15	- Set i set-cents.....	44
- Conveni de cessió del Pilar d'Almenara		- Per molts anys	44
loga a l'Espai.....	16	- Objectiu: Sió 1400.....	45
- Concert de fi de curs.....	17	- La fotografia antiga i la descoberta	
- Fira Playmobil - Lego.....	17	del patrimoni artístic perdut.....	46
EPECIAL CENTENARI GUILLEM VILADOT		- Una altra fita aconseguida	47
- Viladot i Sió.....	18	- Guillem Viladot, company de viatge	47
- Només parlar	19	- El conte: Set-cents	49

sumari

5 i 6

Després de l'aturada per la Covid-19,enguany es va poder tornar a fer una nova edició del certamen DVins al Passeig, amb una gran afluència de públic.

El president de la Generalitat de Catalunya, Pere Aragonés, es va desplaçar a la nostra vila per visitar la Fundació Privada Guillem Viladot.

9

CULTURA	
De llibres	
- El darrer de Guillem Viladot	51
ENSENYAMENT	
Finestra educativa	
- English Days At School Again.....	53
- Efemèrides curriculars	55
- Visita de la policia i sortida de famílies .	57
ESPORTS	
- Club Futbol Agramunt.....	58
- Futbol Sala	60
- Club Handbol Agramunt.....	63
- Escatxics.....	64
- Bàsquet Agramunt Club.....	66
GRUPS POLÍTIQS MUNICIPALS	
- Dos convenis claus per al nostre	
municipi	68
L'AJUNTAMENT INFORMA	70
ALMANAC	73
LLEURE	
- Amenitats.....	75
L'OBJECTIU DEL ROBERT	77
LA CALAISERA	77
L'ÀLBUM	79

700!

Hi ha hagut molts canvis al llarg dels més de cinquanta-vuit anys, sí, tanmateix podem dir que no ha canviat l'objectiu principal...

Amb aquest exemplar celebrem que la nostra revista local ha arribat al número 700. Una xifra que suposa la continuïtat d'un projecte nascut el març de 1964, quan la majoria de lectors i col·laboradors encara havien de néixer. Els agramuntins de temps reculats havien engegat diversos projectes periòdics d'àmbit local que duraven un cert temps, però que sempre acabaven esvanint-se perquè els mancava, per una part, el suport necessari i, per l'altra, les persones que passaven al davant no sempre podien mantenir el ritme que exigeix l'aparició periòdica d'una revista.

L'objectiu inicial de **Sió** era informar dels fets que succeïen a la vila i pobles circumdants. Va néixer a l'empara de l'Ajuntament, que li oferí el suport logístic i econòmic necessari. Amb

el pas dels anys, però, **Sió** s'ha anat adaptant als nous temps, de manera que els redactors i col·laboradors s'han renovat, ha passat a escriure's totalment en català, ha multiplicat les pàgines (de les 12 inicials, sovint ara arriba a les 100), s'ha deslligat des de l'arribada de la democràcia del suport de l'Ajuntament (de qui no depèn ni rep ajuda econòmica directa), ha millorat tipogràficament, s'ha difós per la xarxa (com implica l'adaptació a tècniques noves), etc.

Hi ha hagut molts canvis al llarg dels més de cinquanta-vuit anys, sí, tanmateix podem dir que no ha canviat l'objectiu principal: informar dels fets que passen al nostre entorn més proper i, alhora, ser el punt de trobada on moltes persones poden difondre les pròpies idees, recerques històriques i creacions artístiques.

Els redactors de **Sió** hem mantingut encesa la torxa, però a més a més hem fet créixer el caliu cultural d'Agramunt tot organitzant presentacions de llibres, actes culturals, xerrades de distints àmbits, exposicions... i, de manera destacable, l'edició de llibres relacionats amb la vila i comarca, com són, entre altres, els *17 Col·leccionables de Sió*.

Deixeu-nos dir que avui, els redactors i col·laboradors de **Sió** estem de festa i ho celebrem. No perquè aquest número sigui molt diferent als anteriors 699, sinó per la fita simbòlica que representa de continuïtat, fidelitat, altruisme i estima vers els lectors, la vila i la comarca. Llarga vida, doncs, a **Sió!**

CRÈDITS

Redactor en cap: Joan Puig. **Redactors:** Ramon Bernaus, Anna Bertran, Josep Bertran Mitjavila, Vítor M. Cabral, Margaret Palou, Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Josep Rovira, Anna Santacreu i Rosa Maria Sera. **Col·laboradors:** Serafina Balasch, Ricard Bertran, Virgínia Costafreda, Jaume Cots i Robert Penella. **Responsable pàgina web:** Ramon Bernaus Vila.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració de:

Membre de:

**Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988 ■ Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989 ■ Torronaire d'Honor 2004
Pregoner Festa Major d'Agramunt 2007 ■ Premi Culturalia 2007 ■ Premi Victorina Vila 2018**

Imprimeix: Impremta Barnola, SL - Dipòsit Legal: L-138-1964

Redacció i Administració: C/ Ensenyament, 17 - Apartat de Correus, 10 - 25310 Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 46 € - Número solt: 4,30 €

Per a subscripcions i anuncis: Vítor M. Cabral. Tel. 672 68 47 19

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arriben a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) fins el dia 6 del mes en curs.

Lidia Martorell Soldevila
Núm. Col. 4483

Francesc Miret Badia
Núm. Col. 7266

Horari: de dilluns a dijous, de 8 a 20
divendres, de 8 a 14

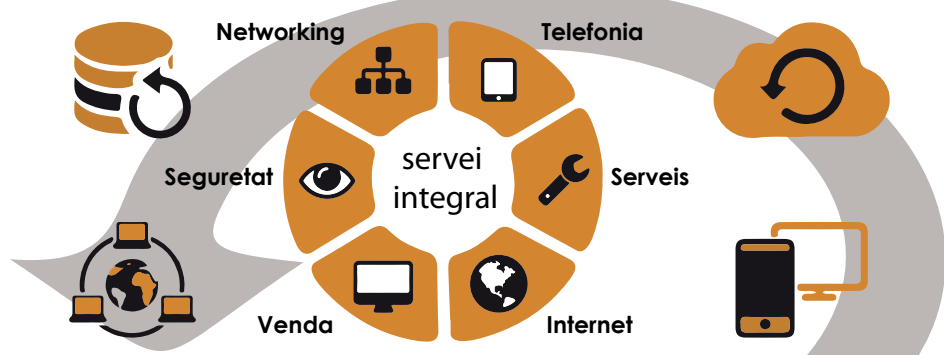
ODONTOLOGIA
I N T E G R A D A
CENTRE DE LA RIBERA DEL SIÓ

Oferim els tractaments d'oclusió i articulació, estàtica i cosmètica dental, cirurgia bucal i implants dentals, odontologia conservadora i preventiva, odontopediatria, ortodòncia, pròtesis dental i periodòncia.

Av. d'Agustí Ros, 5, 1r, 2a - Tel./Fax 973 39 01 40 - **AGRAMUNT**
clinariberadelsio@infomed.es www.centresodontologiaintegrada.com

Distribuidor
vunkers
ET EXPERTS **O₂**

72dpi :: C/Clos, 21 - 25310 - Agramunt - Lleida :: Tel.: 973 390 660 :: Email: info@72dpi.cat

JOHN DEERE

www.vicensmaquinaria.com

FONDARELLA · MANRESA · TERMENS · TORRES DE SEGRE
VALLS · VILAFRANCA DEL PENEDES · AMPOSTA

info@vicensmaquinaria.com · 973 60 04 50

VIII edició de DVins

JOSEP ROVIRA

El Passeig es va tornar a omplir de gent en la nova edició de DVins.

La Ruta d'Enoturisme va estar dedicada a *Temps d'estrena* de Guillem Viladot.

El col·lectiu Festa, Gastronomia i Cultura va reprendre l'activitat presencial després de dos anys d'aturada a causa de la

pandèmia, organitzant la VIII edició de DVins, la Mostra de Vins i Caves de Proximitat d'Agramunt. El tret de sortida de la mostra va tenir lloc el

dissabte 14 de maig al matí al Parc del Convent amb un tast guiat de vins de la DO Costers del Segre pel sommelier Jordi Martínez, millor sommelier de Catalunya i Andorra 2017.

Dues setmanes més tard, el dissabte dia 28, es va celebrar la mostra pròpiament dita en el marc habitual del tram del Passeig del Sió proper al pont romànic. La gent va poder degustar més de 130 referències de vins i caves d'un total de vint-i-quatre cellers de la DO Costers del Segre i dels cellers convidats de les DO Conca de Barberà, Montsant i Cava, així com productes de proximitat de catorze expositors de les nostres contrades. Enguany l'organització va convidar a participar-hi el col·lectiu de refugiats ucraïnesos d'Agramunt i la Segarra, d'aquesta manera els assistents van poder degustar especialitats gastronòmiques del seu país i col·laborar en el

JOSEP ROVIRA

JOSEP ROVIRA

JOSEP ROVIRA

JOSEP ROVIRA

JOSEP ROVIRA

JOSEP ROVIRA

Les degustacions de menjar i beure van ser un èxit.

Conjuntament amb DVins, als carrers Ensenyament i Molí Vell, va tenir lloc el Concurs de Colles Sardanistes.

L'edició va ser tot un èxit propiciat pel bon temps i les ganes de tornar a la normalitat després de dos anys de confinaments i restriccions.

recapte de fons d'ajuda als refugiats. Aquest any la mostra va comptar amb una nova distribució dels estands dels cellers i productes gastronòmics per facilitar la comoditat del públic i guanyar espai. L'edició va ser tot un èxit propiciat pel bon temps i les ganes de tornar a la normalitat després de dos anys de confinaments i restriccions. Segons l'organització es van vendre 24.000 tiquets de degustació.

Al matí es va realitzar la VI Ruta d'Enoturisme per quatre llocs emblemàtics del patrimoni local on es van realitzar maridatges de vins i gastronò-

mia local. Aquest any l'eix temàtic va ser les narracions del llibre *Temps d'estrena* (Ed. Selecta. BCN, 1959) de Guillem Viladot. Els assistents, guiats per Josep Bertran Mitjavila, van fer un recorregut per quatre indrets que van ser font d'inspiració de la seva obra: Cal Viladot, Plaça de l'Església, Plaça del Mercat i Lo Pardal, on en cada un d'aquests espais es va llegir un fragment del llibre.

La jornada es completà amb música en directe amb el grup de folk itinerant i música tradicional La Catxibanda i l'actuació a la nit del

grup cerverí de versions de rock The Pink Goats.

Concurs de Colles Sardanistes

El mateix dissabte dia 28 es va celebrar a la cruïlla dels carrers Ensenyament i Molí Vell, el 47è Concurs de Colles Sardanistes de la Terra Ferma. La cobla encarregada de la part musical va ser la Cobla Vents de Riella. També hi van participar els alumnes de l'escola Macià-Companys i del col·legi Mare de Déu del Socors que van fer el curset de sardanes del Pla Saltem i Ballem.

JOAN PUJAN

Alumnes de 1r d'ESO de l'INS Ribera del Sió van fer una interpretació de l'obra de Viladot a partir d'objectes quotidians.

Dia Internacional dels Museus

Del 14 al 22 de maig, equipaments d'arreu del país van acollir jornades de portes obertes i activitats per celebrar el Dia Internacional dels Museus que promou el Comitè Internacional dels Museus (ICOM) des del 1977, amb l'objectiu de conscienciar els ciutadans sobre el paper dels museus en el desenvolupament de les societats. Enguany sota el lema "El poder dels museus", es volia reivin-

dicar el poder de transformar el món que tenen aquests equipaments en les comunitats que els acullen.

La Fundació Espai Guinovart i la Fundació Guillem Viladot es van sumar a la celebració organitzant diferents activitats.

L'Espai Guinovart va acollir el dissabte dia 14 al matí la primera de les tres sessions de ioga a l'Espai organitzades conjuntament amb el centre de ioga Espai Interior d'Agramunt i l'endemà diumenge va

realitzar una jornada de portes obertes.

Pel que fa a Lo Pardal, el mateix dissabte 14 a la tarda un grup d'alumnes de 1r d'ESO de l'INS Ribera del Sió van dur a terme una visita guiada a Lo Pardal. Sota el títol "Interpretem l'obra de Viladot", van oferir als visitants un recorregut per les instal·lacions de Lo Pardal on van fer unes interpretacions pròpies de l'obra de Viladot a partir d'objectes quotidians.

Per altra banda, el cap de setmana següent, dies 21 i 22, hi va haver una jornada de portes obertes a la casa natal de Guillem Viladot i la presentació del llibre Epistolari V-A, les cartes entre Vallverdú i Viladot.

L'Encontrada

La regidoria de Cultura de l'Ajuntament i la Biblioteca Municipal Guillem Viladot han organitzat el cicle l'Encontrada, un cicle de presentacions de llibres de proximitat, escrits per persones del nostre territori o que hi tenen un lligam estret.

En aquesta primera edició

Jaume Moya i Enric Khan durant la presentació dels seus llibres.

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

JOAN PILJUAN

JOAN PILJUAN

Joan Maria Minguet i Gemma Peris també van presentar llibres a la biblioteca.

L'Encontrada és un cicle de presentacions de llibres de proximitat, escrits per persones del nostre territori o que hi tenen un lligam estret.

es van fer quatre presentacions de llibres durant els mesos de maig i juny.

La primera presentació es va fer el dimarts 17 de maig a càrrec de Jaume Moya, que va presentar el llibre **De carlinades per la Segarra històrica** (Editorial Fonoll). El llibre fa un recorregut pels episodis, espais i protagonistes que van marcar la història del territori segarrenc en les diverses revoltes i guerres entre 1822 i 1876.

Moya va explicar que aquest llibre té dos grans eixos temàtics: l'històric, el context temporal abraça aproximadament

50 anys del segle XIX, uns 50 anys de guerres, de conflictes, d'extrema violència, que van suposar un enorme canvi històric, sociològic i polític; i el geogràfic, el llibre s'emmarca en la Segarra històrica, una comarca de límits imprecisos que va més enllà de la comarca actual.

La segona, el dimarts 24. L'escriptor natural d'Artesa de Segre, Enric Khan, va presentar la seva primera novel·la, **Dos flores son más fuertes si juntas pasan sed** (Editorial Arnanca). Una novel·la que parteix del viatge del protagonista a Mèxic i que parla de les controvèrsies que li generen la distància i la separació dels seus éssers estimats. El llibre també pretén mostrar una part de la societat mexicana i reflectir les peculiaritats i la seva forma de viure.

La presentació va comptar amb la participació de l'activista Jaume Belló que n'ha escrit el pròleg, de l'acompanyament musical de la cantautora argentina Guada Garino i del muralista i tatuador Toni Dil (Dil Tattoo) que va fer una il·lustració en directe inspirada en el llibre.

El dimarts 2 de juny Joan Maria Minguet presentà **El paisatge d'uns crims: l'acte sublim de Josep Marimon** (Andana Edicions). La novel·la explica la història de Josep Marimon, un camperol de la Pobra de Ferran, un poblet del municipi del Belltall, que el dissabte 19 de maig de 1928 va matar a trets vuit nens i una dona, va deixar ferides tres més i va ser ajusticiat abans que pogués explicar el perquè del gest ferotge. Aquell acte salvatge i incomprensible va despertar

la innata curiositat dels periodistes, que s'hi van tirar al damunt com carronyaires per construir un relat sensacionalista. Excepte un setmanari de Tàrrrega, que es va abstenir de fer especulacions, els mitjans van fer-ne una cobertura carregada de prejudicis que van contribuir a alimentar una llegenda. Un crim que el jove Salvador Dalí va definir com "un acte sublim".

Joan Maria Minguet explica aquests fets, però procurant d'evitar l'excés de fabulació, ha fet una àmplia recerca i anàlisi de la documentació que ens ha pervingut i sobretot ha parlat amb veïns de la zona que, tot i no haver-ne estat testimonis directes, han rebut informació de primera mà d'aquells que ho van viure i encara en tenien record.

Tancà el cicle l'escriptora i periodista targarina Gemma Peris amb la presentació del llibre **Una vida de ferro fos** el dia 9 de juny. Publicat per l'Editorial La Calaixera amb el suport de l'Ajuntament de Tàrrrega, el llibre explica de forma amena com funcionava l'antiga fàbrica J. Trepat a través dels ulls de l'Elisenda, una jove historiadora que s'encarrega d'inventariar totes les màquines i eines que intervenien en el procés de fabricació de maquinària agrícola a la factoria.

Una vida de ferro fos esdevé així una novel·la històrica inspirada en les entrevistes que es van realitzar als treballadors de l'antiga fàbrica per recollir tota la informació necessària per museïtzar aquesta fàbrica agrícola, la principal d'Espanya durant el segon terç del segle XX.

El president de la Generalitat signant en el Llibre d'Honor a la sala de plens de l'Ajuntament.

A la dreta, visitant els edificis de Lo Pardal.

Foto de família del president de la Generalitat amb les autoritats i els membres del patronat de la Fundació.

El president de la Generalitat visita la Fundació Guillem Viladot

El divendres 20 de maig el president de la Generalitat de Catalunya, Pere Aragonès, va ser a Agramunt.

El president de la Generalitat va arribar a les 10 del matí a la plaça de l'Església on va ser rebut per l'alcaldesa de

la vila, Sílvia Fernández; el delegat del Govern a Lleida, Bernat Solé, i el president del Consell Comarcal de l'Urgell, Gerard Balcells. Després de signar en el Llibre d'Honor a la sala de plens de l'Ajuntament va mantenir una trobada amb els membres del consistori.

A continuació es va traslladar a la Fundació Privada Guillem Viladot on, acompanyat

del president de l'entitat, Jordi Viladot, i el seu director, Pau Minguet, va visitar els tres edificis de Lo Pardal i després es va reunir amb els membres del patronat de la Fundació.

La visita del president de la Generalitat es va fer amb motiu de la celebració del centenari del naixement de Guillem Viladot.

Xerrada de Jordi Turull

El divendres 20 de maig, l'ANC Agramunt-Ribera del Sió per la Independència va organitzar la tercera xerrada amb polítics i activistes vinculats amb el procés. En aquesta ocasió el convidat va ser Jordi Turull, exconseller, condemnat i empresonat pel Tribunal Suprem per haver estat membre del Govern de la Generalitat quan organitzà la votació de l'1 d'octubre de 2017. Actualment Turull comparteix la direcció de *Junts per Catalunya*, amb Laura Borràs. Turull, després de donar les gràcies molt sentides a tots els que van recolzar els presos, va explicar que hi ha motius per continuar i que hauria de ser el poble qui empenyés els polítics a moure fitxa enfront l'immobilisme de l'Estat Espanyol. Un estat ▶

JOSEP ROVIRA

JOSEP ROVIRA

JOAN PUJAN

La Garba

El col·lectiu local de la Garba va oferir el divendres 20 de maig a l'Espai Guinovart la conferència "Geopolítica a la Mediterrània: transicions, activisme i conflictes" a càrrec de Lurdes Vidal Bertran, directora de l'àrea de Món Àrab i Islàmic de l'Institut Europeu de la Mediterrània.

Visita a la potabilitzadora d'aigua

L'Ajuntament i CASSA, l'empresa concessionària de l'aigua al municipi, van organitzar el dissabte 21 de maig una visita guiada a les instal·lacions de la potabilitzadora d'aigua. Durant la visita, responsables de CASSA, van fer balanç de la seva activitat anual i mostraren els resultats de l'enquesta de satisfacció que han fet als clients d'Agramunt.

El desplaçament a la planta potabilitzadora es va fer caminant. El punt de sortida va ser els safareigs. En arribar a les instal·lacions els responsables de CASSA van oferir un petit refrigeri als participants.

Enguany l'acte es va fer dins les instal·lacions per evitar la xafogor que estava fent a l'exterior. L'alcaldesa, Sílvia Fernández, va recordar que la potabilitzadora, que va entrar en funcionament l'any 2020, encara no s'ha inaugurat perquè encara no se'n gaudeixen tots els pobles del municipi. També va assegurar que per començar a ser sostenibles, hem de beure aigua de l'aixeta que és bona i de qualitat, i així a part d'estalviar també aportem el nostre granet de sorra per tenir un

A dalt, Jordi Turull durant la seva xerrada a l'Espai Cívic i el públic que hi va assistir.

A l'esquerra, Lurdes Vidal durant la xerrada a l'Espai.

que tots sabem que no vol negociar res.

Jordi Turull va demostrar amb forta determinació que cal continuar treballant per anar junts i assolir la independència, encara que això en aquest moment sembli una il·lusió llunyana. A l'acte, fet a l'Espai Cívic, hi assistí un nombrós públic.

JOAN PUJUAN

Durant la caminada, Miquel Cabrol mostrà la ubicació de l'antiga potabilitzadora.

A la dreta, representants de CASSA van fer sengles xerrades als assistents dins de la potabilitzadora.

JOAN PUJUAN

Agramunt més sostenible i així no generem tants residus.

A continuació, el director de Clients i Pacte Social del Grup CASSA, Josep Escartín, va presentar el resultat de l'enquesta de satisfacció dels clients destacant que la satisfacció global és d'un 7,96. Entre les coses millor valorades hi ha el bon servei en general, el bon servei d'atenció al client i la rapidesa en les incidències. Pe contra, un 14% indica que el servei és car.

Després, el gerent territorial de CASSA, Jordi Lacruz, va exposar l'informe de gestió

del Grup CASSA al municipi. De les dades facilitades destaquem que el municipi disposa d'una xarxa de 68,4 km de canonades on es van produir 52 avaries importants, el consum domèstic diari és d'uns 148 litres per persona, donen servei a 3.010 clients i van detectar 4 fraus per manipulació de comptador.

Per últim el responsable tècnic, Jesús Biel, va explicar el funcionament de la planta potabilitzadora.

Presentació del llibre Epistolari V-A

Coincidint amb la jornada de portes obertes de Cal Viladot en motiu del Dia Internacional dels Museus i dins la programació de l'Any Viladot, el diumenge 22 de maig es va fer a la terrassa de Cal Viladot la presentació del llibre *Epistolari V-A. Les cartes de Josep Vallverdú i Guillem Viladot*, editat per Pagès Editors i a cura de Joan Ramon Veny i Mesquida.

La presentació va anar a càrrec de Pau Minguet, director de la Fundació Lo Pardo; Albert Turull, director dels Serveis Territorials del Departament de Cultura de la Gene-

ralitat a Lleida, i Joan Ramon Veny, editor de l'epistolari.

Pau Minguet va destacar que aquest llibre és un testimoni d'una època i d'una llarga amistat. Albert Turull va ressaltar que haver trobat unes cartes entre Guillem Viladot i Josep Vallverdú i editar-les té un gran valor perquè estem parlant de dos dels personatges fonamentals d'una generació. Per la seva part, Joan Ramon Veny va destacar que aquest epistolari és un cant a l'amistat des del respecte i va assegurar que en aquest epistolari ha intentat reconstruir la història d'aquella època donant el màxim d'informació amb les notes.

L'*Epistolari V-A*, es tracta d'una recopilació de 76 cartes entre Josep Vallverdú i Guillem Viladot i de quatre cartes que escriu Viladot a l'Eloi, el fill de Vallverdú. Les cartes van acompanyades d'anotacions que expliquen el context i el contingut de cada carta. El carteiig abraça un llarg període de relació (de 1957 a 1991) a través del qual es poden resseguir els esforços dels dos amics per contribuir a la progressiva restauració de la catalanitat de Ponent. Les cartes tenen ▶

Albert Turull i Joan Ramon Veny durant la presentació de l'epistolari.

JOAN PUJUAN

JOAN PILLUAN

Grup de joves que van rebre la Confirmació.

L'espectacle *Camí a l'escola* de la Companyia Campi Qui Pugui va tancar la 4a edició del cicle Brots.

un indubtable interès –històric, literari i personal– i representen una aportació molt original a la història cultural del país, en tant que

les signen dos individus que l'estan vivint com a testimonis, que l'estan fent com a protagonistes i que, a partir d'un determinat moment, saben que l'estan fent.

Confirmacions

El dissabte 28 de maig a la tarda, l'Arquebisbe d'Urgell, Joan-Enric Vives, va administrar el sagrament de la Confirmació als següents joves: Oleguer Castelló, Júlia López, Irene Miralles, Anna Galceran, Ariadna Armengol, Pol Riera, Laia Solé, Eduard Garriga, Arcadi Riera, Samuel Meza i Erik Luengo.

L'eucaristia va ser solemnitzada pel Cor Parroquial i hi participaren també el rector de la parròquia Mn. Jaume Majoral, Mn. Ramon Solé, Mn. David Codina i el Gmà. Franciscà de Creu Blanca Joaquim Cifuentes.

JOAN PILLUAN

Cicle Brots

El dissabte 28 de maig es va fer al teatre Casal Agramuntí el setè i últim espectacle del 4t cicle d'arts escèniques i musicals Brots, l'espectacle *Camí a l'escola*, de la companyia Campi Qui Pugui.

L'espectacle mostra l'extraordinària història de tres germanes que s'han d'enfrontar diàriament a obstacles i adversitats per arribar a l'escola. Tres germanes, un camí i un objectiu: tenir el futur a les seves mans. Un espectacle suggerent, visual i sense text que s'inspira en la història real d'infants d'arreu del món i en el documental *Sur le chemin de l'école*, de Pascal Plisson.

L'espectacle *Camí a l'escola* ha estat premiat com a Millor espectacle familiar als Premis de la Crítica 2020, com a Millor posada en escena amb el premi FETEN 2021 i nominat com a Millor espectacle familiar als Premis Butaca 2021.

Medalla en equitació

El cap de setmana del 27 al 29 de maig es va disputar al Club d'Equitació de Torredembarra el Campionat de Catalunya de Ponis 2022 de les tres disciplines olímpiques, Doma Clàssica, Salt d'Obstacles i Concurs Complet d'Equitació.

En el Concurs Complet d'Equitació, que combina les disciplines de doma clàssica, camp a través o cross-country i salts d'obstacles, hi va participar la jove agramuntina Noa Carreño Pérez, de 13 anys, la qual es va proclamar campiona

Noa Carreño amb la seva egua "Candela" es va proclamar campiona de Catalunya de la disciplina de Ponis D2 CCE.

A la dreta, els Bombers durant les tasques d'extinció del foc al bar del camp de futbol.

JOSEP ROMERA

de Catalunya de la disciplina de Ponis D2 CCE amb la seva egua "Candela", obtenint la medalla d'or amb una puntuació de 64'9.

La jove realitza els entrenaments a Os de Balaguer amb el seu entrenador Josep Burgués al Centre Eqüestre La Noguera.

Incendi

Cap a dos quarts de vuit del vespre del dimecres 1 de juny es va declarar un incendi al bar del Camp d'Esports d'Agramunt. Fins al lloc dels fets van acudir un total de sis

dotacions dels Bombers de la Generalitat, que van donar per extingit el foc cap a dos quarts de deu de la nit. En l'incendi no es va haver de lamentar danys personals.

Exposició a l'Espai Cívic

Del 17 al 31 de maig l'Espai Cívic va acollir l'exposició "Drets de les Dones" organitzada pel grup de Lleida d'Amnistia Internacional.

Es tracta d'una exposició sobre les violacions de drets humans que pateixen les dones a diferents països del món. Mitjançant un recull de fotografies i de testimonis es fa un recorregut per diferents formes d'expressió de violència, com la discriminació a l'educació, mortalitat materna, violència als camps de persones refugiades, dificultats en l'accés a la justícia plena o violència sexual a nenes i ondes, entre d'altres.

L'exposició també presentava la mostra "Afganistan: Elles són la revolució", amb la qual es vol donar visibilitat a les dones afganes que lluiten pel seu futur sota el domini talibà. Els panells que integren l'exposició narren breument la història de 16 dones activistes de drets

humans afganeses en àmbits tan diversos com la justícia, l'educació, l'esport, la seguretat o la sanitat, que segueixen lluitant per a recuperar els seus drets al seu país.

Presenten

"De Riella a Viladot"

El dimecres 1 de juny es va fer a la sala de Plens de l'Ajuntament la presentació de l'acte "De Riella a Viladot" que es farà el proper 8 de juliol. Com va explicar el seu creador i impulsor, Ricard Bertran, vol ser un homenatge del poble d'Agramunt a Guillem Viladot. L'acte comptarà amb la participació de les entitats: Grup Escènic Agramuntí, Cobla Vents de Riella, Coral d'Avui, Grup d'Havanes Marinada, Diablers de l'Espetec, grup de versions Muntband, Ràdio Sió i l'Escola Municipal de Música, a més d'altres persones a títol individual que han volgut sumar-se al projecte.

Sílvia Fernández, alcaldessa d'Agramunt, va explicar que aquest acte es farà just a l'equador de l'Any Viladot i va agrair la implicació de totes les entitats que s'han volgut sumar a aquesta commemoració.

Exposició sobre les violacions de drets humans que pateixen les dones arreu del món.

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

Presentació de l'acte "De Riella a Viladot" a la sala de plens de l'Ajuntament. Sílvia Fernández, alcaldessa d'Agramunt, Amanda Cardona, regidora de Cultura, Pau Minguet, director de Lo Pardal i comissari de l'Any Viladot, Ricard Bertran, creador de l'acte, i representants de diferents entitats que s'han volgut sumar al projecte.

Alicia Monterroso, Adam Camón i Axel Albendea durant l'acte de presentació de la Plataforma Antirepressiva de Ponent.

Ricard Bertran va explicar que a l'acte hi haurà diferents tipus d'intervencions: hi haurà música en directe, es presentaran set cançons inèdites, representacions teatrals, projeccions de vídeo i muntatges audiovisuals, lectura de textos de Viladot, entre d'altres.

L'acte tindrà lloc a la Masia Isidori, un indret emblemàtic i molt important en la vida i obra de Viladot. Amanda Cardona, regidora de Cultura, va explicar que aquest acte serà la 3a edició del Sent Viladot que s'organitza des del consistori a la Masia Isidori i també va anunciar la recupe-

ració del tast gastronòmic de productes de proximitat i del territori que l'any passat no es va poder celebrar per la pandèmia.

Per la seva part, Pau Minguet, director de Lo Pardal i comissari de l'Any Viladot, va explicar que quan es van plantejar organitzar l'Any Viladot hi havia dues línies d'actuació molt clares: Viladot fora d'Agramunt i Viladot al seu poble, Agramunt. Minguet també va agrair la implicació de les associacions en la commemoració.

Durant l'acte, també es va fer la presentació oficial del videoclip "Cançó de protesta" creat i gravat per Ricard Bertran. Una cançó interpretada per membres del grup de versions Muntband.

Presentació de la Plataforma Antirepressiva de Ponent

Organitzat per l'ANC Agramunt, el dijous 2 de juny va tenir lloc a l'Espai Cívic la presentació de la Plataforma Antirepressiva de Ponent, a càrrec dels membres de la plataforma: Alicia Monterroso, Adam Camón i Axel Albendea, tots tres represaliats.

Van explicar que aquesta plataforma abans era la Plataforma Llibertat Pablo Hasél, que va començar a mobilitzar-se el 2011 en resposta a la detenció del raper Pablo Hasél pels continguts de les seves cançons. Però amb la seva entrada a presó l'any 2021 i atès que a Ponent es donaven altres mobilitzacions postsentència del procés, per desnonaments o estudiantils, van creure convenient de fer una plataforma més extensa;

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

Atrapacontes amb l'Associació Gimnàstica d'Agramunt.

Organitzat per l'ANC Agramunt, el dijous 2 de juny va tenir lloc a l'Espai Cívic la presentació de la Plataforma Antirepressiva de Ponent.

que fos un paraigua no només per a causes polítiques, sinó també per a causes socials, per a qualsevol persona que hagués patit la repressió per part dels cossos policials o de l'estat.

Calculen que des del 2017 fins avui en tot Ponent hi ha un centenar de persones investigades arran de protestes postsentència del procés, de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH) o estudiants. I en aquest sentit, la plataforma neix amb l'objectiu de donar suport a totes les persones que pateixen repressió a la Plana de Lleida.

La plataforma està formada

per diverses persones represaliades amb casos pendents de judici, per grups de suport i per persones dels moviments populars que volen participar de la lluita antirepressiva.

Durant l'acte van explicar diferents casos repressius que tenen oberts en aquests moments.

Atrapacontes

El dissabte 4 de juny la Biblioteca Municipal Guillem Viladot va oferir la darrera sessió del cicle Atrapacontes de la temporada que va anar a càrrec de l'Associació Gimnàstica d'Agramunt, van explicar el conte de *La ballarina papallona*.

Dansa

La companyia de dansa Jove Ballet Solsoní, sota la direcció de Fina Comas, va oferir el dissabte 4 de juny al teatre Casal Agramuntí l'espectacle *El gran viatge de la Dent de Lleó*, una versió del conte homònim de la il·lustradora solsonina Anna Terricabras. El conte tracta del viatge d'una petita Dent de Lleó des que el

vent se l'endú fins que decideix plantar-se.

L'espectacle ens porta a fer un viatge per l'interior del conte, on la protagonista, la Dent de Lleó, ens transporta a diferents indrets on coneix nous amics que la porten a viure experiències inoblidables. Al llarg de l'obra, que s'estructura en quinze escenes, els ballarins i ballarines combinen diferents disciplines de dansa, com la clàssica, la neoclàssica, la contemporània i la fusió.

El públic assistent va aplaudir molt cada una de les escenes. Va sortir molt content de l'espectacle.

Conveni de cessió del Pilar d'Almenara

El dissabte 11 de juny va tenir lloc a la sala de plens de l'Ajuntament l'acte de signatura del conveni de cessió del Pilar d'Almenara i de la capella de Sant Vicenç, situats a la partida de Mas de Muntada a la Serra de Bellmunt-Almenara, entre l'actual propietari, Josep Ball Papiol, i l'Ajuntament d'Agramunt per un període de 50 anys.

L'acte va comptar amb la presència dels alcaldes i regidors que en el seu moment van pensar i van tenir converses amb el propietari, per tal de poder tenir la cessió del Pilar d'Almenara i de la capella de Sant Vicenç amb la finalitat de preservar, protegir, conservar i difondre turísticament aquest monument històric i artístic nacional, declarat Bé d'Interès Nacional l'any 1947, i que forma part del patrimoni arquitectònic, cultural i artístic d'Agramunt i el conjunt de Catalunya. ▶

Espectacle de dansa al Casal.

JOAN PUJAN

JOAN PILJUAN

Acte de signatura del conveni de cessió del Pilar d'Almenara i la capella de Sant Vicenç a la sala de plens de l'Ajuntament.

L'alcaldesa d'Agramunt, Sílvia Fernández, va remarcar que amb aquest acte no només volem que sigui un acte de reconeixement i de conservació del nostre patrimoni, sinó que com a consistori volem que sigui un acte de responsabilitat i de compromís a recuperar el nostre patrimoni, perquè només serà així com ens aproximarem a la nos-

tra història, al nostre passat, per tal de refermar la nostra identitat com a poble. L'alcaldesa també va assegurar que aquest conveni suposa el principi de grans coses, perquè el Pilar és un referent, un símbol i una icona de la Plana de Lleida i dels agramuntins i a més a més allà hi ha un gran potencial. Tot i que s'hi han anat fent diferents accions per part de la propietat, el departament de Cultura i l'Ajuntament d'Agramunt per tal de conservar el Pilar, ara, que el conveni permetrà inscriure la finca com a propietat del consistori, s'hi podran fer més accions, com per exemple excavacions arqueològiques, per tal de recuperar el que hi ha: restes del castell d'Almenara, de la Guerra Civil...

Per la seva part, l'actual propietari, Josep Ball Papiol, va assenyalar que a la família estem molt contents, perquè

Foto de família després de la signatura del conveni.

JOAN PILJUAN

FONTE ESPAI GUINOVART

Sessió de ioga a l'Espai Guinovart.

d'aquesta manera una cosa que veig que la gent s'ho ha fet seva, nosaltres també col·laborem i aportem un valor al poble que s'ha de conservar per a futures generacions.

loga a l'Espai

L'Espai Guinovart conjuntament amb el centre de ioga Espai Interior d'Agramunt van organitzar l'activitat *loga a l'Espai* que s'havia de realitzar durant tres dissabtes dels mesos de maig i juny.

La primera sessió es va fer el dia 14 de maig. Va ser una sessió de ioga en família amb el títol "El despertar de l'alegria", on els participants van experimentar a través de diferents dinàmiques i jocs l'alegria que resideix en el nostre interior.

La segona, el 28 de maig, sota el títol "Habita el teu cos". Va ser una sessió de hatha, que busca controlar el cos per dominar també la ment entrenant la respiració, la relaxació i la meditació.

SIÓ RIBALTA

Un moment del concert a l'Espai Guinovart.

El pavelló firal va acollir la primera Fira de Col·leccionisme de Playmobil i Lego a Agramunt. Els visitants van poder gaudir de l'exposició d'una desena de diorames de diferents formats i temàtiques.

Imatges d'alguns dels diferents diorames exposats.

La tercera sessió que s'ha via de fer el dia 11 de juny, sota el títol "Renova la teva energia", no es va acabar fent.

Concert de fi de curs

El diumenge 12 de juny les corals d'Avui i Bon Cant van tancar el curs coral amb un concert a l'Espai Guinovart. D'entre el repertori que van interpretar, destaquem l'estrena de la cançó titulada "Xocolata desfeta" que va dirigir Anna Baltral. Es tracta d'una peça musicada pel director de la Coral d'Avui, Bernat Giribet, del poema homònim de Miquel Matí i Pol, que ha dedicat a la coral in-

fantil amb motiu del seu 50è aniversari.

Per altra banda, a principis de mes, el divendres dia 3, la coral infantil va anar a cantar a la residència de Cal Mas Vell.

Fira Playmobil - Lego

El pavelló firal va acollir els dies 10, 11 i 12 de juny la primera Fira de Col·leccionisme de Playmobil i Lego a Agramunt. Els visitants van poder gaudir de l'exposició d'una desena de diorames de diferents formats i temàtiques (recreacions d'escenes històriques, imaginàries o del món real), un dels quals dedicat a

la conquesta d'Agramunt el 1070 per part d'Ermengol IV d'Urgell i un de gegant, a la batalla de Waterloo; tallers, inflables i venda de productes d'aquestes marques.

Els visitants a la fira van poder participar al concurs "Busca el click amagat", on havien de trobar una figueta discordant amagada entre les figuretes dels diorames.

Paral·lelament es va organitzar un concurs amb la implicació dels comerços agrumuntins. Durant la setmana, una quarantena d'establiments van exposar al seu aparador un petit diorama ambientat amb la temàtica del seu negoci. En tots els diorames hi havia una figura discordant que els participants al concurs van haver de trobar.

Els participants havien de passejar-se pels comerços locals per poder identificar aquests elements i omplir una butlleta, que un cop degudament emplenada la van haver d'entregar en un punt habilitat al recinte firal per poder entrar en un sorteig de productes i obsequis de les marques Playmobil i Lego. ■

JOAN PULJAN

JOAN PULJAN

Viladot i Sió

JP

La relació de l'apotecari de Riella amb la revista **Sió** va ser intensa i extensa. Ell, juntament amb altres personalitats de la vila, va ser un dels fundadors de **Sió** que eixí al carrer el mes de març de 1964 sota l'aixopluc de l'Ajuntament i la benedicció de les forces eclesiàstiques. Un grup de prohoms agramentins van impulsar el butlletí d'informació mensual amb la intenció de plasmar les inquietuds culturals i locals del moment. En el primer número, de només 8 pàgines, aparegué el primer article de Guillem Viladot: *Cree alguien en los poetas?* Redactat en castellà com la major part del butlletí, encara que aquesta fou l'única vegada que Viladot hi va escriure amb la llengua de l'imperi. Des del número de maig fins al de desembre del primer any, Viladot publicà a **Sió** històries de personatges que poc després aparegueren en l'obra editada per Selecta, *La gent i el vent*. No sabem per quina raó, però, en acabar l'any es desentengué del grup que portava la direcció de la revista i hi deixà momentàniament d'escriure.

El 1967, sota el títol *L'arrel de panical*, hi tornà a publicar; en aquesta ocasió històries de personatges que després aparegueren al volum *Memòria de Riella*. A partir de l'any següent va començar una secció fixa, pensada exclusivament per a la revista, titulada *Text-68* i *Text-69* que s'estroncà l'agost de 1969 quan va assumir la direcció a l'ombra de la revista a petició del nou alcalde i amic d'infantesa Josep Maria Inglés. A partir de llavors, amb la feina de coordinació del butlletí no tingué una secció fixa durant molts números. Encara que "oficialment" el director de **Sió** era el batlle de torn, ell era qui estirava el carro. El juliol de 1975 hi hagué

canvi a l'alcaldia i llavors Guillem Viladot aprofità per desenganxar-se de la direcció. Durant els sis anys que va dirigir la revista, ell hi publicà només alguns escrits.

El gener de 1977, després que se li anés a demanar, va tornar a col·laborar mensualment a **Sió** amb un article de pàgina i ja no ho va deixar més. Els dos primers anys va batejar la seva secció *Inventari de Riella*, que canvià a partir de 1979 per *Som a Riella*. En total foren 289 escrits als quals caldria afegir-ne uns pocs més, ja que en ocasions va donar a conèixer la seva opinió de fets puntuals relacionats amb la vila. *Som a Riella* durà vint-i-dos anys. Viladot escriví sobre

Agramunt, la vida quotidiana, la política, la llengua... i també aprofità la secció per publicar-hi relats. A partir de 1987 destaquen les subseccions amb entitat pròpia dedicades a *L'Utza i la ciutat de Go* (1987), *Les pontificalitats* (1988), *Itineraris interiors* (1989-1992), *Històries de vora la finestra* (1992-1994), *Vida de difunts* (1994-1995), *Menorà* (1996) i *Ultramemòries* (1997-2001); algunes de les quals després han aparegut en format llibre.

L'octubre de 1992, **Sió** va publicar un suplement de quaranta pàgines dedicat exclusivament a Guillem Viladot en reconeixement i homenatge.

Tot i la precipitada mort de Viladot el 1999, les *Ultramemòries* es continuaren publicant a la revista fins al gener de 2002 perquè ell havia deixat una colla de capítols enllestits. La revista mantingué la secció viladotiana de *Som a Riella* fins al novembre de 2007 tot publicant escrits esparsos i inèdits de l'autor.

Només parlar

—Les cinc de la tarda, l'hora de la mort del torero, Pep.

—Les cinc de la tarda és una hora especial. Recordo... Érem a la masia Isidori, havíem dinat molt saborosament i el Guillem i jo vam sortir a l'era, a passejar lentament entre els rodets de pedra coronats amb les primeres ferralles que ell hi encastava per crear nous objectes.

—Què deies que recordaves? —va fer ell, intrigat.

Vaig aplegar en la memòria, ordenadament, els fets d'aquella altra tarda, a les cinc i una mica més. I vaig començar:

—Havia portat alumnes a Barcelona, xicots del darrer curs de batxillerat, a finals dels anys seixanta... em sembla que dels estudis se'n deia PREU. Eren alumnes que no tornaria a veure després d'aquell curs. Els havia donat un temps de total llibertat després de dinar, però a les cinc teníem programada la tornada. Jo era dalt de l'autocar, amb els primerencs desvagats alumnes, vora les Drassanes. De mica en mica venien els altres. Aquelles hores eren espesses, de maig carregat de somnolència.

—Ei, profe, aquí hi ha un home que el demana! —em van cridar des de la part posterior del bus.

—No l'entendem, parla anglès.

Vaig baixar a l'encontre de l'individu. Era un negre, amb camisa blanca i pantaló fosc. Es va treure la gorra de llarga visera.

—Senyor, —va dir—. No res, no res especial. Només demanava si podia parlar amb algú. Uns minuts.

Només parlar. Aquell estrany en una ciutat estrangera, havia demanat parlar.

—Ets mariner? Del portaavions?

—Sí. Soc sergent. Només volia parlar, gràcies.

JOSEP BERTRAN

Però parlar... —pensava jo—. No haurà begut? Feia posat de total formalitat.

—Parlem, doncs. Esteu gaires dies a Barcelona, amb el portaavions?

—No ho sé.

—I quan salpeu, aneu a Itàlia, a Turquia?

—Mai no ens diuen on anem, no el puc informar, senyor.

Vaig deixar el terreny del servei.

—D'on ets?

—D'Alabama, sap on és? Ja veig que sí. Enyorada terra meva!

—Tens família?

Va respondre que pare, mare, dos germans, dona i una nena.

Arribaven més alumnes, tots estranyats de veure'm amb aquell negràs. El meu interlocutor va fer senyal d'averkonyir-se i es va acomiadar.

—Gràcies, senyor, de debò, per aquest tros de conversa. Només volia parlar una mica, estava sol i abans de deixar la ciutat, doncs, parlar un xic amb alguna persona... Gràcies novament.

S'enretirà unes passes es posà la gorra i en fer mitja volta tots els estudiants van fer-li una ovació. Sense tombar-se es va treure un moment la gorra.

El Guillem es mirava l'alzina.

—Què te'n sembla? —vaig demanar.

—Pep, em sembla que vas viure una experiència de vida. Tu saps què representava per aquell viatger constant enraonar uns minuts?

—I a les cinc de la tarda!

—Això! A les cinc de la tarda.

JOSEP BERTRAN

Josep Vallverdú

Diumenge de Rams

El ritual dels diumenges de Rams dels anys d'infantesa començava de bon matí anant amb el pare i el meu germà petit a la Masia del Clot de Bandera a escapar-hi dues branques de llorer, per guarnir-les amb lluent llaçades de colors i deliciosos caramels de xocolata que la mare ja tenia a punt, i portar-les a beneir a una plaça de l'Església plena de gom a gom. La benedicció d'aquell any fou diferent. Un personatge, amb una elegància inusual i subjectant una càmera fotogràfica no gens fàcil de veure en aquells temps, em va demanar si podia fer-nos una fotografia amb aquells dos rams tan engalanats i allunyats de les habituals palmes (nenes) i palmons (nens). Aquest fou el meu primer contacte, curt i sublim, amb el Guillem. Però el recordo com si la benedicció d'aquell any hagués estat la d'aquella càmera fascinant.

Anys més tard, solíem anar sovint amb l'avi a la Farmàcia Viladot. En aquest cas, el ritual era demanar el sèrum fisiològic pels ulls de la iaia i, mentre el Guillem i l'avi iniciaven una conversa en aquell despatx obert, que podia allargar-se fins a l'hora de tancar, jo, pacientment, rellegia el nom de les plantes i preparacions medicinals d'aquells albarels tan ben posats a l'estanteria de darrere el mostrador i, alhora, parava l'orella en aquelles converses inacabables sobre política. Aquest en fou el meu segon contacte.

Durant els anys d'estudis a la perifèria d'aquella Riella dels anys 90, quan els caps de setmana tornava de la perifèria i recuperava la centralitat, l'aparició del Guillem se m'anava alternant entre les contraportades del *Sió* i les seves pujades i baixades pel carrer amb el mateix nom, acompanyat del seu estimat Urc.

El nou retrobament amb Viladot, en aquest cas a través de la Fundació, 12 anys després de la seva mort, fou en la meua condició d'alcalde d'Agramunt, des de l'any 2011 fins el 2021. Deu anys durant els quals vaig poder enamorar-me encara més del que representa el Guillem i la seva obra, però sobretot, de l'excentricitat d'un artista que, allunyat dels dogmes, va ser capaç de commoure, de transformar i, sovint, d'incomodar a qui s'esperava patrons més preestablerts. Van ser deu anys molt

complicats per a la Fundació, especialment els primers. La seva precària situació econòmica s'unia maquiavèlicament a una crisi generalitzada, que afectava l'Ajuntament i la resta d'institucions que formaven part del Patronat (algunes de les quals no van saber estar a l'alçada). El moment més crític va arribar amb la mort de la Montserrat, ja que amb les seves aportacions extraordinàries acabava quadrant any rere any el balanç. Amb tot això, la inèrcia cada cop més decadent de l'entitat i de la seva

direcció ens va dur a plantejar un canvi de rumb i de velocitat. Calia redefinir el paper d'una Fundació que, malgrat la letargia, sorprenia gratament dia rere dia els escadussers visitants que aconseguien entrar-hi. Era imprescindible obrir portes i finestres perquè l'aire tornés a amarrar de frescor les obres del Guillem.

D'aquells dies, en recordo com si fos avui les llargues converses mantingudes amb l'estimat i enyorat amic Jaume Figuera, quan des de l'Ajuntament vam demanar-li ajuda per definir el que avui és el Parc de Riella. Volíem recuperar un marge oblidat, d'esquenes al riu i a les cases per convertir-lo en un espai de socialització de l'obra del Guillem, que anés més enllà dels seus poemes. Un espai de calma, d'emoció, de dinamització i d'acció. Moltes idees pels escassos dotze mil euros que havíem pogut estirar d'un exercici pressupostari encara massa tensionat, però que gràcies al convenciment del Jaume, a les llargues nits d'esbossos i plànols i a la bonhomia de la família Jové Balasch vam poder fer realitat aquell somni. Vam fer realitat aquell camí infinit que el Guillem tants cops havia traçat en els seus poemes i que el Jaume ens el va regalar per sempre més a tocar del riu Sió.

S'albiraven nous temps. Amb determinació i sobreesforç econòmic per part de l'Ajuntament, el conjur dels membres del Patronat per recolzar un canvi en la direcció i el compromís inescotable del Pau Minguet com a nou director, la Fundació començava a caminar lentament però amb passos definits. Aquell clima somort que havia impregnat les parets dels Pardals durant anys s'anava convertint en alenades d'il·lusió, d'esperança i de transformació. Eren nous temps i tots ho vam saber llegir d'aquesta

manera. La cessió dels edificis a la Fundació poc abans de la mort de la Montserrat, amb l'anuència per part de la família, i l'exercici ingent de catalogació de bona part de l'obra van ser elements clau per a començar a bastir un nou projecte. Un projecte que va ser capaç de convertir l'allargassat miratge del centenari del naixement del Guillem en una realitat. I que, malgrat les dificultats, gràcies a l'obstinació de la gent que n'estima el seu llegat i, sobretot, al treball silent de molts altres, avui estem vivint un dels millors anys culturals de la nostra vila. Ens hem pogut tornar a reenamorar d'un Guillem sempre present en tot allò que s'allunya dels cànons consagrats. Probablement, aquesta excentricitat també forma part de l'ADN agramuntí. Aquesta cerca constant del punt d'equilibri entre l'ordre establert i el desig de defugir de la zona de confort. Aquest viatge cap a l'infinit més

llunyà des del món terrenal més proper.

Avui, des de la distància que et dona l'haver estat i l'haver deixat de ser, gaudeixo plenament d'un any curull d'actes i celebracions. Percebo aquell aire fresc que un bon dia va tornar a entrar per les portes i finestres de les cases de la Plaça del Pare Gras. I em miro els rostres dels qui s'hi emocionen i se n'enamoren, com una descoberta més del seu propi *Temps d'estrena*. I en els seus ulls hi veig aquell infant il·lusionat, amb aquell ram, ben engalanat de caramels i llaçades, amb l'esperança que el nou llorer sigui prou ben regat com per poder tornar a omplir la plaça de gom a gom. I qui sap si amb el Guillem, des d'algun lloc del seu univers viladotià, fent-nos la seva particular instantània.

Bernat Solé i Barril

Veïns de l'origen

Aquest any es commemora el centenari del naixement de l'escriptor i poeta visual agramuntí Guillem Viladot.

Ja s'han dut a terme un munt d'actes: conferències, muntatges teatrals, xerrades, exposicions... en què polítics i experts literaris han lloat la seva trajectòria artística.

Ara, però, serà el poble d'Agramunt qui li retrà un sentit homenatge. Els Riellencs, els seus veïns, aquells que el vam conèixer, no només com a artista, sinó com a persona, ens reunirem per recordar-lo. Una bona colla d'entitats culturals ja fa temps que treballen per enllestir les cançons, les representacions teatrals, els muntatges de vídeo o la lectura dels seus textos. L'Escola Municipal de Música, el Grup Escènic Agramuntí, la Coblà Vents de Riella, la Coral d'Avui, les havaneres, els diables L'Espetec, el grup de versions "Muntband", Ràdio Sió i alguns particulars ens reunirem per fer memòria de "lo Viladot", l'artista, però sobretot per fer memòria de "l'home". I no només els qui pugin a l'escenari en seran protagonistes, esperem ser acompanyats també per tots els agramuntins que es van sentir identificats

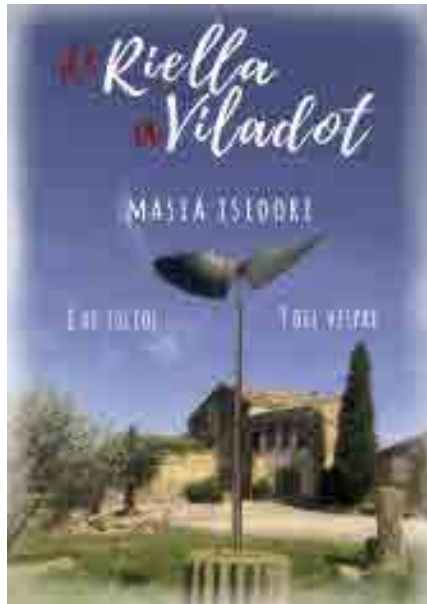
en els relats dels paisatges i de la gent de la seva Riella, que ja és la nostra. Fins i tot aquells que no hagin seguit la trajectòria artística d'en Guillem, que

no entenguin gaire bé què és la poesia concreta o experimental, saben què ha representat per a nosaltres com a col·lectiu, saben que si som com som, és també gràcies a ell.

I això ho farem a la Masia Isidori, perquè allà és on es va sentir "veï de l'origen" (segons ens explica ell mateix), on va aprendre coses "d'ocells, de cuques, de clarors, de marinades, de núvols..." on de petit havia dormit al paller després de la batuda, corprès per la immensitat de la volta celèstia, on a les migdiades d'agost "passejava per damunt del rostoll trepitjant els terrossos que cruixien com vidres, sense ningú que s'atrevis a seguir-lo, ni tan sols el gos"

A la masia, sí, per sentir-nos més a prop seu. I per una estona tornarem a ser veïns de l'origen, per un moment, tots confessarem ser companys d'un únic viatge. A la Masia Isidori, el 8 de juliol, a les 9 del vespre.

Ricard Bertran i Puigpinós

Didàctiques sobre Guillem Viladot (2)

El curs 2008-2009, després d'un interval de set anys i quan ja s'havia creat i consolidat la Fundació Guillem Viladot, d'acord amb el gerent i la presidenta, Montserrat Felip, es va tornar a posar en marxa un grup de treball de l'institut Ribera del Sió per elaborar materials didàctics. La intenció era que la Fundació assumís la publicació i divulgació de noves propostes didàctiques i es pogués portar de forma regular els nostres alumnes a Lo Pardal per conèixer i treballar l'obra del poeta de Riella. També teníem el suport del Centre de Recursos de l'Urgell i de l'ICE de la UdL.

Per treballar de forma més general tota l'obra, vam plantejar el grup de treball amb el títol més obert: *Propostes didàctiques sobre l'obra de Guillem Viladot*, tot i que el centre del nostre interès continuava pivotant a l'entorn de Lo Pardal i la poesia visual. En la represa vam ser quinze els ensenyants implicats. Vam continuar treballant en petits grups per elaborar propostes didàctiques segons l'edat dels alumnes. En primer lloc vam estar repassant i posant al dia el *Llibre del Mestre*, que ens va servir de guia de Lo Pardal per a la resta de grups. Un altre grup va estar arreglant i elaborant materials per fer un audiovisual sobre Viladot i un audiovisual sobre *Els jocs de Riella*. Un tercer grup va elaborar un *Memory Viladot* amb una guia didàctica, format per 13 fitxes diferents, l'objectiu del qual era fer parelles a partir de diferents aspectes de l'autor: poemes visuals, la seva imatge i l'anagrama de Lo Pardal. La quarta proposta didàctica, pensada per alumnes de 2n de batxillerat, consistia, després de visitar Lo Pardal i la col·lecció *Self*, que establissin paral·lelismes visuals i conceptuals entre diversos artistes de les avantguardes del segle XX i l'obra de Viladot. Un cinquè grup va elaborar un quadern de treball adreçat a alumnes de cicle mitjà de Primària per poder treballar el llibre de Guillem Viladot *El*

JOSEP ROVIRA

vell i l'ocell, que en aquell moment estava esgotat. Finalment vam començar a fer una proposta didàctica innovadora: un *Audio-Book*, consistent en la gravació de la novel·la *Els ulls* de Guillem Viladot, en què la narradora i els diversos personatges eren declamats per membres del grup de treball amb la col·laboració de dos alumnes de primer d'ESO ens els papers principals, i amb la participació d'un tècnic de Ràdio Sió. Degut a la complexitat del material elaborat, algunes de les propostes van tenir continuïtat el curs següent.

En el curs 2009-2010 vam ser tretze els ensenyants implicats. La primera proposta, pensada per a alumnes del 2n cicle de primària i l'ESO, l'anomenàvem *Música i poemes visuals*; vam buscar paral·lelismes entre alguns poemes visuals de Viladot i fragments de peces musicals clàssiques molt conegudes, amb la intenció que els alumnes escoltessin simultàniament música clàssica mentre visionaven poemes viladotians; en total vam preparar sis audicions amb les corresponents guies didàctiques. Una segona activitat interdisciplinària fou un audiovisual sobre Guillem Viladot, continuació del treball del curs anterior centrat en *Temps d'estrena*; a partir del qual es pretenia que els alumnes fessin un passeig visual i sonor pel que fou el temps i el lloc d'estrena de l'artista. La tercera proposta didàctica, pensada per a alumnes de 2n de batxillerat, era la culminació del treball començat el curs anterior. La quarta i última proposta amb la seva guia didàctica, anomenada *Joc de lo Pardal*, era multidisciplinària i s'inspirava en el conegut *Joc de l'Oca*; l'objectiu era conèixer la vida i l'obra de Viladot mentre els jugadors anaven circulant per les trenta caselles de què consta el joc de taula.

Ramon Bernaus i Santacreu

JOSEP BERTRAN

Pròxims actes del Centenari

29 de juny

2/4 de 7 tarda. **Col·loqui** arran de l'exposició Guillem Viladot, *L'experimentació incessant*. Espais Volart de la Fundació Vila Casas, Barcelona.

30 de juny

9 del vespre. **Sopar homenatge a G. Viladot** organitzat per Òmnium Cultural. Cal inscriure's prèviament a l'oficina de Turisme. Plaça del Mercat d'Agramunt.

1 de juliol

2/4 de 6 de la tarda. Inauguració de l'exposició *Guillem Viladot polièdric* preparada per Joan Puig. Plaça de l'Església, Agramunt.

2 de juliol

10 del vespre. **Actuació a l'era**. Recital a càrrec de Xavier Garcia. Espai Guinovart d'Agramunt.

7 de juliol

Inauguració de l'**exposició** *Guillem Viladot / Felipe Bosso: la descoberta concreta*. Fundació Palau, Caldes d'Estrac.

7 de juliol

2/4 de 8 de la tarda. **Presentació del llibre** *Somni d'un apotecari d'estiu* a la llibreria La fatal, Lleida.

7-9 de juliol

Curs Art i Territori dedicat a G. Viladot. Organitza Ajuntament d'Agramunt i Universitat de Lleida. Diversos espais d'Agramunt.

8 de juliol

9 del vespre. **Sent Viladot. De Riella a Viladot**. Homenatge del poble d'Agramunt a Guillem Viladot. Masia de l'Isidori, Agramunt.

16 de juliol

6 de la tarda. Instal·lació del **Poema de l'home** de G. Viladot a la *Vinya dels Artistes*. Mas Blanch i Jové, la Pobla de Cérvoles. (Cal reservar entrada)

20 de juliol

2/4 de 7 de la tarda. Presentació del llibre "Cantates fugues i colls de la baralla" als Espais Volart de la Fundació Vila Casas, Barcelona.

23 de juliol

12 del matí. Inauguració de l'**exposició** *Guillem Viladot. Avantguarda rural*. Museu de la vida rural, L'Espluga de Francolí.

28 de juliol

Concert *Dotze llunes en un cove* de les Karregades de Romanços amb David Pradas. Commemoració dels 100 anys de l'obra del Cançoner popular de Catalunya i centenari Guillem Viladot. Cal Prim, Verdú.

JOSEP RIVIRA

Exposicions que es poden veure:

- "Guillem Viladot. L'experimentació incessant" als Espais Volart de la Fundació Vila Casas, Barcelona.
- "Guillem. Retrats a Riella 1989-1992. Fotografies de Toni Prim" a Lo Pardal.

L'organització es reserva el dret de canviar alguns dels actes previstos inicialment. Per una informació més posada al dia, recomanem consultar la pàgina de l'Ajuntament relativa al Centenari de G.V.

Últimes activitats del curs

El dimecres 18 de maig del 2022 a les 5 de la tarda, va tenir lloc una nova sessió de l'Aula. La classe va anar a càrrec del Sr. **David Rebelles Soriano** amb el tema: **“Desxifrant la Barcelona maçònica. Les petjades de la societat secreta a la ciutat comtal”**. El ponent és periodista i escriptor. Com a periodista és col·laborador del diari *El País* i de revistes especialitzades de viatges com *CondéNast Traveler*. En l'àmbit de la docència, és professor associat al departament de Periodisme de la Facultat de Ciències de la Comunicació de la UAB i professor a les Aules d'Extensió Universitària de Sant Pau-ICE UAB. Autor de multitud d'articles especialitzats en divulgació històrica, científica. En la seva faceta de periodisme de viatges, ha publicat dos llibres de narrativa viatgera per la col·lecció Cuadernos Livingstone de l'Editorial Univesitat Oberta de Catalunya: *En los confines de Hibernia. Tras la leyenda de la Armada Invencible en*

Irlanda (2015) i *Rob Roy, el baronet y los 300 de Escocia* (2019).

Com que el David és autor d'articles a diaris i revistes de divulgació històrica al voltant de la Maçoneria, ens va fer una aproximació singular i transversal al voltant d'aquest fenomen històric des del punt de vista cultural i social. Aquesta visió ens va permetre conèixer molts dels personatges cèlebres pertanyents a la fraternitat i que han tingut un paper clau a la història dels darrers 300 anys com: Antonio Machado, Oscar Wilde o Sir Walter Scott a la literatura; Santiago Ramón y Cajal o Alexander Fleming a la ciència; Lluís Companys, George Whashington o Bolívar a la política; Clara Campoamor, Concepción Arenal o Ángeles López de Ayala en el moviment feminista a Espanya... Però, sobretot, en la conferència ens va permetre descobrir, no només els orígens, objectius, rituals i símbols de la societat secreta, sinó també, per exemple, una visió de les seves petja-

des a Barcelona, les raons de la seva llegenda negra o el seu status a la Catalunya del segle XXI.

- **Dimecres 25 de maig.** Aquella tarda, trenta-tres alumnes de l'Aula van fer una sortida cultural a Barcelona on vam realitzar dues activitats molt interessants: En la primera ens acompanyà el Sr. David Rebelles, complementant la classe anterior sobre la Maçoneria. Ens va portar a fer un llarg recorregut tot desxifrant i descobrint les petjades d'aquesta societat secreta en molts edificis i indrets emblemàtics de Barcelona com els Porxos d'en Xifrés, el Castell dels Tres Dragons al Parc de la Ciutadella, l'antic Mercat del Born, l'antic Convent dels Àngels, el barri gòtic fins arribar a la Catedral i els edificis del seu entorn... Un llarg recorregut per la ciutat comtal, diferent i molt ben aprofitat gràcies a les explicacions molt documentades del nostre guia-acompanyant.

La segona activitat va consistir en assistir a les 8 del vespre al concert que

ANNA MARTIN

Sortida cultural a Barcelona amb una trentena d'alumnes.

Acte de cloenda del curs amb Màrius Bernadó, Coordinador de les aules de la UdL, Sílvia Fernández i Anna Martín, que comptà amb l'actuació del Màgic Andreu.

es va celebrar al Palau de la Música Catalana. L'audició va anar a càrrec de l'Orquestra Filarmònica de Varsòvia, dirigida per Andrzej Boreiko. En començar el concert, l'orquestra ens va oferir l'himne nacional d'Ucraïna amb tot el Palau dempeus, solidaritzant-nos amb el poble ucraïnès que pateix aquesta guerra tant injusta. En la primera part del concert ens van oferir la "Petita Suite" de Witold Lutoslawski i el "Concert per a piano núm. 2 en Do menor, op 18" de Serguei Rakhmàninov, amb Behzod Abdurimov com a piano solista. En la segona part ens van oferir "La Simfonia en Do menor" d'Edvard Grieg. Un concert que va agradar molt a l'auditori i que es va manifestar amb la llarga ovació del final. Un espectacle musical de molt alt nivell al que els alumnes de l'Aula d'Agramunt vam tenir el privilegi de poder assistir.

- **Dimecres 1 de juny** a les 5 de la tarda va tenir lloc a la Sala del Teatre del Casal Agramuntí l'acte lúdic de cloenda del curs a càrrec del **Màgic Andreu**.

L'acte el va iniciar la nostra presidenta, Anna Martín, agraint als alumnes la gran acollida que donen a les classes i a les diverses activitats de l'Aula. Com sigui que avui acabem el curs, els va demanar que contestessin l'enquesta sobre les diverses classes que s'ha realitzat per poder tenir una idea més clara de les preferències i interessos i tenir-ho en compte de cara a l'any vinent. Va expressar l'agraïment a l'Ajuntament pel suport que sempre ha donat a l'Aula i també a les empreses i entitats que col·laboren amb

nosaltres. Tot seguit va informar que el calendari de classes i activitats de cara al proper curs ja està quasi acabat i que es farà públic la segona quinzena d'agost per poder formalitzar la matrícula a primers de setembre. Finalment va desitjar un bon estiu a tothom esperant poder-nos retrobar a l'inici de les classes a primers d'octubre. Seguidament va intervenir la nostra alcaldessa, Sílvia Fernández, lloant les classes i activitats de l'Aula que enguany ja ha celebrat el 8è curs, recordant el premi CULTURÀLIA de Tàrraga que ens van concedir a les aules de l'Urgell per la tasca pedagògica i de servei que es va fer durant la pandèmia. Finalment va anunciar que de cara al proper curs, des del consistori tenen previst realitzar una reforma i modernització dels aspectes tècnics de la sala del teatre per millorar-ne la imatge, el so i l'aparat informàtic i multimèdia i així poder donar un millor servei a l'Aula i a totes les entitats de la vila que la fan servir. Finalment va intervenir el Sr. Màrius Bernadó, Coordinador de les Aules d'Extensió Universitària de la UdL, que en nom de la Universitat va donar les gràcies a la Junta per les classes i les activitats organitzades i a tots els alumnes per l'entusiasme i participació que demostràvem any rere any.

La presidenta va presentar al senyor Francesc Andreu Sabadell, conegut en el món artístic com a **Màgic Andreu**, un mag i il·lusionista molt conegut a Catalunya. Basa la seva actuació en l'humor, essent un dels primers mags que va utilitzar aquest recurs. Junta-

ment amb la seva filla, Joana Andreu, també professional de la màgia, amb el seu espectacle **Magiateràpia** ofereixen diversos projectes per fer arribar la màgia, l'humor i la il·lusió als nens i nenes afectats de càncer. Un altre projecte solidari és **Nepal is màgic**, consistent en una expedició solidària liderada pel Màgic Andreu durant el mes de maig del 2013, l'únic objectiu de la qual va ser provocar el somriure als nens i nenes d'un dels països menys desenvolupats del món i posteriorment realitzar una pel·lícula amb les fotografies i el material audiovisual gravat. L'equip del projecte va recórrer la vall del Katmandú amb un complet calendari d'actuacions en associacions de dones, hospitals, orfenats i centres escolars. Des d'aleshores el nostre mag repeteix cada any aquestes visites al Nepal amb el seu espectacle, ajudant també tan com pot amb diverses accions solidàries.

Tot seguit el Màgic Andreu va començar el seu espectacle d'il·lusionisme caracteritzat perquè una bona part de la seva actuació va interactuar amb les persones del públic, els alumnes de l'Aula, a les que va fer participar dels seus i jocs i trucs, sempre fent-ho amb un to humorístic i distès.

Una bona cloenda del curs que encara vam començar amb les precaucions i restriccions imposades per la pandèmia i que hem pogut acabar gairebé amb total normalitat.

Us desitgem que passeu un bon estiu i que ens puguem retrobar de nou a l'octubre.

La Junta

Volem veure-hi

Després del procés fallit d'Independència de Catalunya, accelerat amb la celebració del Referèndum d'Autodeterminació de l'1 d'octubre, la llista de persones investigades, encausades, jutjades i represaliades ha crescut de manera preocupant.

La Plataforma es crea, precisament, per fer xarxa entre aquestes persones assenyalades per atestats policials i processos judicials. Volem fer difusió dels casos que existeixen a casa nostra i que són molt menys coneguts mediàticament, però que ens afecten molt més de prop perquè es tracta dels nostres propis veïns i veïnes.

Que el poder (polític, jurídic, religiós, policial, patriarcal, etc.) es blindi a si mateix, és una cosa sabuda i fins i tot reconeguda des que el món és món i l'espècie humana existeix. Que la protesta a l'ordre establert és molesta i que la dissidència social i política es persegueix, se silencia i es castiga, també. Aquí i arreu. No descobrim la sopa d'all. Ha estat sempre així i, malauradament, les perspectives de futur no albiren cap canvi en aquest sentit. Però... i quina alternativa tenim com a societat? Tornem a convertir-nos en esclaus com en segles passats, o ens resistim a la uniformitat, reivindicuem la consciència col·lectiva i perseverem en la defensa d'uns drets mínims per a la vida digna de les persones, anomenats fonamentals?

A Ponent sempre hi ha hagut entitats i moviments en peu de resistència, com a resposta a les agressions del poder. Després del procés fallit d'Independència de Catalunya, accelerat amb la celebració del Referèndum d'Autodeterminació de l'1 d'octubre, la llista de persones investigades, encausades, jutjades i represaliades ha crescut de manera preocupant. Des d'aquell dia, entre causes polítiques i socials, hem comptabilitzat al voltant d'unes 100 causes obertes a persones que han aixecat la veu i que s'han manifestat en contra de la limitació

o directament la supressió de drets fonamentals (dret a un habitatge digne –reconegut a la Constitució Espanyola–, dret a una autèntica sanitat i educació públiques, dret de reunió, dret de manifestació, llibertat d'expressió, dret d'autodeterminació, etc).

A banda dels processos judicials a què són sotmeses aquestes persones (i que es dilaten en el temps com part de l'estratègia per paraitzar i desactivar la gent mobilitzada i atemorir les persones dels seus cercles, especialment els més propers), una de les conseqüències més doloroses que pateix tothom que gosa aixecar la veu, és la seva criminalització i estigmatització. Se li atribueixen etiquetes que costen molt de desenganxar en una societat fastigosament superficial, capitalista, de consum ràpid, individualista, del "mientras yo vaya caliente...", que es desentén del que passa al seu voltant. I és que *no hi ha més cec que el que no hi vol veure*. Pot ser una frase contundent, punyent, però que expressa la cruesa amb la qual molta gent gira la cara i aparta la mirada en qüestions de lluita social o política. Criminalitzar i estigmatitzar és la conducta més fàcil que té el poder per a protegir-se i perpetuar-se, per mantenir posicions de privilegi d'uns pocs per sobre de molts.

Per sort, aquest discurs ja no arrela com abans. Mica en mica (malgrat que costi)

ens anem deslliurant dels 40 anys de dictadura franquista que portem a l'esquena com a societat, alhora que anem identificant tots els enganys que ha suposat la "transició democràtica" per als nostres drets i llibertats individuals i col·lectives. Per sort, cada vegada som més les persones que no apartem la mirada, que ens ho qüestionem absolutament tot, que cerquem l'anàlisi i la reflexió per entendre el que passa, que VOLEM VEURE-HI (amb tot el seu significat) més enllà dels tòpics i les bambolines.

La Plataforma Antirepressiva de Ponent es crea, precisament, per fer xarxa entre aquestes persones assenyalades per atestats policials i processos judicials. Volem fer difusió dels casos que existeixen a casa nostra i que són molt menys coneguts mediàticament, però que ens afecten molt més de prop perquè es tracta dels nostres propis veïns i veïnes. Volem donar suport i acompanyament en totes les qüestions relacionades amb la repressió i les seves conseqüències i, per aquest motiu, també estem en contacte amb col·lectius d'advocats com Advocacia per la Democràcia o Alerta Solidària, amb els quals volem combatre –no només de manera reactiva, sinó també propositiva– aquest desgast democràtic que vivim.

Com a exemple, aquest mes de juny, obrim campanya pel cas d'"Els 11 de la subdele-

Presentació de la campanya “Els 11 de la subdelegació”, endegada sota el paraigües de la Plataforma Antirepressiva de Ponent, que va tenir lloc el divendres 10 de juny a Lleida.

A través de les nostres xarxes socials podeu seguir les activitats i campanyes que anirem organitzant.

gació”, que seran jutjats els dies 23 i 24 del proper mes de novembre. 11 persones investigades per participar en una concentració davant de la Subdelegació del Govern a Lleida en contra de l’empresonament de Carles Puigdemont a Alemanya, la primavera del 2018. Entre tots, els demanen 58 anys de presó, tot i que aquell mateix dia cap d’ells va ser identificat ni detingut. També seguim denunciant l’empresonament del raper lleidatà **Pablo Hasél**, en un clar atac

contra la llibertat d’expressió, que ja fa més d’un any que està a la presó i a qui no paren d’obrir noves causes per allargar la seva estada al centre penitenciari (Hasél és una de les persones investigades pel cas de la Subdelegació del Govern que hem esmentat anteriorment). A través de les nostres xarxes socials podeu seguir les activitats i campanyes que anirem organitzant, així com consultar informació sobre les diferents causes de les quals tenim coneixement i acompanyem. Quedem tam-

bé a la vostra disposició per a qualsevol consulta.

Cadascú és lliure de decidir si s’implica i participa –i en quin grau– en la defensa dels drets humans i universals (cadascú coneix les seves circumstàncies personals i els seus moments vitals). El que sí que fariem bé d’entendre és que no podem criminalitzar-nos entre nosaltres. Fem un exercici d’humilitat i trenquem clixés. Jutgem amb coneixement de causa, més enllà dels titulars fàcils i les cròniques tendencioses. No critiquem per criticar. Fem-ho de manera constructiva. Posem el focus en el “què” i no tant en el “qui” o el “com”. Siguem-ne plenament conscients, que hi hagi persones (de carn i ossos, que fan un pas endavant i s’atreveixen a donar la cara) denunciant injustícies socials i polítiques al carrer, no només fa bé a les persones que protesten, sinó també a la resta, com a societat i com a persones individuals alhora, perquè dels èxits de la seva lluita ens en beneficiarem tots i totes.

Plataforma Antirepressiva de Ponent

Roig TORRÓ D'AGRAMUNT XOCOLATA A LA PEDRA

TORRONS ROIG, S.A. - Ctra. L-303, km 19,100 | 25310 AGRAMUNT (Lleida) - tel. 973 39 00 36 - fax 973 39 06 90 - www.torronsroig.com

TORRONS Vicens

des de 1775

Des de 1775 Guardem l'Autèntica Tradició del Torró d'Agramunt

Durant més de dos segles, de generació en generació, l'empresa **VICENS** transmet en els seus productes l'herència dels mestres artesans torronaires, avalats per l'ús de les primeres matèries nobles de la nostra terra, l'ametlla, l'avellana, el sucre i la mel s'uneixen per a crear una autèntica obra d'art.

TORRONS VICENS posseeix l'indicació geogràfica protegida, del torró d'Agramunt, certificat europeu que garanteix la qualitat dels nostres torrons.

... I ARA, A AGRAMUNT, TAMBÉ PODEU VISITAR EL NOSTRE MUSEU.

TORRONS
Vicens
des de 1775
AGRAMUNT

MUSEU
del TORRÓ
i la XOCOLATA

Veniu a descobrir un espai cultural, on podreu conèixer la història del torró i de la xocolata, així com la trajectòria de l'empresa **TORRONS VICENS**.

A l'obrador podreu veure com s'elaboren artesanalment els nostres torrons i, a la botiga, trobareu tots els productes **VICENS**.

Gaudiu d'una visita plena d'experiències i sensacions que no us deixaran indiferents.

HORARIS DE VISITA:

Dimarts a dissabte:
de 10,30 a 13,30h i de 15,00 a 19,00h.

Diumenges i festiu:
de 10 a 15h
museu@vicens.com

OBRADOR · BOTIGA · MUSEU
Ctra. de Tàrrega, 1 · 25310 Agramunt
Tel. 973 390 607 · torrons@vicens.com

Elaborats amb productes de proximitat

TORRONS VICENS...el Torró, Torró.

www.vicens.com

Passió per la competició canina

La Carla amb la seva parella, el Toni Sin, i el "Dream" fent turisme abans d'una competició.

Primer la idea era que el nostre gos estigués as-sossegat i poguéssim passejar pel carrer amb més tranquil·litat. No obstant, això de l'Agility em va anar enganxant.

Carla Folguera és una noia de 31 anys, filla de Castellserà. Té familiars a Agramunt i, des de fa un parell d'anys, hi viu amb Toni Sin, la seva parella. A la Carla li encanten els gossos, fins al punt que va decidir ensinistrar-los i dur-los a competicions. Hi hem mantingut aquesta conversa per tal que ens expliqués d'on li ve aquesta afició i com li va en les diferents proves esportives en què han participat.

– D'on et ve aquesta afició pels gossos?

– Segurament del fet que a casa sempre n'hi ha hagut. No sabia dir per què, però

sempre hi he tingut un interès especial.

– I què et va decidir portar-los a competir?

– Hauríem de recular a l'any 2008. Llavors teníem una femella, la "Neira", de raça Pastor Alemany. Pel seu caràcter irascible era pràcticament impossible que es pogués relacionar amb altres gossos, i per aquest motiu vam decidir buscar educadors canins. Vam anar a una escola de Mollerussa i ells ens van donar a conèixer l'Agility.

– Què és això de l'Agility?

– És un esport caní. S'ensinistren els gossos en una pista d'obstacles per poder-los dur a competicions. Quan hi vam dur la "Neira" ens van dir que ensinistrar-la amb aquests tipus de proves li aniria molt bé perquè així tindria contacte amb altres gossos.

– Així doncs et vas decidir a competir?

– Bé, sí. Primer la idea era que el nostre gos estigués as-sossegat i poguéssim passejar pel carrer amb més tranquil·litat. No obstant, això de l'Agility em va anar enganxant. Amb la "Neira" vaig competir tres anys, fins que pobra anava coixa. Llavors, l'any 2015, vaig decidir comprar el que tinc ara: el "Dream", un Border Collie.

– Per competir influeix la raça?

– Pots competir amb la

raça que vulguis, però n'hi ha que donen molt més de si. La majoria que competeixen són d'aquesta raça, però també n'hi ha d'altres com els Shetland, PDAE (gos d'aigües), Caniche, Cocker... Val a dir també que, tot i que jo ara tinc un mascle, gairebé un 70% són femelles.

– On el vas comprar el Border Collie?

– El vaig comprar cadell, amb "pedigree", a Astúries. Em va costar uns 600€. Ara els preus s'han desorbitat. Si vas a un criador de confiança per un gos de competició et poden demanar de 1.200 a 1.500 euros tranquil·lament. Ara bé, saps que als pares els han fet unes proves genètiques amb la qual cosa t'asseguren que els cadells no tindran segons quines malalties. I això es fa pagar.

– Quants dies practiqueu?

– Amb els ensinistradors de Mollerussa hi anem un parell de dies a la setmana, però no n'hi ha prou. Per això, amb un grupet del mateix club on som, anomenat "La Daga", vam llogar un terreny a Bell-lloc per fer-hi una pista i poder-hi entrenar nosaltres lliurement. Aviat passarem a Sidamon on es faran unes noves instal·lacions.

– Com són les pistes on es competeix?

– Similars a les de cavalls, però adaptades per a gossos. Hi ha salts, túnels, passarel·

La Carla en plena competició amb els seus gossos. A l'esquerra als inicis amb la "Neira" l'any 2014. A la dreta, una de més actual amb el "Dream".

Tercer premi com a millor club de Catalunya de 2a divisió. Temporada 2021-2022.

les, balancí... S'han de fer el més ràpid possible sense fer faltes, per exemple no tocar les tanques en saltar-les. Tampoc no et pots saltar cap zona marcada. Allà on està indicat, el gos ho ha de tocar de la manera que sigui. El recorregut està numerat amb un mínim de setze obstacles que s'han de fer correlativament. És important que aprenguin ordres, mitjançant monosíl·labs, perquè així els ho pots indicar abans d'arribar-hi.

Els arbres del Passeig, per exemple, m'han ajudat molt a practicar el "passa" quan es tracta de fer-lo passar d'un lloc a un altre. Als camps on anem les proves sempre són les mateixes, si bé els circuits són totalment diferents.

– On competiu?

– Estem fent la Lliga Catalana d'Agility. Són setze proves durant el curs de setembre a juny. Acostumen a ser un parell de diumenges al mes. Són

quatre categories: iniciació, segona divisió (on competim nosaltres), primera divisió i divisió d'honor. Em falta una pista amb zero punts per pujar de categoria. Pots puntuar a nivell individual i com a club, per tant també hi ha dos tipus de classificació. També participo a la Lliga Espanyola, organitzada per la Real Sociedad Canina de España.

– Quins desplaçaments heu de fer?

– Molts quilòmetres. A la Lliga Catalana anem a Reus, Argentona, Caldes de Montbui, Igualada, Terrassa, Badalona, Cabrera de Mar, Girona, Roquetes... Aquí a Lleida, de moment, no fem cap prova. Esperem poder-ne fer quan tinguem les noves instal·lacions. I a nivell estatal només hem anat a Saragossa. Allí em vaig estrenar competint amb la "Neira".

– Com van les inscripcions?

– A la catalana pagues un tant a l'any, una mica més de 100€. I a l'estatal, 15€ per cada inscripció. Per cert, si no participes en una de les proves no et penalitza sinó que no sumes punts. Val a dir

La Carla i el "Dream" primers en un dels seus podis.

Ara els preus dels gossos s'han desorbitat. Si vas a un criador de confiança per un gos de competició et poden demanar de 1.200 a 1.500 euros tranquil·lament.

Equip de 2a divisió. Temporada 2021-2022.

que a la Lliga Catalana es respira un ambient molt familiar, ja que ens coneixem tots.

– Quins premis teniu?

– Quan fas podi et donen medalla i algun obsequi dels patrocinadors. El campió de la Lliga Catalana se'n va al campionat caní British al Regne Unit. A nivell individual aquest any hem pujat més d'un cop al podi, amb un primer lloc i diversos segons i tercers. Hem quedat a la novena posició d'entre més de quaranta participants. També vam pujar al podi com a tercers de Catalunya per equips.

– Sou molta gent de Lleida?

– Ara mateix només som vuit. La gent de Lleida s'hauria d'animar. Sabem que és un esport minoritari, però molt engrescador. S'hauria de promocionar molt més. Ara estem contents perquè TV3 va gravar la darrera prova que vam fer amb la intenció d'emetre-ho més endavant. És un pas important per fer-nos veure.

– Heu de tenir molta cura amb el gos?

– En principi la mateixa que tothom té amb el seu, com pot ser el tractament per les paparres i contra els paràsits intestinals. Sí que vigilem més el tema de l'alimentació. A un gos de companyia no dones massa importància al pes que pugui tenir, en canvi al de competició s'ha de controlar més. Per menjar normalment li dono granulat especial "green free", o sigui sense cereals. També li dono fruita, com mitja poma, o bé una pastanaga. Per fer-ho bé s'hauria d'aplicar la dieta "barf" que consisteix en pesar-ho tot, però això porta molta feina.

Una altra cosa que fem és portar-los al fisioterapeuta. Al meu se li contracta l'esquena i això s'ha de tractar. Gairebé cada dos mesos el porto a Lleida perquè el tracti l'Andrea. Hi va molta gent.

– Quina vida útil tenen aquests gossos?

– A l'hora d'entrenar s'ha de començar molt a poc a poc i no poden competir fins que no tenen un any com a mínim. Després, si no tenen molèsties greus, poden estar en actiu fins als deu anys. Per

cert, deixeu-me dir que als campionats fan un reconeixement als gossos que es jubilen, amb una festa especial anunciant-ho tot per megafonia. És molt bonic i emocionant.

– Els motiveu d'alguna manera?

– S'ha de dir que per al gos es tracta d'un joc i no d'una competició. El gos no sap si la pista l'ha fet bé o no, per això s'ha de premiar igualment per l'esforç que ha fet. S'han de motivar amb coses que li agradin. Amb joguines, com la pilota, el mossegador... A part d'això, jo li dono pulmó deshidratat d'algun animal –no et sabria dir de quin– que li agrada molt. Se n'hi pot donar perquè no li fa mal i s'aconsegueix treure-li un punt més de velocitat.

– Quan el "Dream" ja no pugui competir, penses agafar-ne algun altre?

– I tant que sí! La meua idea és agafar-lo una mica abans per anar-lo ensinistrant i que estigui a punt quan sigui el moment.

La Carla, una noia amb grau d'Educació Primària, ens comenta que durant la seva època d'estudiant mai no li havien agradat les activitats extraescolars. En canvi, li era molt gratificant estar amb el seu gos. Ara, amb això de l'Agility, encara la motiva més i fa que el vincle sigui molt més fort. Per això, com bé ha dit, confia poder-s'hi dedicar durant molt de temps i si algú llegint aquest conversa se sent motivat l'esperona a provar-ho.

Josep Rovira

REESTRENA *el teu cotxe*

Els millors Plans de Manteniment per al teu vehicle

PLA MASTER

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ 20 PUNTS DE CONTROL

PLA EXPERT

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ FILTRE AIRE
+ 30 PUNTS DE CONTROL

PLA INTEGRAL

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ FILTRE AIRE
+ FILTRE COMBUSTIBLE O BUGIES
+ 40 PUNTS DE CONTROL

I A MÉS A MÉS...

PNEUMÀTICS

MECÀNICA

AMORTIDORS

FRENS

AIRE CONDICIONAT

BATERIA

EIXUGAPARABRISSES

EN MANS D'EXPERTS
euromaster.com

VULCANIZADOS IBARZ

Carretera Tàrrrega, s/n. Agramunt. Tel: 973 390 734

CONSTRUCCIONS
I REFORMES
GARCIA CORRALER

FERRERIA CARRETA
C/MAJÓ, 67 08120
T. 973 390 734
WWW.CARRETAIBARZ.COM
AGRAMUNT ESPAI
C/IBARZ

ESPAI
GUINOVART
AGRAMUNT
L'URGELL - LLEIDA

EXPOSICIÓ A L'ESPAI

Guinovart: Terres

27 març 2022 / 25 setembre 2022

EXPOSICIÓ AL PETIT ESPAI

JOSE BONELL

"El gran banquet"

20 febrer 2022 / 26 juny 2022

Fes-te Amic de l'Espai per només 30€ l'any

El vostre suport és clau
per preservar l'obra de Guinovart

Protectors Fundació:

Sr. Joan Uriach Marsal

MÁS BLANCH I JOVÉ

MÉS DE 10 ANYS
ELABORANT GRANS VINS

Informació i reserves: 973050018 - info@masblanchijove.com

Altres danys col·laterals

Moltes nacions del tercer món tenen una gran dependència de les importacions de blat de Rússia i Ucraïna i no poden fer front a l'encariment de productes bàsics. Si hi ajuntem la crisi climàtica, que afecta d'una manera especial els països de l'Àfrica central, entendrem que milions de persones s'enfrontin a una situació de fam profunda.

La directora d'Oxfam Internacional, Gabriela Bucher, ha enviat una carta als socis de l'organització demanant ajuda per a uns països que es troben en situació preocupant. Explica que l'ona expansiva de cada bomba que cau a Ucraïna també posa en risc la vida de persones a Kenya, Somàlia, Etiòpia i el Sudan del Sud. O sigui, que la guerra, que Putin ha muntat amb l'afany d'ampliar territori, està repercutint en països de pobresa extrema.

Quina relació hi ha? L'explicació la podem trobar en el fet que la guerra, situada al cor d'Europa, ha provocat l'encariment dels aliments i de l'energia. En pocs dies s'ha produït la major pujada de tots els temps. I moltes nacions del tercer món tenen una gran dependència de les

importacions de blat de Rússia i Ucraïna i no poden fer front a l'encariment de productes bàsics. Si a aquest fet hi ajuntem un segon element, la crisi climàtica que afecta d'una manera especial els països de l'Àfrica central, entendrem que milions de persones s'enfrontin a una situació de fam profunda. Tristament, sempre toca el rebre al més pobre i desvalgut. I encara podem afegir que "toca" al qui menys culpa en té, ja que la crisi climàtica l'estan provocant precisament els països industrialitzats i rics.

Gabriela Bucher va fer un viatge a l'Àfrica Oriental per conèixer de primera mà la situació. Confessa que ja hi va anar alarmada, però que n'ha tornat molt més, perquè el que hi ha vist és molt pitjor: "comunitats senceres que ho han perdut tot i que ara tampoc no poden comprar menjar per sobreviure, perquè la guerra d'Ucraïna ha impactat en el subministrament d'aliments bàsics i, els pocs que queden, arriben a preus impossibles de pagar per la majoria".

Una mare, Diyaara Ibrahim, d'un poblet de Kenya, explica que a causa de la sequera se li va morir el ramat de cabres: "Jo criava cabres i tenia una petita botiga, amb això em guanyava la vida. La sequera les ha matat totes i he acabat els meus estalvis, fins a l'últim centim, comprant aliments. Molts dies ens quedem sense menjar perquè els nostres nens i nenes tinguin

alguna cosa per portar-se a la boca."

De la mateixa manera que una colla d'estats ajuden Ucraïna amb armament, no seria raonable que també ajudessin les nacions immerses en la pobresa? Com també s'hi haurien d'implicar més les organitzacions mundials i els països rics. Però, amb la desexcusa que tot això passa lluny d'aquí, s'obliden del calvari que passen els països tercermundistes.

També la guerra d'Ucraïna ha repercutit a casa nostra, provocant un encariment dels aliments i de les energies, que recau sobre els més pobres i desvalguts, mentre els rics encara fan més beneficis. Ja ho diu el refranyer: "a gos vell, tot són puces".

Els grans estats continuen mirant-se el melic. Els rics es freguen les mans. Les grans companyies amplien beneficis... I així *tutti quanti*. Mentre la gran majoria va entomant i parant el cop estoicament. Davant de la crisi alimentària potser els que no som res ni comptem per gran cosa encara hi podem fer alguna cosa: aportar una ajuda (per petita que sigui) a les oenages que treballen en zones de crisi perquè només amb 5 euros mensuals cinc persones podran menjar al mes. O dit altrament: un euro al mes permet que una persona es pugui alimentar durant tot el mes! Ja ho veieu que amb ben poca cosa podem ajudar persones que viuen en la misèria més severa. ■

Sílvia Balagueró

CENTRE PODOLÒGIC
Podòloga col. 1170

Fes un pas endavant... cuida els teus peus!

- Atenció primària dels peus
durícies, ungles, ulls de poll, berrugues
- Estudi de la marxa
exploracions biomecàniques
- Plantilles personalitzades, esportives i infantils
- Atenció del peu diabètic
- Servei a domicili

C/ del Clos, 23 A baixos
Tel. 973 392 704
info@podologosagramunt.com
www.podologosagramunt.com
AGRAMUNT

NATURA

Dietètica

Alimentació i complements dietètics,
herbes Medicinals.

Control de pes i dietes a la teva mida,
amb dietista diplomada.

Alimentació
Biològica

Ronda dels Comtes d'Urgell, 18 _ 25310 Agramunt
Tel. 973 392 335 / part. 973 390 865

Camises d'home

Av. Jaume Mestres, 18
Telèfon 973.39.00.09
AGRAMUNT

Xavier Infante Màrquez

PALETA

CONSTRUCCIONS i REFORMES

Raval de Castellnou, 27
Telèfon 973 392 329
Mòbil 606 314 654
PUIGVERD D'AGRAMUNT
(Lleida)

Electromecànica

MUIXI

Josep Anton Muixí

c/ Indústria, 15 - 25310 AGRAMUNT
Tel. 973 390 363 - Mòbil 696 458 713
e-mail electromecanicamuixi@gmail.com

Automoció Joan Carles, S.L.
MAN Truck & Bus Service

Pol. Ind. Les peixeres, C/Indústria, 3, 5, 7, 9
Agramunt (25310) Lleida
Telèfon: +34 973 390 322
info@automociojoancarles.com
www.automociojoancarles.com

NEOPLAN MAN

El vi

Les diverses operacions del procés d'elaboració del vi, anomenades vinificació són: la verema, la barreja de varietats de raïm, la separació de la rapa, l'obtenció del most, les correccions i manipulacions del most, la fermentació, el trafegament, el premsat de la part sòlida, la segona fermentació lenta, l'envelliment i l'embotellament.

El vi és una beguda alcohòlica obtinguda per fermentació del most de raïm. Les diverses operacions del procés d'elaboració del vi, anomenades vinificació són: la verema, la barreja de varietats de raïm, la separació de la rapa, l'obtenció del most, les correccions i manipulacions del most, la fermentació, el trafegament, el premsat de la part sòlida, la segona fermentació lenta, l'envelliment i l'embotellament.

La verema és la collita del raïm madur, la composició del qual depèn de la varietat, del clima, (sempre en zones de temperatura mitjana anual compresa entre els 10 i els 20 graus centígrads del sòl i de l'aigua. La barreja de les varietats de raïm és determinada pel vi que es vol obtenir. La separació de la rapa és efectuada mitjançant una màquina anomenada desrapadora que separa la rapa. L'obtenció del most s'aconseguia primitivament en trepitjar el raïm amb els peus en els cups, pot ésser

per dilaceració, trencament dels grans del raïm, mitjançant corròns o cilindres, amb la incorporació d'escorredors, per centrifugació (separant les parts sòlides del líquid) o per premsatge (directament o mitjançant separació prèvia de la rapa). S'anomena llàgrima el most obtingut per escorriment que dona el nom del vi del mateix nom. Les correccions i manipulacions del most per tal d'obtenir vi de característiques correctes i constants són l'enguixada, amb sulfat càlcic, la sulfatació (amb diòxid de sofre o derivats i la fosfatació amb fosfats). La fermentació que té lloc en dipòsits de fusta, acer o ciment és deguda als enzims del llevat que es troba d'una manera natural a la superfície del raïm.

Actualment hom sol inactivar el llevat del most per sulfatació (most apagat) i afegir-li soques de llevat seleccionat. Durant el procés on s'ha de controlar la temperatura i l'aireig es forma una fargalada flotant. La fermentació que primerament és lenta, després és tumultuosa i finalment torna a ser lenta, té una durada d'entre uns quants dies i algunes setmanes. El trafegament del vi semi-fermentat o acabat de fermentar facilita l'aireig i la separació del solatge o mares. El premsat de la part sòlida i de la brisa, si es tracta de vi negre dona nom al líquid que s'afegeix al ja trafegat o n'obté un vi de menys qualitat (vi premsat). La segona fermentació

lenta que té lloc als cellers pot incloure una fermentació màlico-làctica, deguda a bacteris que transformen l'àcid màlic en àcid làctic, la qual cosa en un vi de poc grau i de molta acidesa en millora la qualitat i en disminueix l'acidesa, però també pot conduir al seu deteriorament.

El repòs i el refredament faciliten la transparència del vi que es torna a trafegar. L'envelliment consisteix en un conjunt d'oxidacions, reduccions i esterificacions que completen la criaça o maduració del vi nou, jove o de l'any i té una durada que varia des de tres mesos fins a més de cinc anys. També es pot aconseguir per mètodes accelerats. La qualitat d'un vi pot restar minvada per causa d'un envelliment excessiu. L'embotellament o altres envasaments, és la darrera fase d'elaboració. Per tal d'obtenir la qualitat desitjada es pot sotmetre el vi a les correccions següents: alcoholització o adobament, addició d'àcid tartàric o àcid cítric, neutralització del color, correcció del tast en el vi dolç amb sucre o amb most (abocat) i clarificació amb gelatina, bentonita, enzims, etc.

Altres pràctiques autoritzades són, la mescla de most, la concentració, la refrigeració, la congelació, l'escalfament, la pasteurització, l'esterilització, la filtració, el tractament amb carbó actiu, el tractament amb goma aràbiga, l'addició de taní de diòxid de carboni i de caramel de most. ■

VIMAT
www.vimatcomercial.com

PACKAGING INTEGRAL

AL SERVEI DEL COMERÇ,
LA RESTAURACIÓ I
LA INDÚSTRIA

973 39 29 10
621 264 406

vimat@vimatcomercial.com

Contacta amb nosaltres i el nostre equip comercial t'assessorarà sense cap compromís.

Av. La Consolació 92
(Pol. Ind. La Consolació)
25300 Tàrragona

Segueix la nostra activitat

Elaboració Artesanal
Formatges Monber

C/ Les Eres, 18 - Tel. 973 390 316 - Agramunt

LLAGUNES CENTRE MULTIMARCA

NOUS KIM O GERENCIA OCASIO MULTIMARCA

OBRIM Diumenge

ARTESA DE SEGRE T. 973400148

JOLONCH
XOCOLATA A LA PEDRA
D'AGRAMUNT DES DE 1770

La xocolata de casa, a la tassa.

Av. Marià Jolonch, 5 | 25310 AGRAMUNT - Lleida
Tel. 973 390 113 | Fax 973 39 00 07
info@xocolatajolonch.com

TORRONS VICENS, Tradició Familiar

www.xocolatajolonch.com

És un goig poder dirigir unes paraules per tal de felicitar-vos en aquesta 700 edició de la revista *Sió*. Una fita gens fàcil d'assolir tenint en compte els canvis que hem tingut en aquests gairebé 60 anys de recorregut de la revista.

Agramunt té i ha tingut el privilegi de comptar amb el compromís de la revista *Sió*, que mes rere mes i en 700 publicacions, ens ha fet arribar les notícies i la història de la nostra vila i de la Ribera del Sió, tant a les persones que hi vivim com a les persones que tenen vinculació amb el nostre territori. I és gràcies al treball perseverant i compromès amb la nostra llengua i amb el nostre país per part dels seus redactors i col·laboradors al llarg de tots aquests anys que hem pogut conèixer a fons les nostres tradicions, la nostra cultura, la nostra història i aproximar-nos al nostre passat per tal de refermar la nostra identitat com a poble. Sempre adaptant-se i renovant-se als temps que ens permeten viure. Fins i tot en aquests darrers anys en què moltes de les persones s'han hagut de distanciar de la vida agramuntina per preservar-se de la pandèmia, *Sió* ha estat la seva bafarada d'aire fresc per tal d'aproximar-los l'activitat agramuntina i recordar-los la seva infantesa i temps millors que els que ara mateix els ha tocat viure.

Per això vull donar les gràcies a tot l'engranatge que ha fet possible arribar fins aquí: a tots els redactors i col·laboradors, també a les entitats que hi han participat, a totes les persones que sempre hi hem trobat un espai per donar la nostra opinió i a tots els anunciants i subscriptors que, entre tots, hem fet possible poder arribar a la 700a edició de *Sió*. Gràcies a tots!

Per tot aquest gran llegat que hem anat rebent i continuem rebent mes rere mes, reitero la meua felicitació a totes les persones que ho heu fet possible i encoratjo l'actual equip de redacció i de col·laboradors de la revista *Sió* a continuar fent possible tenir la il·lusió i l'espera de rebre a les acaballes del mes el número de *Sió* per així continuar escrivint la història d'Agramunt i de la Ribera del *Sió* que, en definitiva, és la història de tots.

Moltes gràcies i per molts més Sió's!

Sílvia Fernández i Tarragona
Alcaldessa d'Agramunt

La vida de vegades té casualitats, confluències que semblen cosa del destí. Enguany, que celebrem els cent anys del naixement de Guillem Viladot, també celebrem el número 700 de la revista *Sió*, una revista en la qual ell mateix va col·laborar des de l'inici, l'any 1964, ja que en va ser un dels fundadors, fins al final dels seus dies. I ho va fer des de diferents "facetes": com a director, com a col·laborador i també com a escriptor. Aquesta complicitat ens va permetre conèixer, a través de la revista *Sió*, una extensa part de la seva creació literària, que després s'ha vist publicada. A banda, també va contribuir-hi aportant diferents punts de vista sobre successos d'actualitat o fets que passaven al poble i que ell comentava, sovint, creant controvèrsia i alhora expectació, però al mateix temps, deixant constància per a la posteritat.

Com ho va ser el mateix Viladot, la revista *Sió* sempre ha comptat amb gent compromesa, que ha fet que es converteixi, i crec que no m'equivoco en afirmar-ho, en una de les revistes locals referents de ponent, tant per la seva qualitat com per la seva perdurabilitat. Una revista que s'ha mantingut en el temps, mes rere mes, i que ha estat el reflex de la vida i la història d'un poble. Per aquest motiu cal felicitar tota la gent que hi treballa i tota la que hi ha treballat, a tots els que hi han cregut i hi han apostat, ja que avui dia s'ha convertit en una font imprescindible de consulta per a qualsevol estudi que es vulgui fer sobre el nostre poble.

Però no tan sols això, sinó que a banda de complir amb la finalitat de qualsevol mitjà de comunicació, la de comunicar, s'ha caracteritzat també per la tasca de recuperar, informar i transmetre coneixement. Cal destacar la publicació de ja setze col·leccionables que apleguen temes tant diversos com una primera reconstrucció de la Guerra Civil, una gran tasca per la recuperació de la Memòria Històrica quan aquí encara ni tan sols es parlava d'aquest terme, o bé el recull de les nostres tradicions més folklòriques, com poden ser els jocs dels infants, els contes dels padrins, les entitats, la música, el teatre i el cinema al poble. També la història dels nostres productes gastronòmics per excel·lència; l'agricultura i els pagesos, episodis del segle XVII i XVIII, reportatges històrics, l'urbanisme, fins al recull de les postals d'Agramunt des de l'inici del s. XX fins pràcticament els nostres dies, entre d'altres temes d'interès. En definitiva, una tasca extraordinària per deixar constància dels fets ocorreguts en el passat, amb el propòsit que ens ajudin a entendre millor el nostre present i a tenir-los en compte pel nostre futur.

Enhorabona i per molts números més!

Amanda Cardona
Regidora de Cultura

TORRONS
FELIX
ARTESANS

Torrans que inspiren desitjos

Comtessa Aurembiaix, 5
 25310 Agramunt
 tel.: 973 390 319
 info@torronsfelix.com
 www.torransfelix.com

Comandes i consultes via whatsapp: 627 69 38 72
 (enviament de comandes a domicili)

OBRES ▶ **128**

OBRES 128 S.A.U.
 Camí vell de Mafet, s/n
 25310 AGRAMUNT (Lleida)
 Tel. 973 392 164 - Fax 973 392 660
 info@obres128.com

atípica
 Restaurant

687 861 219
 973 391 086

pintura i decoració

RS

Roman Serra
 695 558 383

R
Rubèn
Automoció
 Rubèn Pedrós Vallès

Taller autoritzat
PEUGEOT - HYUNDAI
 per Agramunt i comarca

C. Clos, 1
 tel. taller 973 39 25 89
25310 AGRAMUNT (Lleida)

Guillem Viladot va escriure aquest article per celebrar el número dos-cents de la nostra revista l'octubre de 1980. L'escrit, doncs, té més de quaranta-dos anys d'antigor, però tot el que hi va expressar l'apotecari de Riella creiem que continua plenament vigent; per això el reproduïm dins d'aquesta secció. Si en aquella ocasió Viladot va congratular-se dels dos-cents primers números, què hauria escrit ara amb l'exemplar set-cents?

Cal ser el que som

La nostra publicació **Sió** és un exemple de continuïtat dins la història local. Més encara: es podria assegurar que és un exemple nacional de com l'esforç iniciat per uns homes pot ser continuat per uns altres, malgrat que la seva ideologia sigui diferent o bé oposada. Agramunt ha donat un testimoni de com l'empresa ençada en una època ben reculada, i no pas il·lustrada per gaires llibertats, pot ser atesa actualment.

Aquesta exemplaritat de la nostra vila en aquest cas concret de **Sió** l'exposava l'altre dia al president Pujol com una referència a tenir en compte a les grans ciutats. Textualment li deia que si nosaltres fem l'esforç de continuar una obra iniciada fa temps, i de donar-li un contingut actual, per què això no és possible de fer-ho en una gran ciutat on els mitjans econòmics són infinitament superiors?

Quan s'arriba de terres llunyanes, fa pena de veure com a Catalunya tota la premsa de difusió massiva, no és catalana. Excepció de l'*Avui*, tot s'escriu en castellà. Per què? Quan s'arriba de fora sembla que la raó és una: no existeix una resposta veritable al nostre fet cultural. Més ben dit: en arribar de lluny sembla ser que, cara a la premsa, la nostra cultura és una "realitat" domèstica.

Els qui ens hem atipat d'escriure sense cobrar ni cinc cèntims, pensant que ho fèiem com un servei al país,

pensem que ja és hora que siguin els estaments poderosos els qui donin sortida normal a una cultura que s'està asfixiant perquè el poder sembla haver-li girat l'esquena, i no em refereixo al po-

no en surt cap en català que pugui ser un testimoni reeixit de la nostra realitat cultural. Perquè una cosa és certa: malgrat el poder real s'esconilla de fer mals negocis, la cultura del país és una realitat que queda ben palesada amb els llibres. Però els llibres no ho poden tot: calen diaris, revistes i, en un altre aspecte, cal televisió.

Jo, en tant que un dels cofundadors de **Sió**, sento un orgull molt endinsat en contemplar com el nostre esforç, que ara és continuació de l'esforç de molts anys, pot presentar-se com un exemple de fermesa, de fe i de prestigi a tot un president de la Generalitat. **Sió** no té tothom a favor seu. Ja ho sabem. Però jo sé que, d'amagatotis, molts dels qui l'han menystingut entre nosaltres, se n'han vanagloriat quan, els qui el fem i l'hem fet, no els podem sentir.

Sió és una empresa bella perquè dona la solfa adient de com la cultura —que de moment és deixar mostra del que anem fent— és una preocupació constant d'uns quants agramuntins

der institucionalitzat, sinó al poder que domina la societat.

Diuem que no hi ha diners. Cert? A les grans ciutats no hi ha diners? El que passa és que el diner vol diner, i com que la cultura no és sempre rendible, s'abandona. Quan nosaltres hem fet possible els dos-cents números de **Sió**, ens irrita de veure com en les grans ciutats, i més si són Cap i Casal, es moren publicacions "castellanes" i

que, malgrat la heterogeneïtat ideològica, combrega en l'afany de la fidelitat.

Els qui, com jo, tenim accés en el fet cultural nacional, sabem molt bé que aquest no és possible sense que no sigui una suma de fets petits, locals i entusiastes. I això és cert. I tant, que podríem assegurar que avui, com sempre, l'esperança de l'avenir català és als pobles, és al camp. I **Sió** n'és un petit puntal.

PALAU ROBERT
Passeig de Gràcia, 107
08008 Barcelona
Tel. 932 388 091

palaurobert.gencat.cat

Segueix-nos a:

Revolució Vilaweb

tecnologia
periodisme
societat
i país

#revoluciovilaweb

EXPOSICIÓ FINS AL 25.09.2022

ENTRADA LLIURE *FREE ENTRY*

SIÓ SIÓ SIÓ SIÓ SIÓ

Era el mes de març de 1964. L'hivern començava a fer-se escàpol encara que ningú se'n refiava. Jo acabava de complir els onze anys i estudiava a les Escoles amb el senyor Currià que ens preparava per al primer de batxillerat. Un dia de cada dia, en sortir de l'església on ajudava a la missa fent d'escolà, vaig veure que al costat de la merceria de la Bepeta de cal Manetes hi havia unes tires enganxades a la paret. Hi deia simplement "SIÓ SIÓ SIÓ SIÓ SIÓ". I res més. Em va sorprendre tant que encara les recordo. També en vaig veure després en diferents indrets de la vila. El paper llarg sobre el qual s'havia imprès el missatge era de coloraines diferents.

"Per què anuncien *Sió*?" em vaig preguntar jo. No hi veia cap sentit. El *Sió* era el lloc prohibit on anàvem a jugar. Unes escorrialles de riu que en ocasions estivals deixava fins i tot de portar aigua. Els de casa no volien que hi anés perquè era massa lluny! Però els amics hi tenien tirada. I jo, què havia de fer? Quan tornava de voltar, sempre em preguntaven: "Nen, d'on vens?" i jo, que no sabia mentir, deia on havíem anat. Si responia que havia estat al Passeig, el regany estava

assegurat. Per això em vaig inventar que, si voltàvem pel *Sió*, en tornar parava cinc minutets a la plaça del Pou; així, a la pregunta d'on vens, responia sense dir cap mentida: "de la plaça del Pou". Tota una trapelleria del meu temps d'estrena.

Després vaig saber que l'anunci repetit de *Sió* es referia a una revista que sortia al carrer. Una revista feta a Agramunt i per a Agramunt. El meu pare en va ser un dels lectors entusiasmats. I, més endavant, un col·laborador esporàdic amb articles que denunciaven els gossos que voltaven solts pels carrers o en què es lamentava que els sacerdots deixessin de portar sotana i de fer-se la coroneta. Avui, aquells escrits queden tan llunyans que quasi ens sembla impossible que algun dia els animals domèstics deambulassin lliures per la població o que els eclesiàstics decidissin vestir sense el hàbit que ens els feien veure per damunt de la resta de vilatans.

¿Qui m'havia de dir que aquell *Sió*, que vaig veure anunciat a les parets com si fos l'arribada del Circ Mundial quan plantava la carpa prop de la Fondandana, acabaria formant part de la meua vida i que em suposaria

hores i hores de dedicació, de pàgines i pàgines escrites, de reunions i reunions en diferents locals de la vila a altes hores de la nit?

Segurament el fet d'estudiar literatura, em va empènyer a escriure articles i portar-los a *Sió* perquè me'ls publicuessin. Als principis, com que les col·laboracions eren minses, solien acceptar tot el que els arribava. Així va ser com hi vaig començar a publicar. Després, un cop acabats els estudis, amb vint-i-quatre anys i a punt de començar en el món de l'ensenyament, em van demanar de formar part de la redacció a proposta de Joan Novell i jo, que soc una mica beneït perquè em costa dir que no, vaig acceptar. Estic parlant del setembre de 1977, quan tenia tots els cabells, la barba rossa i la meua vida era una promesa de colors.

Han passat els anys i ja en fa quatre que estic jubilat. Però encara no de *Sió*, perquè hi ha coses que es porten dins i que no es fan per diners. Són quaranta-cinc anys de redactor que mantenen, com un perfum, la sentor d'Agramunt, d'amics i de vida.

Joan Puig Ribera

Llibreria # Papereria
Quiosc # Regals

Plaça del Pou, 2
25310 Agramunt (Lleida)
Tel. 973 390 425
llibrerialespiga@gmail.com

40 anys
l'espiga
llibreria papereria

40 anys

El meu pas per *Sió*

Aquest més de juny surt el núm. 700 de la revista *Sió*. Aquesta efemèride em permet fer una mica de memòria de la meua entrada a la revista com a redactor i la meua modesta col·laboració durant aquest temps. Era l'octubre de 1986 quan vaig arribar a l'Institut com a professor d'Història i va ser aleshores quan el Joan Puig, que formava part de l'equip de direcció de la revista, em va convidar a entrar-hi com a redactor. Com que no coneixia aquest món de la premsa local, per a mi va ser tot un descobriment entrar a la redacció i ser present als intensos debats que sovint s'hi donaven o assistir als sopars que pel gener cada any es feien amb l'assistència, entre altres, de Guillem Viladot. Allò en què jo podia col·laborar més era en els reportatges i treballs sobre història local, però aquesta secció en aquell moment estava molt ben coberta pel Josep M. Planes. Per tant vaig entrar com a redactor al *Sió* núm. 272 corresponent a l'octubre de 1986 i he estat present a la revista durant 426 números. El primer reportatge que vaig preparar es titulava "Agramunt 200 anys enre-re" i tractava d'un personatge una mica fosc, Francisco de Zamora, que en un llibre manuscrit, *Diario de los Viajes hechos en Catalunya*, va visitar Agramunt el 27 i 28 d'octubre de 1788 i explicava algunes coses de la nostra vila, no sempre agradables. Com que el reportatge era una mica llarg, el primer lliurament va sortir el març de 1987 i va durar tres mesos. D'aleshores ençà han sortit molts reportatges més i, fa poc, en vam

fer un de nou sobre aquell personatge, més en profunditat i més documentat.

Durant aquests anys he tingut la sort de poder participar en alguns dels llibres que hem fet a la revista a partir dels col·leccionables que anaven sortint cada mes. N'explicarem un parell. El primer de tots *La Guerra Civil a Agramunt*, que va sortir en fascicles des de l'abril de 1988 fins al setembre de 1989. Aquell mes d'abril, per commemorar el 50è aniversari del bombardeig que va patir Agramunt el 5 d'abril de 1938, ens vam proposar els redactors fer uns articles que a poc a poc i sobre la marxa es van convertir en el primer llibre de *Sió*. Aquest va ser un dels primers llibres publicats a tot Catalunya on s'explicava, sobretot a partir de la història oral, els fets luctuosos que es van viure als nostres pobles durant la guerra i que en aquell moment era tot un tabú, especialment per aquelles persones que els havien patit. Per sort, l'abril de 2014 i coincidint amb els 50 anys de *Sió*, es va reeditar el llibre en una versió augmentada i millorada amb el títol *La frustració de l'esperança. La Guerra Civil a Agramunt* amb la important participació dels nostre company de redacció, el malaguanyat Josep Bertran. El volum ja era el 14è llibre col·leccionable sortit de les pàgines de la revista.

Un altre dels primers col·leccionables en què vaig tenir una col·laboració més directa va ser el núm. 3, *Agramunt, una dolça tradició. Xocolata i Torrons*. En aquest hi vaig participar amb el Jaume Cots i el Josep Rovira

i per a mi va ser la grans descoberta d'Agramunt, la seva gent i les dolces tradicions. Els fascicles d'aquest col·leccionable van aparèixer al *Sió* des de l'octubre de 1991 fins al desembre de 1992 i ens va convertir als redactors en uns experts torronaires i xocolaters. Qui ens ho havia de dir! Aquest col·leccionable, per sort, va ser reeditat el desembre del 2012, augmentat i millorat, gràcies al suport de la IGP Torrò d'Agramunt i també amb la participació de Josep Bertran. Aquest col·leccionable fou el núm. 12.

Finalment voldria fer memòria d'una secció, l'Almanac, que els companys de redacció em van encomanar i que va sortir per primer cop el febrer de 1993 i que encara dura. Consta sempre d'un comentari sobre el mes corresponent, amb les dades astronòmiques de la sortida i posta del sol, les fases de la Lluna i, si s'escau, els eclipsis, que apareix al Calendari dels Pagesos. L'apartat de "Dates assenyalades i costumari", amb alguns refranys del mes corresponent, directament les extraiem del *Costumari Català* de Joan Amades, i ja fa molts anys que hi donem voltes i més voltes. L'última secció acabava primer amb "Els remeis de la padrina", amb cures tradicionals casolanes i oracions que ho curaven tot; i després les "Efemèrides del mes", cercant fets històrics que en general tinguessin alguna relació amb Agramunt.

A vegades, després de molts anys, va bé de fer una mica de memòria.

Ramon Bernaus i Santacreu

Més de 58 anys de vida

A tots ens agrada celebrar dies assenyalats, i en aquest exemplar us fem participants dels 700 números que hem tingut el goig d'oferir-vos durant els més de 58 anys de vida que té la nostra revista.

Aquest llarg període d'existència ens ha servit per comunicar-nos amb molta confiança i experiència, i al mateix temps s'ha fet història. Una història del nostre poble que serveix perquè la nostra generació i també les futures, puguin trobar en la revista tot allò que en el seu moment va ser actualitat, i que amb els anys ha passat a formar part del pretèrit de casa nostra.

També centenars i centenars d'imatges han acompanyat durant aquest recorregut les pàgines de la revista. Aquest recull de vivències plasmades al paper ens han permès recordar i conèixer moltes persones i esdeveniments que han anat passant per la vida del poble al llarg de tots aquests anys.

Una constatació del que escric es pot comprovar fullejant un número de **Sió** dels anys 70, per exemple, on es troben les notícies del moment, articles d'actualitat, la demografia, els esports... i hom s'adona amb incredulitat que el temps és massa fugaç.

També s'ha esdevingut un gran canvi en l'acabat de la revista. Si bé al començament el número de **Sió** constava de 12 pàgines, a mitjans dels anys 80 ja era de 28-32, i actualment són 80-88 les pàgines (sense comptar els col·leccionables, quan n'hi ha) que oferim al nostres subscriptors.

Aquest és un exemplar especial. Teniu a les mans el número 700 de la nostra revista. I dic nostra, perquè cadascú de vosaltres i nosaltres ens la sentim propera i esperada.

Celebrar de manera especial aquest número ens esperona a continuar i millorar tot el possible, amb un especial record i agraïment a aquelles persones que l'any 1964 van ser els valents que van iniciar aquesta tasca i que fins avui hem anat continuant.

Tan sols ens queda agrair als subscriptors, als comerços i les empreses publicitàries, als simpatitzants i als amics el suport i la confiança que ens heu donat durant tots aquests anys de vida. Gràcies!

Anna Santacreu

700 números d'història

Deia Ciceró que el fet de no saber el què ha passat abans de nosaltres, és com mantenir-se sempre com un nen. Una societat adulta, doncs, és aquella que pot mirar enrere i veure la seva història. Un conjunt de fets que ens ajuden a entendre com som i com hi hem arribat.

La societat agramuntina, la nostra, està d'enhonorabona perquè disposa d'una entitat que ha fet la tasca de testimoniar els fets que han tingut lloc a Agramunt durant els últims cinquanta-nou anys. Els 700 números de **Sió** que celebrem avui, són 700 publicacions mensuals que, de forma ininterrompuda, han fet de notari de la història agramuntina i la Ribera del Sió. Petites notícies o actes destacats, han passat de ser tema d'actualitat a formar part de la nostra història. Gràcies a aquests 700 números de **Sió**, el nostre poble disposa del coneixement que el permet mirar endavant amb ulls d'adult.

Però la nostra revista no només s'ha dedicat a deixar constància de tot allò destacat dels últims 700 mesos. Un dels objectius del nostre mitjà ha estat la publicació d'articles i llibres centrats en els diferents moments clau de la nostra història col·lectiva: l'edat mitjana i el comtat d'Urgell, l'edat moderna i els episodis a l'Agramunt dels segles XVII i XVIII i, sobretot, el recorregut per un segle XX que ha vist transformar de forma radical el nostre poble. Pioners en la memòria història amb el col·leccionable sobre la Guerra Civil a Agramunt, la nostra revista s'ha esforçat en estudiar les tradicions més nostrades, la realitat dels nostres pagesos i la transformació del camp o l'evolució de l'urbanisme contemporani.

Més enllà de ser un mitjà de comunicació local, la revista **Sió** s'ha convertit en "arxiu històric" d'Agramunt. Un arxiu que és font indispensable per a aquells que vulguin estudiar el nostre passat per deixar de mirar el futur amb ulls de nen.

Josep Bertran Mitjavila

Set i set-cents

A la revista que teniu a les mans coincideix l'aniversari d'aquestes dues xifres. Una d'alegre, ja que celebrem l'aparició del número 700. I una altra de més trista, donat que fa set anys que ens va deixar l'enyorat Josep Bertran.

L'absència del Josep ens va deixar completament orfes. Ell era qui passava al davant des de feia molts anys. Ens vam haver d'adaptar a la nova situació. Va entrar gent nova a la redacció i tothom hi va posar tant com va poder de la seva part, sobretot el Joan Puig que ara és qui estira del carro. El repte no va ser senzill, però de mica en mica ens vam anar posant a to i la revista ha anat sortint al carrer fins arribar, de moment, a aquest número rodó del 700. Crec que des de la seva nova presència el Josep ha d'estar molt content de veure que el seu mestratge continua. A vegades des de la redacció dubtem a l'hora de prendre alguna decisió i finalment ho fem així pensant que ell també hi estaria d'acord. És una manera de tenir-lo present entre nosaltres malgrat el pas del temps.

Coincidint amb el cinquantè aniversari de *Sió*, ja comentàvem els canvis que s'anaven produint a les publicacions escrites en general relacionats amb el tema de les xarxes socials i que creïem que les que els resistirien millor serien les de la premsa local i comarcal. Sembla ser que de moment ha estat així i crec que aquests darrers anys la nostra revista ha mantingut una bona salut. Hem passat, però, una etapa complicada a causa de la pandèmia del coronavirus. He de confessar que als primers mesos, quan estava pràcticament tot tancat, em va preocupar considerablement la situació. Malgrat tot, però, des de la redacció ens vam reinventar publicant reportatges so-

bre l'afectació que aquesta pandèmia estava causant a la nostra vila, i els comerços van continuar fent costat a la revista tot i que van estar uns mesos sense ingressar res. Cap ni un es va donar de baixa, cosa que cal agrair públicament, com ja vam fer al seu moment en un editorial i ara jo hi torno aquí amb aquestes línies.

Així doncs, gràcies a l'esforç i la col·laboració de tothom, no sols s'ha pogut anar mantenint la publicació mensual sinó que, a més a més, es va continuar publicant el col·leccionable de les postals i enguany hem començat el de la revista *Juliol*. Repeteixo que sense aquest suport col·lectiu això no hauria estat possible.

Ara mateix no sabem què ens depararà el futur. De moment, com hem dit abans, malgrat l'auge cada vegada més gran de les xarxes socials, constatem que els agramuntins i riberencs continuen apostant pel paper. Totes les entitats envien mensualment les seves col·laboracions i amb les campanyes de promoció que s'han fet s'ha pogut mantenir el número de subscriptors. I ens alegra constatar que la majoria de les noves subscripcions són de gent jove.

Estem contents de celebrar amb tots vosaltres aquest número 700 que teniu a les mans. Són ja més de 58 anys d'aparició mensual ininterrompuda. Això vol dir que tenim ben a prop l'efemèride dels 60 anys. Els qui ara som a la redacció i els qui puguin venir més endavant ens hem d'esforçar per tirar la revista endavant. Seria una bona manera de retre un merescut homenatge als qui la van fundar i als qui hi han dedicat temps i esforç per millorar-la i fer-la créixer.

Josep Rovira

Per molts anys!

Com a integrant de l'equip redactor de la Revista *SIÓ* des del 2016 em fa un goig especial poder celebrar, amb tots els companys, presents i passats, el número 700 de la revista. Des que hi sóc, sempre m'he sentit acollida, acompanyada i recolzada en tot moment, i sempre he fruit del procés d'elaboració continu de la revista, de les aportacions que he pogut fer i del coneixement obtingut, tant de la nostra vila, de persones interessants a qui he entrevistat i de la cultura i bagatge que demostren, dia a dia, els integrants de la revista. Finalment, i amb caire de ciutat i país, cal donar valor a la tasca divulgativa de la revista, tant per a conèixer els esdeveniments i activitats que s'hi desenvolupen, com, i cada cop més amenaçada, en defensa de la nostra llengua. Visca la Revista *SIÓ*, força al català i per molts anys puguem continuar!

Salut,

Margaret Palou Tugues

Objectiu: Sió 1400

Fa uns dies un bon amic, i pal de paller d'aquesta revista, em va dir: "El mes que ve sortirà el número 700 de Sió!" He de confessar que en un primer moment no vaig donar massa importància a aquesta dada i vaig respondre amb un lacònic: "Ah, sí?..." Però en veure aquella espurna d'il·lusió en els seus ulls que em fitaven entusiasmats i que clarament deien que esperava alguna cosa més de mi, vaig reaccionar en dècimes de segon: "Carai, noi! 700 Siós! Ho haurem de celebrar, això no passa cada dia!" I és que, en principi, 700 no és una xifra amb gaire *glamour* que diguéssim, no és com els 100, els 500 o els 1.000, números més rodons, amb més distinció, amb més elegància.

Finalment vaig decidir obviar la xifra. De fet, després de reflexionar-hi una mica, vaig arribar a la conclusió que hauríem de celebrar tots i cada un dels nous Siós, el 700, el 701, el 724 i tots els que vinguin, perquè que surti puntualment cada mes, i fent-ho amb els nivells de qualitat que ho fa tant en el disseny com en el contingut, és una de les mostres més fefaents que el poble està viu. Si no tingués subscriptors, si no hi hagués tanta gent que l'esperem amb candeletes, ja hauria desaparegut, i més en l'època que ens ha tocat viure. He de confessar (*mea culpa*) que quan es van anar implantant les noves tecnologies, amb el Facebook, l'Instagram, el Twitter i tota la pesca, estava convençut que la premsa escrita estava condemnada a desaparèixer, que amb l'invent dels audiollibres ningú no es voldria gastar ni un duro (0,03€ pels millenials) ni en llibres ni en revistes (*mea grandíssima culpa*). Però en el cas de la revista *Sió*, a més, hi ha un element que la diferencia de la majoria de revistes i que sembla fer-la immune als entrebancs, i és que té un intangible que va més enllà de la informació dels fets del mes; les victòries dels nostres equips esportius no serien tan satisfactòries ni les derrotes tan passadores si no tinguessin ressò a les pàgines de *Sió*, el record dels nostres difunts s'esvairia dolorosament sense l'oportunitat d'amorosir la seva absència que ens ofereix la revista a través de les esqueles, i, què me'n dieu de la il·lusió amb què guardem l'exemplar en el qual a l'apartat "Demografia" veiem escrit per primera vegada el nom del nostre fill/a? Ara que celebrem l'Any Viladot, existrien llibres com "*Itineraris interiors*" si en Guillem no hagués tingut l'oportunitat d'escriure cada més les seves reflexions a la contraportada de *Sió* per editar-les plegades després? Més enllà del diploma o la medalla, el veritable premi per als guanyadors del Certamen literari de Sant Jordi és veure la seva creació publicada (i potser això ha desvetllat alguna

vocació literària). També, quan ha calgut, *Sió* ha fet més d'oposició al consistori que la pròpia oposició, donant veu als agramuntins o a través dels editorials...

Per tot això crec que es pot afirmar que la revista *Sió* no "és d'Agramunt", la revista *Sió* "és Agramunt". Reforça la cohesió com a col·lectiu de la gent de tota la Ribera i ha tingut una influència definitiva en la nostra manera de ser, a través de la informació i de la recerca històrica.

Jo tinc enquadrats tots els Siós, i de tant en tant n'agafo un volum de manera aleatòria i el fullejo. És un exercici sorprenent i didàctic; es pot observar l'evolució del grafisme, des de les primeres fotografies impreses, amb un tramatge exagerat i que et fa aclucar els ulls com si estiguessis veient una pel·lícula codificada del Canal+ fins a les actuals, amb una profusió de píxels espectacular. Pots trobar textos amagats que t'atrapen i que en el seu dia t'havien passat desapercebuts... Sostenir aquests volums a les mans és com tenir-hi una bona part de la nostra història, i palesa com ha anat canviant el nostre

poble i la seva gent.

Ahir mateix vaig fer una capbussada en les pàgines antigues de *Sió* i em vaig fixar en la primera vegada que es va publicar la secció "Demografia", fou el mes de desembre del 1988. Comparant-la amb una d'aquest mateix any ens podem adonar d'aquest canvi pel que fa als naixements:

Desembre 1988	Abril de 2022
Alba Solé i Sorribes	Assane Gueye
Domènec López i Riart	Bianca López Duran
	Ona Sin Rosa
	Sitan Coulibaly
	Binta Sow

Com i de quina manera haurà evolucionat el nostre poble d'aquí cinquanta o seixanta anys? Com serà la gent que s'hi passejarà pels carrers? En quina llengua es comunicaran? Quins neguits i il·lusions els engrescaran?...

Sigui quina sigui la resposta, sincerament espero que l'Assane, la Bianca o en Sitan siguin subscriptors de *Sió*, que els tinguin enquadrats a la llibreria i que celebrin, el març del 2080, l'edició del número 1400. Això voldria dir que la nostra revista existeix, però també que es continuarà servant el llegat de la nostra història. Així sia.

Ricard Bertran Puigpinós

La fotografia antiga i la descoberta del patrimoni artístic perdut

Documentar elements patrimonials destruïts o desapareguts esdevé una de les funcions principals de la recerca històrica. Pel que fa a la vila d'Agramunt, la revista *Sió* s'ha ocupat a bastament d'aquesta tasca en els molts articles d'investigació i diversos col·leccionables publicats al llarg d'aquests anys. En aquesta necessària feina de difusió la imatge gràfica hi ha tingut un paper destacat.

El principal patrimoni històric i artístic agramuntí és el de la seva església parroquial de Santa Maria. Tot i que la major part de l'edifici primitiu s'ha conservat, no es pot dir el mateix del seu contingut artístic. Quan reflexiones tot observant l'interior de l'església, entre altres sensacions se't fa evident que aquelles parets força buides no reflecteixen bona part de la història que sota aquells murs ha transcorregut. La història roman en els documents antics i en els edificis conservats però també en totes aquelles expressions plàstiques que els artistes i els promotors artístics ens han llegat al llarg dels segles.

Els inventaris antics de la nostra església ens mostren una gran quantitat de patrimoni artístic que ha desaparegut i davant d'aquesta gran pèrdua ens pot assaltar una sensació de fet irremissible, de no retorn. Però, tot i que és difícil, la recerca i també la sort poden donar els seus fruits. Quan això succeeix t'envaeix

una emoció de petita victòria contra l'adversitat. En aquesta tasca de recerca, al costat dels documents escrits, una altra font molt important la trobem en la fotografia. Des de mitjan segle XIX la imatge fotogràfica ha esdevingut un dels principals vehicles de preservació de la memòria i en ocasions permet identificar objectes artístics dels que es desconeixia la procedència. Aquest ha estat el cas de la localització de la Mare de Déu del Castell als fons de reserva del Museu de Lleida. Si no fos per la fotografia realitzada i publicada per mossèn Joan Pons, no s'hauria pogut identificar aquesta imatge gòtica. Una talla mariana que fou molt venerada durant segles pels agramuntins i que romangué desapareguda diverses dècades arran del seu trasllat durant la Guerra Civil. Gràcies a les gestions realitzades per mossèn Llorenç Utgés i a la bona disposició de la direcció del museu lleidatà, ara aquesta talla es pot tornar a admirar a l'interior de la nostra església.

Retaula de Sant Miquel quan s'exposava a la col·lecció Deering al Palau Maricel de Sitges (Foto: Francesc Serra, Arxiu Fotogràfic de Barcelona)

De la mateixa manera, una fotografia de principis del segle XX realitzada per l'arquitecte Domènech i Montaner de l'interior de l'absis dret i de la capella lateral de l'església també permet observar parcialment l'antic retaula que s'hi conservava. Aquesta imatge permet localitzar l'indret de l'església on va romandre el retaula gòtic de Sant Miquel, que fou venut a un col·leccionista americà i que actualment es conserva

al Museu de Belles Arts de València. A la vegada, una imatge presa durant l'època en què s'exhibí al palau Maricel de Sitges dins la col·lecció Deering també permeté demostrar que l'antic retaula comprat pel col·leccionista americà era el d'Agramunt. Una obra que fou subhastada als anys 80 com de procedència desconeguda i que ara podem demostrar que forma part d'aquest patrimoni agramuntí a l'exili.

D'aquesta manera, escodrinyar els arxius fotogràfics de tot el nostre país esdevé una feina indefugible. Al costat d'aquesta cerca exhaustiva pels arxius, la investigació en fons privats també és fonamental. En aquesta faceta la tasca engegada des de la revista *Sió* també ha estat molt important obrint al públic i a la recerca aquelles imatges que els particulars atresoraven amb estimació, però que també eren un tresor per a la memòria col·lectiva de la nostra vila. Però aquesta tasca de recerca no ha acabat. Encara falta localitzar alguns fons fotogràfics particulars que podrien aportar molta informació, especialment els més antics. Així, durant dècades diversos fotògrafs professionals i afeccionats han immortalitzat l'entorn i la vida dels agramuntins. Moltes d'aquestes imatges s'han preservat escampades en mans de particulars i han anat sortint a la llum, però els fons fotogràfics, si és que algun s'ha conservat, romanen en la foscor.

Des d'aquestes línies voldríem fer una crida a tothom que pugui tenir informació sobre algun fons fotogràfic que contingui imatges antigues d'Agramunt i el seu entorn que ho comuniqui a la revista *Sió*. Tots podem contribuir a preservar la memòria del patrimoni artístic agramuntí.

Virgínia Costafreda i Puigpinós

Una altra fita aconseguida

Durant gairebé sis dècades, la revista *Sió* s'ha publicat puntualment mes rere mes sense faltar a la cita. Això ha estat i és possible gràcies a la GENT de *Sió*, dones i homes amb esperit de servei, compromís i dedicació altruista.

Des de la primavera del 2016 tinc l'immens plaer de formar part d'aquesta gran família de *Sió*, conformada per persones de diverses generacions amb un objectiu comú: explicar les notícies i la història de la nostra vila i de la ribera. Confesso sentir-me feliç de ser-hi. Estem d'enhorabona per haver arribat al número 700 amb la mirada posada al 60è aniversari. I, sobretot, agraïda a lectors i subscriptors per fer-ho possible.

De tant en tant és bo posar la mirada en el passat per entendre el present. Jaume Cots, un dels fundadors de la revista *Sió* i actual col·laborador, també hi diu la seva. Aquestes han estat les seves paraules:

La gent de Sió m'ha demanat que escrigui quatre paraules en commemoració del número 700 de la revista. En primer lloc m'agradaria reconèixer la feina de tots i cadascun dels redactors i col·laboradors que han tirat endavant la revista; són una mostra d'estimació al poble treballant de manera desinteressada, "per amor a l'art" com es diu col·loquialment.

Com que sóc un dels fundadors, vaig viure els seus inicis i la sortida del primer número de Sió, que llavors només tenia 8 planes. Tot i que la redacció estava formada per set persones, els ideòlegs eren quatre: Guillem Viladot, Josep Simó, Joan Bosch i Antoni Pagès. La resta de la redacció la conformàvem Lluís Pons, Ramon Creus i jo mateix. En aquells temps difícils calia l'aval de l'alcalde, que en aquell moment era Manuel Mazón. La revista passava la censura cada mes i s'enviava a Lleida perquè el censor de torn la revisés. Durant els anys, amb els successius canvis d'alcaldes, es produeixen anades i vingudes de redactors, entre els quals em trobo jo mateix. Però el gran canvi de Sió és sota l'alcaldia de Josep Huguet que cedeix la direcció de la revista al consell de redacció. A partir d'aquest moment es van succeint diferents directores i redactors en cap. Fins avui, el número 700 que teniu a les mans, d'una gran qualitat tant pel fons com per la forma. Enhorabona!

Ah, i si algun lector vol més informació, pot consultar el número 601 corresponent al març de 2014.

Anna Bertran / Jaume Cots

Guillem Viladot, company de viatge

Aquest any celebrem el centenari de Guillem Viladot, un personatge erudit, rebel i gens convencional. Quan vaig entrar a formar part de la revista *Sió*, al mes de gener de 1981 ell n'era col·laborador i venia cada any al sopar que fèiem i encara fem als volts de sant Francesc de Sales, patró dels periodistes (encara que no n'hi havia cap sinó que tots érem i som voluntaris i aficionats) per trobar-nos redactors i col·laboradors de la revista.

Sentia una gran admiració i barreja d'intriga i respecte vers la seva persona. Parlava amb seguretat, aplom i també amb una mica d'altivesa. Com tots els artistes i genis. Era diferent de la resta de la gent; una mica bohemí i un bon *vivant*.

Ell va gaudir molt amb l'obertura de *Lo Pardal 1* i *Lo Pardal 2* pel fet de poder ensenyar i explicar als amics la seva obra i les seves creacions. Estava encantat i no n'hi havia per a menys. Va ser una persona molt creativa, amb moltes inquietuds i que va saber plasmar en l'obra tota l'essència de la seva vida.

Mentre va viure va ser una persona incompresa i avançada a la seva època i que no va rebre, com la majoria, el reconeixement necessari. Crec que ara amb el pas del temps la gent hem canviat la mirada vers la seva obra i la seva persona.

Ha estat tot un orgull haver-lo conegut i haver pogut compartir a través de *Sió* algunes de les vivències; haver compartit el viatge. Prou ho va deixar escrit en el fumerol del cal·ligrama després pel tren: "*Tots confessem ser companys d'un únic viatge*".

Rosa Maria Sera

bé i bo

cuinem x tu

Pollastres a l'Ast i Menjar Per Emportar

OBRIM TOTS ELS DIES

DE 10h a 14:30h

AGRAMUNT

Av. Marià Jolonch, 4

973 82 11 63

LLEIDA

C/ Torres de Sanui, 15

C/ Pi i Margall, 30

C/ Corts Catalanes, 12

C/ Humbert Torres, 18

www.beibo.cat

EXCAVACIONS TRANSPORTS

Avgda. M. Jolonch, 46

Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04

AGRAMUNT

*Flexible solutions
for flexible packaging*

Tot en sacs i bosses de paper i plàstic

 +34 973 390 200

 consist@grupoconsist.com

 www.grupoconsist.com

El conte: Set-cents

Mentre fem un beure a la terrassa d'un bar, el meu amic dibuixa una caricatura en un tovalló de paper: un home calb, rodanxó, amb papada, armilla i corbata, fuma un puro. L'ha fet en un tres i no res i m'adono que es tracta de l'individu que seu amb un altre dues taules a la nostra esquerra.

–El coneixes? –diu, rient per sota el nas–. És un banquer de Barcelona i, tenint en compte amb qui parla, segur que fan negocis.

Penso que no conec el banquer i que mai no he tingut tirada als negocis. Ni al dibuix: de joventut, els pares me'n van fer fer classes de reforç. Endebades. Llavors vaig entendre que era millor desenvolupar les aptituds que tossar en les mancances. El meu amic s'adona que m'he abstret i canvia de tema. Diu:

–Set-cents.

–Què?

–A *Sió* d'aquest mes, que vaig rebre ahir, han fet un especial en commemoració del número set-cents. L'has vist? Set-cents números són set-cents mesos, xiquet. Cinquanta-vuit anys! –S'engresca com si hagués fet un gran descobriment–. Hi ha re que hagi durat tant al poble? Poca broma, tu.

Iniciàvem l'adolescència quan va aparèixer la revista i reconec que em va

fer molta il·lusió. I molta ràbia sentir dir a gent adulta, suposo que als derrotistes de sempre: “Uf! No durarà quatre dies”. A casa ens hi vam subscriure des de bon començament i llegia tots els números de cap a cap, i sovint els rellegia.

–Quan va sortir *Sió* –continua ell– vaig tenir un sentiment d'orgull com si el poble hagués crescut de sobte, i les sensacions de pertinença i d'autoestima se'm va multiplicar. Segurament no tan pel que representava d'avenç cultural com de societat civil viva: un sentiment semblant però molt més intens i durador que quan l'equip de futbol guanyava el d'una població més gran, quan pavimentaven algun carrer terregós de la vila o quan col·locaven senyals de circulació lluminosos. Recordes els del carrer d'Àngel Guimerà, que regulaven l'aparcament a cada cantó de la calçada segons els dies parells o senars? (Eren globus lluminosos que a la part del darrere anunciaven els televisors “Elbe”). I em delia perquè al poble hi construïssin edificis alts, i perquè passés molt de trànsit per la carretera. Volia un poble que s'assemblés als més grans. Potser pensava que de retruc m'ajudaria a mi a créixer més de pressa.

–Un dels fundadors de *Sió* va ser un

dibuixant –li dic, quan s'atura a respirar–: En Ramon Creus, que treballava al Banc Central i feia els acudits de la revista. Això ja ho saps, és clar. Però potser no t'he explicat mai que va ser ell qui em va fer classes particulars de dibuix, l'estiu abans que sortís *Sió*. Me'n recordo perquè aquells dies en Ramon va fer quatre o cinc dibuixos diferents per triar-ne un per a la capçalera de la futura revista, i em va preguntar:

–Quin t'agrada més?

–Aquest –vaig assenyalar-ne un amb el dit, sense dubtar-ho.

–A mi també –va dir ell.

I aquell dibuix ha ocupat la capçalera de *Sió* tots aquests cinquanta-vuit anys.

Lo navegant del Sió

DILLUNS a DIVENDRES
9,30 a 13 i 15,30 a 20,30

DIMARTS
9,30 a 14,30

MONTSE CORRALES GOMÀ (núm. COL.: 2612)
JORDI FREIXES GIL (núm. COL.: 2792)
TEL. 973 391 749
AV. AGUSTÍ ROS, 2 BX. 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)

GESTIÓ INTEGRAL AGRAMUNT
GIA

GIA S.L.
Av. Àngel Guimerà nº 9-11 baixos A
25310 Agramunt (Lleida)
Tel.: 973 39 27 74
Fax: 973 39 28 81
www.gestioiagramunt.com
administracio@gestioiagramunt.com

NETEGES
ECONET
SIO

María Alguadè Castro
Gerent

628 94 22 47 - 973 39 08 54
Ctra. Torrega, 25 - 25310 AGRAMUNT
neteges@econetia.com
www.econetia.com

artesa **Cal Sera** xarcuter

Carrer Sant Joan, 7 | 973 39 01 85 Agramunt
Carrer Fondandana n.2 | 973 39 27 28 Agramunt

el Porquero

Criem Qualitat

La teva Botiga a Agramunt
Ctra. Cervera km. 19. T: 973 390 801

Central: Agramunt
Centres de producció i distribució: Agramunt (Lleida), El Barco de Ávila (Àvila), Jabugo (Huelva), Coreses (Zamora), El Bercial (Toledo).

Botigues: Agramunt (Lleida), Sarrià (Barcelona), Hospitalet de Llobregat (Barcelona), Tàrraga (Lleida), El Barco de Ávila (Àvila).

elporquero.com

Descobriu els avantatges de la nostra targeta client!

El darrer de Guillem Viladot

Guillem Viladot
Somni d'un apotecari d'estiu
 Editat per Comanegra,
 maig de 2022
 133 pàgines. Preu: 18 euros

Es tracta d'un somni curt de migdiada, però pregona, on es barregen realitat i fantasia. I on tot és possible, perquè en els somnis pot passar tot, com que apareguin elefants voladors o que un tren sigui assaltat enmig de la plana de l'Urgell per una colla de bandolers.

Entre la paperassa que ens llegà Guillem Viladot hi havia, pel cap baix, vuit obres que no s'havien publicat en vida de l'autor. Des del seu traspàs ençà, tres es van publicar fa uns anys: *Orgànic* (editorial Fonoll, 2007), *Sió-Tiber-Sió. Viatge pendular a Itàlia* (edicions Alfa-Zeta, 2009) i *Riella. Notícia d'un mite* (Fundació privada Guillem Viladot, 2009). Ara, a les anteriors podem afegir un quart títol, *Somni d'un apotecari d'estiu*. Resten encara quatre llibres inèdits: *Salou far* (1969), *Escala/origen* (1985), *Hola, pebro!* (1985) i *Naüm* (1980-1990).

El llibre va precedir per una introducció de Joan Todó titulada *Buster Keaton a Agramunt. Quinze notes sobre l'apotecari estival*, en la qual es donen una colla de pistes per captar millor el sentit de l'obra.

Somni d'un apotecari d'estiu, amb títol de reminiscències shakespearianes, és una novel·leta de deu capítols desiguals que esdevé un pur joc, un *divertimento*, tant per l'autor com per al lector. Es tracta d'un somni curt de migdiada, però pregona, on es barregen realitat i fantasia. I on tot és possible, perquè en els somnis pot passar tot, com que apareguin elefants voladors o que un tren sigui assaltat enmig de la plana de l'Urgell per una colla de

bandolers. En aquest sentit podem dir que l'obra conté *imputs* surrealistes que només s'entenen per tractar-se d'una narració onírica que va més enllà de la realitat. De ben segur que, quan Guillem Viladot va escriure l'obra, s'ho va passar pipa, perquè barrejar fantasia i realitat tot fent que l'impossible fos possible, era una tasca que li plaïa i que, a la vegada, trencava motlles.

En la narració hi apareixen dos personatges troncal: en Pau, l'ajudant d'un maquinista del tren que fa el trajecte Barcelona-Saragossa; és orfe, té 14 anys i no ha estudiat, sinó que ha après directament de la vida. I Antoni Sanuy, apotecari i jutge de pau, casat i amb una filla, Eugènia, de 13 anys. Cal tenir present, no obstant, que hi ha un primer Antoni Sanuy que també és apotecari, però solter i de 70 anys, que és en realitat qualsevol persona que somnia una fantasia i es veu immersa dins el propi relat.

La narració, en tercera persona, conté molts diàlegs que es combinen amb descripcions, principalment referides al paisatge, de tons poètics i aires viladotians: "*Fora, a ple camp, els mussols, els esparvers, les xupes i les guineus compeixen dalt dels fils telefònics (...). A ponent comencen a sortir núvols taronja i lila dels quals pengent tite-*

lles de festa major, i programes de moto-cross."

Els escenaris on succeeix la narració són força realistes: Barcelona, Tàrrega, Mollerussa, Almenara Alta, el Pilar d'Almenara i Agramunt. Amb referències a llocs concrets i prou coneguts: la plaça de l'Església d'Agramunt, la campana dels Perduts, la fonda Espanya... i altres detalls que poden escapar a la vista d'alguns lectors forans: "*Als trulls el most aviat estrenarà fermentacions glorioses, i les pinyes del panís, també dintre de poc, folraran els balcons de domassos daurats*".

De la lectura en destacaria la relació que s'estableix amb els dos personatges principals en què el més gran parla a partir de l'experiència i els coneixements adquirits, mentre el jove parla des de la puresa i el coneixement adquirit a partir de la vida mateixa. Tot un joc de paraules entre dues generacions. L'autor, de tant en tant, deixa que els personatges diguin sentències com qui no vol la cosa: "*Amb el llenguatge es pot dir tot, es pot anomenar la realitat i es pot inventar el que hi ha darrere seu*". O bé: "*la realitat no existeix: ens ve donada per la paraula de cada persona que es comporta com un mirall*". Paraules sapiencials!

J. i A.

Construccions
Reformes

Xavier Junyent Sangrà
Tel. 625 119 990
xavie_reformes@hotmail.com

25310 AGRAMUNT Av. dels Esports, 8, 2n, 1a

cafeteria · pastisseria · restaurant · pizzeria · gelateria

batist

C/ Sant Pol, 13 - 25210 GUISSONA
Tel. 973 55 16 98

LLOGUER DE CAMPER

LLOGUERS FIRA AGRAMUNT

CAMPER
Una oportunitat única per poder gaudir del teu viatge com vulguis, on vulguis i amb qui vulguis. Amb llibertat!
Una forma de viatjar lliure i una manera de desconectar de la rutina diària.
Visita una ciutat, organitza un viatge, explora i viu la naturalesa.

 [Lloc de lloguer](#)
 [Preu](#)
 [Reservació](#)
 [Compartir](#)

EL TALLER DE VIRGINIAS
AGRAMUNT
TRADICIÓ DES DE 1741

VISITA'NS AL NOSTRE OBRADOR
C/ Agustí Ros, 2 Baixos (Plaça del Pou) 25310 agramunt www.virginias.es

English Days At School Again

FONT: ESCOLA MACIÀ-COMPANYNS

FONT: ESCOLA MACIÀ-COMPANYNS

L'alumnat, agrupat en equips heterogenis, va gaudir d'un bon ventall d'activitats dissenyades per l'ocasió.

A l'Escola Macià-Companys els dies 5 i 6 de maig vam celebrar els *English Days* amb l'objectiu de promoure la llengua anglesa fora del context habitual de l'aula realitzant activitats basades en la comunicació oral i, especialment, lúdiques.

L'activitat principal del primer dia va ser el teatre en anglès, amb els títols *el Patufet* i *Cinder Ella in New York*, dues obres i tres passis per tal d'adaptar el nivell a tot l'alumnat. Ni el *Patufet* ni la *Cinder* van deixar in-

diferent a ningú, doncs no eren ni de lluny aquells personatges que coneixem des de petits, sinó amb característiques i protagonistes d'històries ben diferents però amb una connexió amb els originals.

D'altra banda es van organitzar diferents tallers a educació infantil i a primària. L'alumnat, agrupat en equips heterogenis, va gaudir d'un bon ventall d'activitats dissenyades per l'ocasió, des de fer un *typical British sandwich* a crear les seves pròpies *English Days medals*.

Estem molt contents d'haver pogut reprendre una de les activitats de caire plurilingüe que tant ens agradava després d'aquests dos últims cursos de restriccions per prevenció del virus de la Covid-19. Sens dubte una gran oportunitat de poder treballar i compartir la llengua anglesa amb els companys i les companyes de les altres classes. *We had a very good time!*

**Comissió plurilingüe
Escola Macià-Companys**

CoTs
Merceria
Perfumeria
Marroquineria
Articles de viatge

Plaça del Mercadal, 4
Tel: 973 57 01 32
AGRAMUNT (Vieljeu)

VINT I VINT TOURS

Marta Joval Solé
Agent de viatges

Carrer Sió, 23 baixos
25310 AGRAMUNT
973 044 150 - 675 052 415
vintvintours@gmail.com

PINTORS GERMANS CAPITAN

Antoni i Josep Mª Capitan Gallardo

SERVEI I LLOGUER DE PLATAFORMES

TRACTAMENT DE FAÇANES · COL·LOCACIÓ DE PLADUR
REVESTIMENTS DE FUSTA · ESTUCS D'ALTA DECORACIÓ
INSTAL·LACIÓ DE PARQUET · PINTURES INDUSTRIALS

C. Fontanilles, 17 - AGRAMUNT
Tel. 973 390 403 - Mòb. 667 639 258 - Fax 973 391 124
Mòb. Josep M. 605 851 798

Calçats Mary

des de l'any 2000

Alpe
Pintors

NeroGiardini

TOMMY HILFIGER

i moltes més

El Àngel Guimerà, 5
Agramunt
973 39 20 55 - 686 27 29 27

PEUra
CLÍNICA
PODOLÒGICA

TERE TORNÉ
PODÒLOGA
INFERMERA

NATALIA CAIRO
PODÒLOGA
INFERMERA

NÚRIA MUIXI
LOGOPEDA

ANNA TORNÉ
INFERMERA
REFLEXÒLOGA PODAL
ACUPUNTORA
FLORS DE BACH

Ronda Comtes d'Urgell, 4
25310 - AGRAMUNT (LLEIDA)
TEL. 973 392 689

Queviures
L'Estoneta
Bar - Restaurant

Menjars casolans per emportar
Cafeteria - Bar - Restaurant
Pollastres i conills a l'ast, paelles...
Queviures - Càtering

Agramunt (Lleida)
C/ Pau Casals, 20
973.390.468

DARQUITECTURA

Av. Jaume Mestres, 27 - 25310 Agramunt (Lleida) - Tel. 973 392 386 - 399999 - www.darquitectura.com

LLUNA NOVA

PERRUQUERIA

T. 973 39 27 24

LLUNANOVAAGRAMUNT

AV. JAUME MESTRES, 27 - 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)

Fisiològics

AGRAMUNT
CENTRE DE FISIOTERÀPIA

Marta Martí Nabert, c.c. 11186
Clara Martorell Solé, c.c. 12294

HORES CONVINGUDES TRUCAR AL 973.39.28.18

Av. Maria Jolanch 19-21 baixos AGRAMUNT

Clínica dental

Dra. ROSER MARTORELL SOLÉ
C.C. 12294

Servis d'Odontologia General, Ortodòncia, Periodòncia,
Odontopediatria, Implantologia i Cirurgia Bucal.

TRUCAR AL 973.39.12.27

Efemèrides curriculars

FONT: COL. M.D. SOCORS

FONT: COL. M.D. SOCORS

Necessariem un bon grapat de mans per enumerar totes les activitats extraordinàries que celebrem al llarg del curs. Algunes d'elles, com ara el dia de la poesia o les matemàtiques, s'han convertit ja en dates assenyalades en el nostre calendari escolar.

El primer dia de primavera vam celebrar el dia de la poesia en què els alumnes van dur a terme treballs relacionats amb l'àrea de llengua i, concretament, amb l'art de combinar versos. Així, els alumnes de d'educació infantil varen dur a terme activitats a través de la figura de Viladot: recerca de paraules en un diari, representació plàstica de lletres i realització d'una poesia visual tenint com a font d'inspiració el parc de Riella. Els alumnes de primària, per la seva banda, van realitzar activitats molt creatives elaborant murals, confeccionant un arc farcit de rodolins o creant unes corrandes –alumnes de cycle superior– que representarien a la resta de com-

panys d'etapa, entre d'altres activitats.

Dos mesos després tocava festejar el dia de les matemàtiques. Una jornada lúdica en què els alumnes van haver de posar en pràctica els coneixements sobre la matèria i les capacitats de raonament i anàlisi de problemes diversos. Mitjançant una gimcana per l'escola, els nens i nenes de primària van haver de superar proves de geometria, càlcul, problemes, enigmes i representacions gràfiques havent de treballar en equip per poder superar cada prova. Els alumnes de P3, P4 i P5, per la seva banda, van fer un bingo numèric, van prendre mesures de diversos objectes de l'aula i van posar el punt i final a la jornada amb una recerca d'un tresor.

Un any més, valorem molt positivament aquestes jornades que ens enriqueixen i ens fan passar grans estones treballant continguts curriculars des d'un enfocament diferent a l'habitual.

Col·legi Mare de Déu del Socors

TALLERS BERTRAN, S.L.

Mecànica • Xapa i pintura
Pneumàtics • Pre-ITV
Grua • Assegurances

Av. Catalunya, 15 • 25310 AGRAMUNT (Lleida) • Tel. 973 39 02 86 - Fax 973 39 03 24
www.tallersbertran.seat.es

PERSPECTIVA

ARQUITECTURA · INTERIORISME

Fem-ho possible?

XÈNIA PONS

☎ 635 86 30 72
 ✉ hola@perspectivaintiors.com
 📷 @perspectivaintiors

SERVEI OFICIAL
NEW HOLLAND

Av. Generalitat, 10
 25310 AGRAMUNT
 Tel. 973 392 311
 www.mecanicasin.com

Margarita
moda

Margarita Martí Gasull
 C/ Sant Joan, 3
 25310 Agramunt (Lleida)
 Tel. 973390242

margarita.marti@hotmail.es

jardinsdesecà

Jordi Lluch Sarnago
 jardiner

- Poda d'arbrat agrícola
- Col·locació sistemes de reg
- Poda d'arbrat urbà i ornamental
- Manteniment de jardins existents
- Aplicació de tractaments fitosanitaris
- Disseny manual i digital

Tel. 658 921 335
 jardinsdesecar@gmail.com

tendals
Sangrà

Tendals fusta · Carpas · Pergols · Tendals corc
 Portes plàstic · Cortines industrials · Telesera · Cortines
 Persiana · Mobiliari · Retolació · Impressió gran format

Gaudir de l'estiu

www.tendalsangra.com

FUNERÀRIA i SALES DE VETLLA

J. TORNÉ

SERVEI PERMANENT

973 39 08 62 · 620 90 50 20

jtorne1@hotmail.com

Visita de la policia i sortida de famílies

FONT: AFA DE L'ERA

El dijous dia 5 de maig l'AFA va organitzar una visita de la Policia Local d'Agramunt a la Llar d'infants l'Era, amb l'objectiu que els infants poguessin conèixer la seva feina i alhora aprendre les normes bàsiques de circulació i seguretat viària. Creiem

en la importància d'implicar els infants en el seu entorn i fer-los-en participis, i sabem que l'estona compartida va ser plena d'aprenentatges pràctics i vivencials que de ben segur els seran molt útils.

Agraïm als agents la seva col-

laboració en l'activitat.

D'altra banda, el 22 de maig es va organitzar una sortida per a les famílies dels infants de l'Era a la granja-escola Les Obagues de Juneda, amb la finalitat de compartir un dia divertit i diferent fora del context habitual. Durant el matí, vam poder visitar molts animals (vaques, cavalls, cabres, gallines, conills, pollets...), vam participar donant-los menjar i recollint ous... fent d'autèntics grangers i grangeres i ens ho vam passar d'allò més bé!

Després, vam culminar la visita amb un dinar i una estona de jocs tot plegats.

Malgrat la calor, vam poder gaudir d'un dia intens i ple d'emocions, durant el qual petits i grans vam compartir aprenentatges i estones de convivència.

Gràcies a les famílies per fer-ho possible!

FONT: AFA DE L'ERA

FONT: AFA DE L'ERA

**AFA de la Llar d'Infants Municipal
l'Era d'Agramunt**

Resultats, classificacions i més celebracions

R. Mendoza

Si el mes passat les fotos eren per a l'equip benjamí, campió del seu grup, aquest mes tenim un altre campió: l'equip prebenjamí, que també ha acabat guanyant la lliga.

Tercera Catalana

Jornada 26 a 30

Agramunt G. Gatell 3 - Bellcairenc 0
 Vilanovenc 0 - Agramunt G. Gatell 4
 Agramunt G. Gatell 3 - Artesa Segre 1
 Tremp 5 - Agramunt G. Gatell 1
 Agramunt G. Gatell 5 - Ivars Urgell 0

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	69	30	22	3	5	76	30

L'amateur acaba el campionat segon darrere d'un intractable Tremp.

Juvenil

Jornada 26 a 29

Mollerussa 0 - Agramunt G. Gatell 1
 Agramunt G. Gatell 3 - Orgel·lia 1
 Balaguer 4 - Agramunt G. Gatell 11
 Agramunt G. Gatell 4 - E.F. Urgell 2

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	52	27	17	1	9	98	70

Golejada a Balaguer. Continuem a la cinquena posició.

Cadet

Jornada 25 i 26

Agramunt G. Gatell 3 - Cervera 2
 FIF Lleida 1 - Agramunt G. Gatell 3

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	46	26	14	4	8	68	58

El cadet tot i haver guanyat els dos últims partits, un d'ells amb el campió, el Cervera, acaba a la cinquena posició.

Infantil A

Jornada 25 i 26

Agramunt G. Gatell 5 - Bellpuig 0

Guissona 2 - Agramunt G. Gatell 4

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	61	26	20	1	5	136	31

Final del campionat i l'infantil acaba amb dues victòries i a la quarta posició.

Infantil B

Jornada 26 a 29

Agramunt G. Gatell 0 - Cervera 4
 Tremp 5 - Agramunt G. Gatell 0
 Agramunt G. Gatell 4 - AEM 1
 E.F. Urgell 2 - Agramunt G. Gatell 0

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	15	27	4	3	20	43	106

La victòria davant l'AEM és insuficient per millorar la dotzena posició.

Aleví A

Jornada 26 a 29

Agramunt G. Gatell 6 - Balaguer 1

Lleida 3 - Agramunt G. Gatell 8

Agramunt G. Gatell 5 - Mollerussa 5

Tàrrrega 3 - Agramunt G. Gatell 3

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	56	30	18	2	10	147	110

L'aleví ha acabat la temporada amb quatre victòries i a la quarta posició.

Aleví B

Jornada 26 a 29

Mascañà 2 - Agramunt G. Gatell 5
 Agramunt G. Gatell 9 - Baix Segrià 0
 Mollerussa 2 - Agramunt G. Gatell 1
 Agramunt G. Gatell 6 - Tàrrrega 4

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	59	30	19	2	9	123	81

Bon partit jugat a Mollerussa. Van dominar el marcador fins als últims minuts que van capgirar el partit. Acabem a la cinquena posició.

R. MENDOZA

Recepció a l'Ajuntament amb l'alcalde i el regidor d'Esports.

R. MENDOZA

R. MENDOZA

Dues imatges de l'equip prebenjamí durant la rua organitzada pels carrers de la vila.

Aleví C

Jornada 26

Pardinyes 1 - Agramunt G. Gatell 11

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	24	24	8	0	16	67	111

L'aleví C va obtenir una bona victòria per acabar el campionat a la desena posició.

Prebenjamí

Jornada 25 i 26

Tàrrega 1 - Agramunt G. Gatell 11
Agramunt G. Gatell 1 - AEM O

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	69	25	22	3	0	138	21

El prebenjamí s'ha proclamat campió a falta d'un partit.

Femení amateur

Jornada 26

Ponts 11 - Agramunt G. Gatell 1

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	13	24	4	1	19	43	129

Un molt competitiu equip femení acaba la primera temporada a la vuitena posició. ■

Tens terres que vols arrendar?

Som una empresa familiar, agrícola i ramadera amb disponibilitat per arrendar terres

Molt bones condicions

Guixé Torres SCP
Puigverd d'Agramunt
670238177 - 652460688
guixe.torres@gmail.com

Valoració de la temporada

Finalitzem una temporada que va començar amb la mateixa incertesa que va acabar l'anterior. Si mirem enrere, recordarem que aquesta campanya es va iniciar encara amb restriccions, confinaments, certificats... Afortunadament, sembla que aquestes paraules comencen a caure en l'oblit i podem afirmar que el desenllaç d'aquesta temporada ha estat completament prepanidèmic. Des del Club Futbol Sala Agramunt volem agrair la paciència i predisposició de tots els entrenadors a l'hora d'adaptar-se a les situacions que s'anaven donant i a totes les famílies per dipositar la confiança en nosaltres.

Pel que fa a la valoració en l'àmbit esportiu, la gran majoria dels equips han complert amb els objectius plantejats a principi de temporada. Però el més important de tot és que s'ha mantingut un bon ritme d'entrenaments, amb regularitat i compromís. Des del Club intentarem augmentar el nombre de jugadors i jugadores, amb la intenció de mantenir tots els equips masculins i mixtos i afegir alguns equips femenins.

Quant a l'àmbit social, valorem molt positivament la nova edició de l'àlbum de cromos que hem dut a terme enguany i la recuperació de la festa de final de temporada que realitzarem a finals de juny. De cara a la temporada vinent, esperem poder recuperar la sortida al Palau Blaugrana per veure en directe un partit de la secció de futbol sala del Barça. A més, la següent temporada farem una renovació de l'equipament del Club. Per escollir el disseny vam realitzar un concurs en què es van rebre moltes aportacions i vam tenir molts dubtes a l'hora d'escollir el disseny guanyador.

Ja per acabar, us informem que durant el mes de juliol realitzarem el campus de futbol sala en què hi po-

dran participar nens i nenes a partir de sis anys.

Esperem que gaudiu d'un bon estiu i ens retrobem amb energies renovades l'any vinent.

FONT: FUTBOL SALA

Disseny guanyador per l'equipament de l'any vinent.

A continuació trobareu una valoració de la temporada de tots els equips:

Debutants:

Els més petits han realitzat una molt bona temporada plena d'aprenentatges i bones estones. Durant tota la campanya ens hem centrat en els aspectes psicomotrius dels infants per poder consolidar una bona base per a futurs aprenentatges més analítics. Els debutants han disputat diverses trobades en què han pogut gaudir del joc i competir amb nens i nenes d'altres localitats.

Prebenjamí:

El prebenjamí ha fet una molt bona temporada en què l'objectiu principal era aprendre conceptes bàsics de futbol sala, valors fonamentals tant en l'esport com en la vida quotidiana i,

sobretot, gaudir dels entrenaments i dels partits. Paral·lelament, pel que fa a la competició, el prebenjamí ha obtingut un molt bon lloc en la classificació a base de l'esforç i la perseverança adquirida als entrenaments, i que s'ha pogut observar en els partits. Gràcies a això, el prebenjamí ha tingut la recompensa de quedar en 2n lloc i, alhora, gaudir del futbol sala!

Benjamí:

El benjamí ha realitzat una espectacular temporada en què ha aconseguit els títols de Lliga i Copa Lleida, ha arribat als 16ens de final de Copa Catalunya caient als penals amb el Manresa i a les semifinals del Campionat de Catalunya en les quals van perdre amb el Pallejà per 4-5, el treball dels entrenaments s'ha vist reflectit en els resultats finals.

Aleví B:

Bona temporada de l'aleví B que en el llarg de la temporada ha estat sempre en segon lloc a la classificació. L'equip va anar de més a menys en el transcurs de la lliga. La primera volta va ser quasi impecable i en la segona hi va haver alguns sotracs que van impedir seguir en la gran dinàmica aconseguida. Tot i així l'equip ha agafat les idees de joc fent una defensa molt bona, en canvi en atac ha costat una mica més agafar el fil. Ha estat una gran temporada pels jugadors. Han pogut gaudir un altre cop del futbol sala i han demostrat les ganes que tenien de jugar.

Aleví A:

L'aleví A ha realitzat una temporada amb uns resultats molt satisfactoris, essent finalista de l'edició de la copa Lleida i sotscampió en la lliga regular. En el primer tram de la temporada, l'equip es trobava amb falta de rodatge competitiu i amb pocs efectius per

FONT: FUTBOL SALA

Tots els equips del club.

afrontar una lliga difícil. Tot i així, no parava de treballar, agafar conceptes i a poc a poc anava agafant més nivell ofensiu, però sobretot defensiu. En la segona volta, gràcies a tot aquest treball realitzat al principi, l'equip va enllaçar una ratxa de nou victòries en 10 partits, fet que els va portar a encadenar un joc excel·lent, amb molta personalitat i confiança. És el moment de seguir treballant i encarar la temporada vinent amb aquesta línia ascendent tant en actitud com en joc.

Infantil:

En la temporada post-covid, l'infantil ha complert els objectius marcats des de l'inici: gaudir i competir, i per aquests motius hem d'estar satisfets tot i que els resultats no han sigut del tot satisfactoris. L'equip ha progressat

molt, sobretot en la segona volta en què els nens han assimilat els conceptes de treball en equip i de defensa. Aquesta temporada l'equip ha après a competir, a partir d'aquí els nens han de continuar progressant i gaudint per continuar competint amb garanties.

Cadet:

L'equip cadet no ha tingut èxit en la recerca de resultats i ha quedat en la 8a posició, però sí que han estat quasi sempre excel·lents en cada dia d'entrenament, el dia que fos, amb l'equip que fes falta: cadet, infantil, juvenil o sènior. La seva col·laboració en els entrenaments d'altres categories ha ajudat molt el club.

Tot i ser molts en l'equip, i alguns jugant molt menys del que els hagués agradat, l'energia del grup i la cons-

tància i regularitat dels jugadors és el més destacable d'aquest grup. Han complert amb el compromís adquirit el primer dia de temporada i han lluitat fins l'últim entrenament.

Juvenil:

Temporada d'aprenentatge per l'equip juvenil en què la gran majoria de jugadors era el seu primer any en aquest esport. L'equip agramuntí ha millorat de forma notable des del principi de temporada, i els resultats en els darrers partits han sigut mostra de tot allò après al llarg del curs. Toca posar les piles de cara l'any vinent i continuar creixent com a jugadors per acabar d'obtenir els resultats desitjats.

Sènior:

El primer equip ha tingut una temporada amb sabor agredolç ja que no s'ha pogut complir l'objectiu de la salvació. Des d'un bon inici érem conscients de la dificultat de començar amb una plantilla completament nova i amb jugadors molt joves que venien a substituir una generació que havia aconseguit molts èxits. Tot i no assolir els resultats desitjats, l'equip ha estat constant en el treball setmanal i la majoria de membres de l'equip han complert amb un compromís molt gran. Gràcies a aquest esforç s'ha millorat molt, tant individualment com a nivell col·lectiu i només la manca d'experiència ha provocat que no se sumessin més punts. ■

cal
Sangrà

CORTINATGES - JOGUINES - OBJECTES PER INFANTS
LLISTES DE NAIXEMENTS - LLISTES DE COMUNIÓ
BOSES - ESPORTS - DISFRESSES

AVD. JAUME MESTRES, 2 - 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)
973 391 216 / 696 982 824
www.calsangra.cat
sangra@calsangra.cat

JOVÉ BALASCH
més de 40 anys
CONSTRUÏNT EL
FUTUR

XCASA Visita'ns a www.xcasa.cat

CUINES
BANYS
CERÀMICA
PARQUET
PORTES D'INTERIOR

Carrer Capella, 1A - AGRAMUNT - Tel. 600404151

PINTURA DECORATIVA

Ramon Viladevait
Mòbil 666 859 948
Tel. 973 192 063 / 973 390 677

TAXIS AGRAMUNT

24 hores

Vehicles de 4, 6 i 8 places

Demamar per Josep M^a
600 446 600 - 973 390 331
lotaxiagramunt@hotmail.com

PALVI

Fabricació d'equips per a la recollida i transport de residus

Camí Vell de Tàrraga, 27 - Agramunt (Lleida)
Tel. +34 973 391 248 - palvi@palvi.net - www.palvi.net

Reformes
Construcció
Rehabilitació
Interiorisme
Immobilària
Projectes
medioambientals

guaire01
construcció | interiorisme | llum

Av. Maria Jolonch, 42
AGRAMUNT
973 39 26 10

EROLÉS ESTEVE

Final de temporada

Jaume Espinal

Una temporada més hem arribat a la fi de les competicions, amb més o menys sort. El masculí, sense cap objectiu concret, més que continuar aprenent, ha aconseguit resultats positius més dels previstos, cosa que ens fa ser optimistes de cara al futur. Les noies, per contra, no ha estat el seu any, amb bones expectatives en pretemporada, finalment no han pogut mantenir la categoria, confirmant el temut descens. Pel que fa a les menudes del club, bon paper en la lliga regular i força bé en aquesta segona volta, a pesar de les dificultats de disposar de pocs efectius.

Sènior Masculí Copa Federació

Final de la copa federació, sense cap altre resultat positiu. Jornades complicades on, per temes personals, l'equip no ha disposat de tots els efectius, cosa que s'ha notat sobretot en les segones parts, on el cansament s'ha fet més notori. Tot i això, satisfets amb el joc desplegat, confirmant les bones sensacions del llarg de la temporada.

28/05 H. MARESME LLAVANERES ATL. 40 - 25 **TORRÓ D'AGRAMUNT ACLE CHA**

22/05 **TORRÓ D'AGRAMUNT ACLE CHA** 27 - 34 HANDBOL EMPORDÀ ROSES

15/05 C.H. LA SALLE MONTCADA JÚNIOR 32 - 1 **TORRÓ D'AGRAMUNT ACLE CHA**

07/05 HANDBOL VILANOVA TARONJA 34 - 30 **TORRÓ D'AGRAMUNT ACLE CHA**

Sènior Femení 1ª Catalana permanència

Malgrat la victòria en l'últim partit de la competició s'ha tancat una temporada en què no s'ha complert l'objectiu principal de la permanència. Els mals resultats han pesat molt, i l'equip no ha sabut trobar la tecla per revertir la situació, confirmant el que es temia, el descens de categoria.

05/06 **TORRÓ D'AGRAMUNT ACLE CHA** 25 - 24 GRUP PROCER C.H. CERDANYOLA

FONT: CHA

Final del partit del sènior femení el diumenge 5 de maig, últim partit de la temporada.

29/05 HC LAIETÀ ARGENTONA-MARESME 33 - 20 **TORRÓ D'AGRAMUNT ACLE CHA**

22/05 **TORRÓ D'AGRAMUNT ACLE CHA** 21 - 25 HANDBOL BANYOLES
15/05 HANDBOL COOPERATIVA SANT BOI B 28 - 21 **TORRÓ D'AGRAMUNT ACLE CHA**

Cadet femení

Final de lliga complicat per al cadet, que li han tocat tots els primers classificats de la seva lliga. Tot i això, i el problema endèmic de la temporada de disposar de pocs efectius, les noies van donar la cara, i a més aconseguiren una bona victòria contra el 4t classificat el Sant Esteve.

28/05 CADET FEMENÍ B 30 - 24 **TORRÓ D'AGRAMUNT ACLE CHA**
22/05 FINESTRELLES SC H ESPLUGUES 31 - 28 **TORRÓ D'AGRAMUNT ACLE CHA**

14/05 **TORRÓ D'AGRAMUNT ACLE CHA** 21 - 20 CH. SNT ESTEVE SESROVIRE-S-B

07/05 HANDBOL TERRASSA NEGRE 36 - 24 **TORRÓ D'AGRAMUNT ACLE CHA**

01/05 **TORRÓ D'AGRAMUNT ACLE CHA** 28 - 36 OAR GRACIA SABADELL A

Campus d'handbol 2022

Després de l'aturada obligada, pel tema Covid-19, aquesta temporada el club ha decidit tornar a organitzar el campus d'handbol, per a nois i noies de primària a segon d'ESO, la setmana del 27 de juny al 2 de juliol, per només 50€. Tots els que vulgueu descobrir què és això de l'handbol, teniu una nova oportunitat. Per inscripcions, al nostre e-mail cha@handbolagramunt.org, o al web handbolagramunt.org.

Tota la informació al web www.handbolagramunt.org i també a la nostra pàgina de facebook <http://www.facebook.com/Club.Handbol.Agramunt> ■

HOTEL - BAR RESTAURANT

CTRA. CERVERA, S/N.
TEL/FAX 973 39 12 13 (3 línies)
25310 AGRAMUNT - URGELL - LLEIDA

Participació també a l'estranger

El mes d'abril ha estat ple d'activitats. Hem de destacar el gran nombre de guardons rebuts degut a la grandíssima participació dels Escatxics al circuit lleidatà de cros, l'espectacular marca del nostre Maratonià Bernat Llop i la plata obtinguda al Campionat de Catalunya pel nostre incansable Cesc Boix.

Detallem les principals curses per ordre cronològic.

Trail Lo Meló. Artesa de Segre. 1 de maig

Seguim amb les curses de muntanya, segona cursa de la lliga de la Noguera.

Participants del CAE Agramunt-Virginias: Elena Gardenyes, Jaume Puig, Anna Castelló i Joan Carrera

Zurich Marató de Barcelona. 8 de maig

Bernat Llop va realitzar la Marató de Barcelona amb una magnífica millor marca personal de 3.01.18

Mitja Marató i 10 km. Ciutat de Tàrrrega. 8 de maig

Mitja marató: Raul Marcos, 1.33. Miguel A. Aguza, 1.33. Roger Huguet, 1.37. Iván Suárez, 1.45. Albert Martín, 2.04

10 km: Almudena Marcos, Carme Ruiz, Sara Miñarro.

Control de pista. Estadi Municipal de Granollers. 14 de maig

1.000 metres llisos SUB-16M: Roger Pijuan, 3.38.66

Control de pista. Estadi Municipal de Mataró. 14 de maig

1.000 metres llisos SUB-16M: Pol Carrera, 2.53.98 MMP

2.000 metres obstacles SUB-18M: Cesc Boix, 6.10.35 MMP i mínima per poder participar al Campionat d'Espanya.

Campionat Territorial. Estadi Natàlia Rodríguez. Tarragona. 14 de maig

300 metres tanques SUB-16M: Quim Pellicer, 49.36

Entrega de premis del circuit lleidatà de cros. Trofeu Diputació de Lleida. Les Borges Blanques. 20 de maig

El divendres dia 20 de maig es va celebrar al Pavelló de l'Oli de les Borges Blanques l'entrega de guardons corresponents a l'edició d'enguany del circuit lleidatà de cros que organitzen els consells esportius de les Terres de Lleida.

El C.A. Escatxics Agramunt-Virginias va resultar premiat en diferents modalitats tant per equips com individual.

FONT: ESCATXICS

FONT: ESCATXICS

Bernat Llop a la Marató de Barcelona. I, a la dreta, Mitja de Tàrrrega i 10 k.

ÀNGEL &
Lluch

MENESTRAL TORRONAIRE
AGRAMUNT DES DE 1948

OBRADOR I BOTIGA:

Cami Vell de Tàrrrega, 17-19 - Agramunt (Lleida) - T. 973 39 00 30
info@torronslluch.com - www.torronslluch.com

**ELABOREM TOTS ELS
NOSTRES TORRONS
I XOCOLATES DE
MANERA ARTESANA.**

ÀNGEL &
BIO Lluch

TORRONS I XOCOLATES ECOLÒGICS

**FABRICACIÓ PRÒPIA
VENDA AL DETALL**

FONT: ESCATYXICS

Entrega de guardons del Circuit Lleidatà de Cros.

1r classificat per equips en la classificació general del circuit i en les diferents categories per equips

Veterà Femení	2n classificat
Veterà Masculí	2n classificat
Juvenil Masculí	1r classificat
Cadet Masculí	1r classificat
Infantil Femení	1r classificat
Infantil Masculí	1r classificat
Aleví Femení	2n classificat

Aleví Masculí	2n classificat
Benjamí Masculí	1r classificat
Prebenjamí Masculí	3r classificat

Classificacions individuals

Veterà Femení	Imma Cobero	2a
Juvenil Masculí	Guillem Canosa	3r
Cadet Masculí	Gerard Fitó	2n
Infantil Femení	Sió Ribalta	1a
Infantil Masculí	Martí Lluch	3r
Benjamí Masculí	Marc Bosch	1r

Campionat de Catalunya SUB-18. Estadi Municipal Nou Congost. Manresa. 28 de maig

Magnífica temporada la de l'atleta Cesc Boix, nou repte assolit amb escreix, SUBCAMPIÓ DE CATALUNYA als 2.000 metres obstacles amb 5.58.06 i mínima europea per poder participar al proper Campionat d'Europa!

Campionat Territorial de promoció. Valls, 29 de maig

1.000 metres llisos SUB-16F: Martina Ibarz 1.57.04

Cursa de la Cirera. Corbins, 29 de maig

Iván Suàrez, Almudena Marcos, Carme Ruiz, Sara Miñarro

Cursa solidària contra el càncer. Tamarite de Litera, 29 de maig

Ismael Huguet, Julián Bonillo ■

FERRETERIA MOLINET, S.L.

www.molinet.cat

Obert 24 hores

Entra, tria, compra i t'ho portem a casa!

Ctra. d'Artesa, 1 AGRAMUNT

ferreteria@molinet.cat

Tel. 973 390 458
Fax 973 390 662

Final de temporada, esforç i progrés dels equips del BAC

S'ha acabat la temporada i és moment de copsar l'evolució dels diferents equips federats del club, que finalment va poder tirar endavant quatre equips amb una valoració més que positiva. No ha estat una temporada fàcil ja que ens hem trobat amb moltes dificultats. Destacar, però, que els diferents grups han demostrat il·lusió, ganes de millorar de manera constant i resiliència per superar tots els handicaps apareguts. En línies generals ha estat una temporada òptima i en la qual els grups han experimentat una notable millora en fonaments tècnics, tàctics i en interiorització dels mecanismes del joc col·lectiu.

Mini Mixt: voluntat i progrés en la triple amenaça

El grup ha competit de manera ininterrompuda des del febrer fins al maig. Ja es preveia que seria una etapa complexa encara que estiguéssim enquadrats en el darrer grup i amb un nivell més baix, donat que la inactivitat competitiva del grup, així com els

diferents nivells existents, ens farien estar en desigualtat d'oportunitats amb la resta dels equips. Però malgrat tot, l'evolució de l'equip ha estat força positiva guanyant un partit durant la temporada, anant de menys a més i interioritzant fonaments bàsics de la triple amenaça. Així doncs la Carla Andreu i la Laia Vidal han realitzat una bona tasca i han sabut fer progressar el grup i mantenir la il·lusió i les ganes de seguir jugant a basquetbol. Venga equip, tots els inicis són complexos, la temporada vinent més i millor. Heu sembrat la llavor per collir en un futur no massa llunyà!

Infantil Femení: millora en fonaments i joc col·lectiu grupal

Equip revelació de la temporada, doncs en el seu debut en la categoria ha estat capaç de proclamar-se subcampió de nivell B, demostrant que quan totes les jugadores aporten el seu gra de sorra defugint de l'individualisme insolidari són un bloc molt compacte, amb un joc directe, elèctric, vibrant

i amb l'objectiu constant d'atacar la cistella sense especular i assumint que només defensant fort per entorpir els atacs rivals, poden millorar els seus registres. Ha estat un grup competitiu, amb una fam de victòria i progrés enorme i amb una mentalitat guanyadora espectacular. Excel·lent tasca de l'Izan Fernández, entrenador que ha demostrat amb escreix la seva solvència a l'hora de dirigir el grup i capacitat per treure el millor rendiment de cadascuna de les jugadores, que ha millorat enormement en bot-passada i finalització a cistella. Bon treball, equip. Bon rendiment al llarg d'una temporada en què ens ha fet gaudir de valent.

Cadet Femení: Persistència i compromís fins al final

L'equip ha hagut de superar nombrosos alts i baixos al llarg de la temporada, en forma d'aturada forçosa de la competició durant els mesos de desembre i gener i lesions en el tram final de temporada que han fet que es perdés frescor, embranzida física i clarividèn-

Espectacular la temporada de l'Infantil Femení, merescut subcampionat!

El Cadet Femení es va quedar a tocar de jugar la final territorial. Una llàstima!

Valors, compromís i esport federat, els eixos d'actuació del BAC!

cia en atac en els moments decisius de la competició. Malgrat tot, el grup ha demostrat que és capaç de treure forces d'on no n'hi ha i ha superat tots els esculls que se li han posat per davant, jugant en dos caps de setmana fins a sis partits en una temporada frenètica a nivells de compromisos transcendents. Finalment es van classificar per la final a quatre de la categoria a la Seu d'Urgell, però per detalls (46-42) es va escapolir l'opció de disputar la final davant el AE Sedis. El CENG Artesa de Segre ens va superar en un final ajustat fent inútils tots els esforços de les jugadores. Una llàstima perquè aquesta generació històrica de noies mereixia assolir l'èxit per constància, perseverança i esforç. Així doncs molt bona tasca del Xavi Fitó, que ha estat capaç de liderar aquest grup fins al final, d'inculcar-los que fins la botzina final no s'ha de deixar de lluitar!

Cadet Masculí: caràcter i mentalitat guanyadora

Equip que va realitzar una primera fase de la lliga excepcional i es va guanyar el dret a jugar en el grup A en una segona fase molt exigent, amb equips de molt talent i qualitat individual i davant els quals els agramuntins han après a patir i han assumit que de qualsevol derrota es pot extreure alguna cosa positiva. Un grup que ha millorat molt defensivament en la segona fase recuperant nombroses pilotes, competint diversos partits fins la botzina final i jugant en determinats trams dels encontres un nivell de basquetbol ofensiu i defensiu que res no tenien a envejar als equips punters de la classificació. Bon tram final de temporada dels nois, millora en les situacions de posteig en 1x1 i a l'hora de treure la pilota jugada. Només el desequilibri físic amb la

resta d'equips ha evitat eixamplar el casiller de triomfs. Molt bona tasca de l'Estanis Farré en la primera fase i del Rubén Añé en la segona, en què s'ha intentat motivar els nois en tot moment perquè es creguessin que eren capaços de competir contra tots en tot moment. Grup amb gran orgull, caràcter dins la pista i inconformisme per millorar durant els 40 minuts de joc.

I fora la pista de joc també s'ha treballat de valent. Es va realitzar una xerrada el darrer mes sobre valors del basquetbol, la importància de fer esport en edats escolars i el compromís que comporta el participar en el si d'un equip federat. Xerrada a càrrec de l'Albert Setó, coordinador d'escoles de bàsquet a la Federació Catalana de basquetbol.

També s'està treballant en dos projectes: la festa de final de temporada del BAC, que se celebrarà durant el mes de juny, i la cinquena edició del Summer Basquetbal. Dos esdeveniments que pretenen acabar la temporada amb un bon regust i sensacions positives i fer palès de nou que tant el basquetbol com la nostra entitat estan més vives que mai. Així doncs seguirem fent arribar el bàsquet de manera transversal a tothom, seguirem inculcant valors i fonaments als nois i noies, per tal de garantir el futur de la nostra entitat. Que per molts anys més puguem seguir formant persones de manera integral. ■

Ona
INFORMÀTICA I COMUNICACIÓ

Plaça del Pou, 20 - 25310 Agramunt (Lleida)
ona@esagramunt.com Tel. 973392741

- Serveis per a empreses, professionals i particulars
- Equipament informàtic
- Software empresarial de gestió ERP
- Videovigilància
- Disseny pàgines web
- Social Media · Màrqueting Digital
- Assessors en RGPD Protecció de Dades
- Control Horari i de Presència

A Ona som Distribuïdors Certificats:

software

Distribuïdors - Partners

Dos convenis claus per al nostre municipi

Des de l'últim escrit que vam publicar, han succeït una sèrie de fets que, com a agramuntins que estimem el nostre poble, ens han sorprès molt. L'Ajuntament d'Agramunt ha celebrat dues sessions plenàries amb punts molt importants per al nostre municipi on s'ha portat a debat i a votació aspectes i convenis que considerem cabdals pel nostre territori i el nostre futur.

El dia 9 de juny es va celebrar una sessió extraordinària de l'Ajuntament Ple on hi havia dos punts a l'ordre del dia: l'aprovació d'un conveni de col·laboració entre l'Ajuntament d'Agramunt i l'Institut Català del Sòl, i l'aprovació del conveni de cessió del Pilar d'Almenara i la Capella de Sant Vicenç per un període de 50 anys.

Aquests punts de l'ordre del dia eren tan importants que es podia donar per fet que tots els grups municipals aprovarien per unanimitat i sense cap mena de dubte un projecte d'ampliació del polígon industrial d'Agramunt lligat a un projecte de creixement econòmic i un conveni de cessió del Pilar d'Almenara. Però no va ser així. I com molts agramuntins, nosaltres, com a grup, també ens vam quedar sorpresos del sentit de vot manifestat pel grup de Junts en aquesta sessió.

Des del grup d'Acord d'Esquerra, volem manifestar que estem molt contents que després de tant de temps treballant-hi, finalment s'hagi pogut firmar un conveni de cessió del Pilar d'Almenara, i no tenim cap dubte que s'havia de votar a favor. Aquest conveni de cessió contempla que l'Ajuntament d'Agramunt tindrà un dret de superfície de 50 anys, i que a la vegada es compromet a preservar, protegir, con-

servar i difondre turísticament aquest monument històric declarat bé d'interès nacional, tal com ja s'ha anat fent fins ara. El Pilar d'Almenara és una icona del territori lleidatà, és un referent per tots nosaltres, els agramuntins i agramuntines, i no acabem d'entendre quins són els motius que impedeixen votar a favor del conveni presentat.

Si és per un tema econòmic, cal saber que amb aquesta cessió l'Ajuntament s'haurà de fer càrrec dels costos derivats del rebut de l'IBI de la finca on està ubicat el monument, que són uns 500 euros/any. A més, la signatura d'aquest conveni permetrà poder rebre ajuts i subvencions públiques difícils de rebre i justificar davant d'una propietat privada.

Si és per un tema polític, cal tenir molt clar, i així va quedar evidenciat durant la sessió plenària i també amb la signatura del conveni, que aquesta no és una qüestió vinculada només al grup d'Acord d'Esquerra, sinó que és un projecte de poble, que va més enllà de colors polítics. Durant el seu llarg procés, hi han participat molts alcaldes i regidors de diferents grups que han treballat, cadascú des de la seva legislatura, per fer possible aquesta cessió. Per a nosaltres, el conveni és un reconeixement a l'esforç i implicació de tots ells.

Tota persona és lliure de fer el que cregui i consideri, i per això volem pensar que les tres abstencions i el vot en contra del grup de Junts per Agramunt, tenen una base més sòlida dels arguments exposats al Ple.

Amb tot, però, el nostre grup vol, una vegada més, fer palès la gran tasca duta a terme per tantes persones, equips de govern, i juristes que han fet possible

l'acord. També volem agrair molt sincerament la sensibilitat i compromís de Josep Ball i Papiol, actual propietari del Pilar per la seva predisposició, no només ara amb la signatura del conveni, sinó sempre que s'ha volgut fer alguna cosa al Pilar. Moltes gràcies.

En aquesta sessió plenària també es va sotmetre a votació el conveni amb Incasòl, que sorprenentment tampoc no va ser aprovat per unanimitat (nou vots a favor del grup d'Acord d'Esquerra, i quatre abstencions de Junts per Agramunt). Aquest conveni permetrà el desenvolupament urbanístic d'una part del polígon industrial, i està previst urbanitzar 163.000 metres quadrats, el que suposa un 48% de la superfície del sector. Creiem, però, que el més important d'aquest conveni, és que després de moltes reunions s'ha pogut donar resposta a la demanda de sòl industrial que empreses consolidades al nostre municipi van fer al seu dia. Empreses que volen créixer a Agramunt en un futur proper i que necessiten superfície per poder fer-ho. Des de la primera petició dels empresaris, la voluntat del consistori sempre ha estat contribuir perquè totes aquestes empreses puguin ampliar el seu negoci. Amb passos com aquest, Agramunt continuarà sent un espai empresarial i industrial de referència, amb un objectiu estratègic clar que aposta per la dinamització de l'economia local consolidada i on és accessible i atractiu desenvolupar un negoci. Creiem que no fer costat a aquest conveni és deixar passar una bona oportunitat que aportarà capital i valor afegit al nostre municipi i que facilitarà la generació de llocs de treball a Agramunt.

Acabarem aquest escrit, explicant-vos que tampoc no acabem d'en-

tendre el sentit de vot de Junts per Agramunt a la modificació de la taxa de prestació del servei de la llar d'infants municipal. En el ple ordinari celebrat el 25 de maig, el nostre grup va votar a favor de la modificació dels preus públics de la Llar d'Infants Municipal l'Era d'Agramunt per poder incorporar la gratuïtat de l'escolarització del curs 12 tal com marca la Generalitat de Catalunya per al curs vinent. Davant d'aquesta bona notícia, tots els consistoris de Catalunya s'han vist obligats a fer una modificació de les seves taxes per poder incloure aquesta gratuïtat i regular així els serveis, deixant clar que la gratuïtat només s'oferirà dins un horari marc establert pel departament. Es tractava, doncs, d'un tema burocràtic, que no va implicar cap augment de taxes, simplement s'havia d'incloure aquesta gratuïtat per poder-la aplicar a

les ordenances vigents. El vot en contra l'entendem com una manifestació en contra d'aquesta gratuïtat.

Com a grup, estem molt satisfets per la feina feta i ens quedem amb el retorn positiu de bona part dels agramuntins i dels seus empresaris. Continuarem treballant per aconseguir els nostres objectius per fer un Agramunt millor.

Enhorabona i endavant

Aquest mes de juny es publicarà el número 700 de la revista *Sió*. Des d'aquí volem agrair a totes les persones que han format part de la revista local al llarg dels seus cinquanta-vuit anys d'història, i felicitar-los per la feina feta, per l'esforç, la constància, la rigurositat i el treball realitzat fins ara. També volem encoratjar-vos a seguir treballant perquè puguem continuar tenint men-

sualment la revista a les nostres mans.

Any Viladot

El nostre petit homenatge, a l'Any Viladot, uns versos a cada escrit mensual:

“Per poder estar junts en l'eternitat del no-temps, ho he previst tot, Urc, i des d'ara deixo escrit que un cop incinerats els nostres cossos, les cendres siguin esventades des de dalt de tot del Pilar d'Almenara perquè així es puguin perdre per damunt dels timons, dels fonolls, dels garrics, de les alzineres, o perquè es puguin barrejar amb el vol de la garsa, de la perdiu, de la cadernera. I un cop acomplert el testament, puguem descansar plegats en la infinitud del no-res, en l'indret on els mots es confonen, en tot cas amb la remor del firmament”. *Itineraris interiors* (re-edició 2021), Guillem Viladot. ■

CASALET D'ESTIU PER A NENS DE 0 A 3 ANYS

L'Ajuntament ha decidit tirar endavant un any més el servei de casalet d'estiu per a nens en edat de llar d'infants. La decisió s'ha pres després de la bona acollida per part de les famílies que van fer ús del servei l'any passat i davant la petició de donar-hi continuïtat aquest any. Per això, durant el mes d'agost, les famílies amb infants d'edats dels 0 als 3 anys podran gaudir d'aquest servei.

El servei s'oferirà de dilluns a divendres de 9 a 13h a les instal·lacions de la llar d'infants municipal l'Era d'Agramunt i començarà el dilluns 1 d'agost. El cost d'aquest servei és de 115€, i els nens que no hagin estat matriculats al curs escolar corresponent, també hauran de pagar l'assegurança que són 15€. Per poder posar en funcionament el servei hi haurà d'haver un mínim de 5 infants inscrits.

Per a més informació, les famílies interessades es poden posar en contacte amb la mateixa llar d'infants o a les oficines de l'ajuntament.

DIA DE L'ARBRE

L'Ajuntament va celebrar el Dia de l'Arbre amb una plantada d'arbres amb els alumnes de tercer de primària de l'Escola Macià-Companys i del Col·legi Mare de Déu del Socors. Concretament, van plantar una quinzena de xiprers i quatre roures.

A més, els dos centres i les dues llars d'infants es van sumar a la iniciativa *Arbre Team - fes créixer la llavor*. Les classes van rebre un brot de pi pinyoner que hauran de cuidar i fer créixer. Des d'aquí volem agrair la implicació i col·laboració dels serveis municipals, dels jardiniers i dels Bombers Voluntaris d'Agramunt.

FONT: AJUNTAMENT

2n CONCURS DE COMPOSICIÓ DE SARDANA D'AGRAMUNT

L'Escola de Música d'Agramunt conjuntament amb la regidoria de Cultura i Educació de l'Ajuntament, han decidit tirar endavant el segon concurs de composició de sardanes després de l'èxit de la primera convocatòria i de la bona acollida que va tenir el concurs l'any passat. Enguany, a més, gràcies a la col·laboració de la Indicació Geogràfica Protegida del Torró d'Agramunt, s'ha pogut establir un segon premi al concurs. Per tant la dotació econòmica total del concurs serà de 1.500€ repartits en dos guardons. Tota la informació del concurs, així com les bases de participació, les podeu trobar al web www.agramunt.cat

TREBALLS PER RETIRAR LES PLAQUES DE FIBROCIMENT

Es retiren les plaques de fibrociment amb amiant que hi havia a la coberta de la caseta i al porxo del pati exterior de l'Escola de Música. Un grup d'operaris d'una empresa autoritzada ha retirat totes les plaques que contenien amiant i aconseguir així minimitzar el risc que l'amiant comporta per a la salut i per a una millora ambiental. El pressupost total de l'actuació ha estat de 5.398,32€. Per finançar-lo, l'Ajuntament disposa d'una subvenció del 100% de l'import de l'Agència de Residus de Catalunya dins la convocatòria 2020, concretament d'ajuts en actuacions de retirada en origen de residus de materials d'aïllament i de la construcció que continguin amiant.

FONT: AJUNTAMENT

CURS ART I TERRITORI

Agramunt acollirà del 7 al 9 de juliol una nova edició del curs Art i Territori, un dels cursos d'estiu que organitza la Universitat de Lleida.

El tema central d'aquesta vuitena edició són les fibres vegetals que, al llarg dels segles, han estat presents en la vida quotidiana durant la nostra evolució cultural i progrés econòmic. Julia de la Cal (artista i dissenyadora), Núria Costa

Balasc (artista i economista), Glòria Jové Monclús (UdL), Joan M. Minguet Batllori (escriptor) i Pau Minguet Sánchez (Fundació Privada Guillem Viladot) formaran part de l'equip docent d'aquesta edició. Les inscripcions ja estan obertes i es poden fer a través de la web de la UdL.

CICLE EM'SONA

L'Escola Municipal de Música d'Agramunt, juntament amb l'Ajuntament i les juntes administratives dels pobles del municipi de Mafet i Montclar, han organitzat per primera vegada el cicle Em'sona. Es tracta de dos concerts de primavera que alumnes de l'Escola de Música han fet a les poblacions de Mafet i Montclar durant dos diumenges del mes de maig. L'objectiu del cicle és doble: per una banda, portar activitat cultural als pobles del municipi i, al mateix temps, que els alumnes puguin ficar en pràctica, davant de públic, els coneixements i les cançons que han anat assajant durant el curs.

REFRESCA'T A L'URGELL

Les piscines municipals d'Agramunt s'han adherit un any més a la campanya impulsada pel Consell Comarcal de l'Ur-

FONT: AJUNTAMENT

gell "Refresca't a l'Urgell" que consisteix en un carnet únic que permet entrar a quinze piscines de la comarca. Totes les persones interessades en obtenir aquest carnet es poden dirigir a les taquilles de les piscines on podran fer els tràmits. ■

Ortopèdia Esteve

nova adreça: Carrer de Sant Pere Claver, 1 973 312 171 TÀRRAGA

complements de bany

llits i cots

pròtesis mamàries

mobilitat

AJUDEM A MILLORAR LA QUALITAT DE VIDA DE LES PERSONES

CANT DE L'ENYOR

Ni que només fos
per veure't la claror dels ulls mirant el mar.
Ni que només fos
per sentir el frec d'una presència.
Ni que només fos
poder-nos dir un altre adéu serenament.
Ni que només fos
pel suau lliscar d'un temps perdut al teu costat.
Ni que només fos
recórrer junts el bell jardí del teu passat.
Ni que només fos
perquè sentíssis com t'enyoro.
Ni que només fos
per riure junts la mort.

(Lluís Llach)

10è ANIVERSARI

Xavier Corts Navarro

que morí cristianament el dia 5 de maig de 2012, als 42 anys d'edat.

A. C. S.

La família el manté sempre viu en el seu record.

Jo veig la fi sense temença
com un descans per al meu cos,
i veig venir la recompensa
per Déu promesa al meu esforç.

Me'n vaig allà, al sojorn dels Àngels,
on no rebré cap més refús,
per cantar amb ells goigs i lloances
eternament al bon Jesús.

Ha pujat a la casa del Pare

Julià Corts Pons

que morí cristianament el dia 22 de maig de 2022, a l'edat de 85 anys,
havent rebut els S.S. i la B.A.

E. P. R.

Els qui l'estimem: Encarna; fills, Pepita i Agustí, + Pere i Carme, Julià, + Xavier, Sònia i Dimitri,
Ivan; nets, besnets, germana, Montserrat; nebots, cosins i família tota,
us preguem una oració pel seu descans etern.

Agramunt, maig de 2022

JULIOL 2022

Mes de 31 dies, setè del nostre calendari (Calendari Gregorià). Era el cinquè mes de l'antic calendari romà i el Senat de Roma li va canviar el nom en honor a Juli César que havia promogut una gran reforma del calendari, deixant-lo bàsicament en el format actual.

El **dia 1** el sol surt a les 6h 20m i es pon a les 21h 29m.

El **dia 31** el sol surt a les 6h 43m i es pon a les 21h 12m.

El dia 22 el sol entra a la constel·lació del LLEÓ.

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI

El juliol és un mes poc ric en tradicions populars i festes ja que era l'època en què la majoria de la gent es dedicava a segar i a batre la collita dels cereals i aquesta era l'activitat primordial i la més important de tot l'any. En el refranyer sobresurten el conceptes de molta calor i la pluja i les tronades pròpies de l'època.

*Pel juliol,
pobres dels que estan al sol.*

La grama i les altres herbes menjadores dels sembrats s'extirpen i es destrueixen totalment si es llauen o s'arrenquen en la lluna nova de juliol. En èpoques passades en que hi havia llops a les muntanyes, els pastors que guardaven els ramats eren els que més en patien les conseqüències, per això creien que els cadells de llop arribaven en aquesta època de l'any a la pubertat, es lliuraven a la cacera i començaven a fer-se

Les fases de la lluna:

- Quart creixent ☾ **el dia 7**, a les 4:14 h
- Lluna plena ○ **el dia 13**, a les 20:37 h
- Quart minvant ☽ **el dia 20**, a les 16:18 h
- Lluna nova ☽ **el dia 28**, a les 19:55 h

molt perillosos.

*El gram es mor tot sol
si es llaura en lluna nova de juliol.*

Dia 22: Santa Magdalena. Era la patrona i advocada dels apotecaris, dels herbolaris i dels barbers, segurament per raó del pot d'ungüent que va untar els peus de Jesús.

*Per Santa Magdalena,
l'avellana plena,
i per Sant Llorenç
clava-li les dents.*

Dia 25: Sant Jaume, apòstol.

Dia 26: Santa Anna. Les mestresses de casa s'encomanaven a Santa Anna per tal que els protegís els cuinats i els guisats i els fes sortir ben saborosos i apetitosos.

*Quan l'olla és al foc,
se'n cuida Sant Roc,
i quan ja és cuinada,
se'n cuida Santa Anna.*

*Per Santa Anna,
ràims a la parra.*

Dia 31: Sant Ignasi de Loiola, fundador de la Companyia de Jesús (els jesuïtes).

Ramon Bernaus i Santacreu

Demografia

(Mes de maig de 2022)

NAIXEMENTS

Ecaterina Negro	dia 2
Fèlix Rondon Martínez	dia 3
Fanta Coulibaly	dia 8
+ 1 naixement sense autorització	

MATRIMONIS

Dos, sense autorització de publicar-lo

DEFUNCIONS

Dolors Espinal Amigó	96 anys, dia 5
Lucia Torralbo Navarro	95 anys, dia 9
Rosario Vila Cunyat	97 anys, dia 10
Ramon Coll Solans	70 anys, dia 10
Miquel Bertran París	98 anys, dia 12
Josep Sola García	80 anys, dia 14
Rosa Pérez Balasch	95 anys, dia 14
Pau Costafreda Corrales	92 anys, dia 14
Miquel Noguera Pla	93 anys, dia 17
Emília Caballol Boix	98 anys, dia 18
Julià Corts Pons	85 anys, dia 22
Ana Fernández Castro	88 anys, dia 20
(+ 1 defunció sense autorització)	

Informació facilitada pel Registre Civil amb les dades convenientment autoritzades.

JOSEP ROVIRA

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MAIG

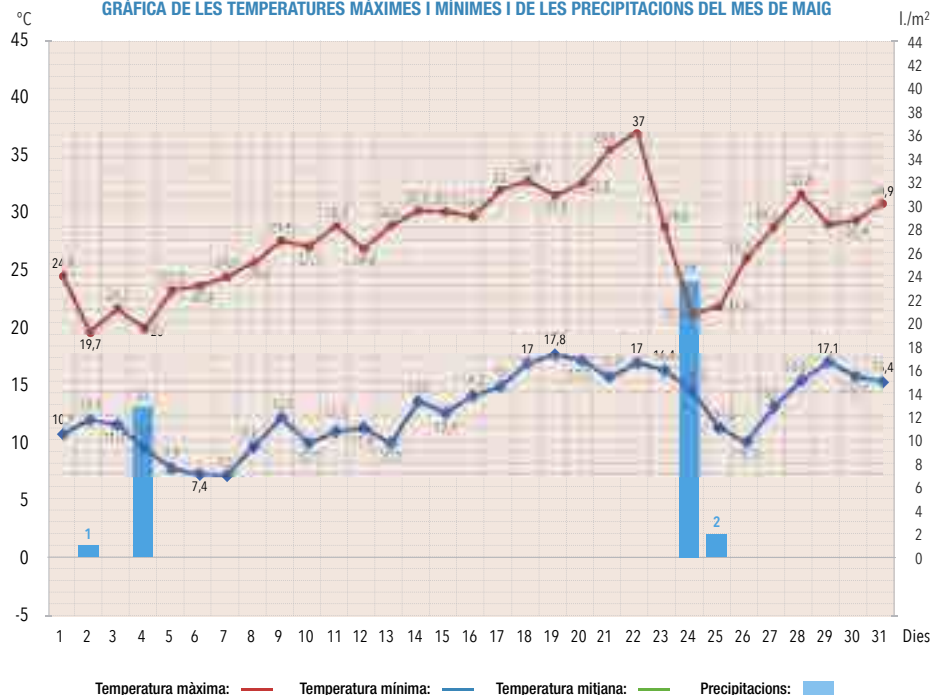
Dia 2.....	1,0 l./m ²
Dia 4.....	13,0 l./m ²
Dia 24.....	24,0 l./m ²
Dia 25.....	2,0 l./m ²
TOTAL.....	40,0 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DE MAIG

Màxima del mes.....	37°, dia 22
Mínima del mes.....	7,3°, dia 7
Oscil·lació extrema mensual.....	29,7°
Mitjana de les màximes.....	27,8°
Mitjana de les mínimes.....	13,0°
Mitjana de les mitjanes.....	20,4°

Observadors: Xavier Asensio i Ramon Torres

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS DEL MES DE MAIG

Ha pujat a la casa del Pare als 88 anys

Ana Fernández Castro

El seu espòs, Joaquín Cifuentes; els seus fills, Paquito(+), José Antonio, Joaquín f.c.b.; la seva filla política, Lourdes Cases; les seves netes, Lourdes i Elisabeth, i tota la família us preguem que la tingueu present en les vostres pregàries i en el vostre record.

Agraïm de tot cor les mostres de condol i d'afecte que hem rebut de tanta gent per tant dolorosa separació temporal. Així com agraïm també el bon fer dels Professionals del CAP d'Agramunt, especialment el de la Dra. Meritxell Torres i de la infermera Magda Mitjavila, i a l'equip PADES, que durant tant de temps han tingut cura de la mare i ens han donat suport a la família.

A tots moltes gràcies.

“No vàrem triar tenir-la com a esposa i mare i àvia, senzillament vàrem tenir sort, Déu ens va fer un gran regal. Fou una gran dona perquè va ser senzilla, perfectament imperfecta, plena d'amor incondicional, com son totes les mares. No oblidem de donar petons i abraçades a aquells que estimem abans no arribi el dia que no puguem donar-los-hi”.

TANCA ELS ULLS

I no deixis que les ferides s'endureixin al cor,
que no reposin al pou de l'ànima.
Recorda, si plou dins teu,
que caminar cura les ferides.
Que viure, viure no és estar vius,
viure és l'actitud d'omplir la vida.
La vida, allò que passa quan tu rius.

Ehhhhh... si la nit t'espanta, vine aquí,
tinc un circ de cançons fins a l'alba.
Ehhhhh, quan et plogui a dins, vine a casa,
tanca els ulls si no veus el camí.

Txarango

JAUME MARQUILLES MARQUILLES

Onzè aniversari
(25 de maig de 2011)

A.C.S.

Sempre estaràs en el cor dels qui t'estimen.

Agramunt, maig de 2022

Les 7 diferències

per Ricard Bertran

Dibuix ploma de la masia l'Isidori fet per Ramon Creus per a la secció sobre les masies del terme que a principis dels anys setanta es va publicar a les portades de *Sió*. Ara s'ha acolorit per fer-lo servir per al cartell anunciador de la festa "De Riella a Viladot" que s'hi celebrarà el divendres 8 de juliol.

La imatge de l'esquerra és l'original, mentre que a la de la dreta s'han fet set modificacions.

A veure si les trobeu!

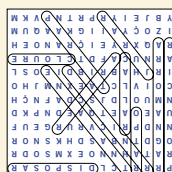
Coordina Rosa Maria Sera

SOPA DE LLETRES

Busqueu les paraules corresponents:
ARROMANGAR, CALLAR, CLOURE,
DESTINAR, DISPOSAR, ENDAVANT, JURAR,
OPTAR, PARTIT, PRONUNCIAR, RECARA

P	R	R	R	T	Ç	L	D	I	S	P	O	S	A	R
R	A	T	A	H	N	N	O	E	X	M	S	O	D	R
O	G	D	T	N	B	A	S	D	H	K	S	N	O	R
N	N	D	P	R	I	Ç	V	R	U	R	G	E	U	F
U	A	E	O	A	E	T	Q	A	E	D	N	P	K	D
N	M	U	O	L	D	J	S	C	D	A	F	N	Ç	H
C	O	I	V	L	C	T	A	E	X	N	M	J	H	O
I	R	J	H	A	B	R	I	B	D	I	E	O	S	L
A	R	N	U	C	A	F	D	T	C	L	O	U	R	E
R	A	Q	X	R	Y	E	I	Ç	R	A	N	O	E	H
I	Z	O	Ç	Y	A	I	I	G	K	A	A	Q	U	M
Y	B	J	E	I	Y	R	P	R	T	N	P	V	K	M

Solució a la
Sopa de Lletres:

Solució a les
7 diferències:

Solució al
SUDOKU:

6	4	3	8	7	2	5	9	1
1	8	9	5	4	3	2	7	6
2	5	7	6	1	9	4	8	3
9	6	1	7	2	4	8	3	5
8	2	4	9	3	5	6	1	7
7	3	5	1	6	8	9	4	2
3	9	6	2	8	1	7	5	4
5	1	2	4	9	7	3	6	8
4	7	8	3	5	6	1	2	9

SUDOKU

Ompliu les caselles buides dels requadres de 9x9 quadrats, amb xifres de l'1 al 9, sense repetir cap número en una mateixa fila, en una mateixa columna, ni en una subquadrícula de 3x3.

	7	8			6			
			4					8
3		6			1	7		
								2
8	2	4				6	1	7
9								
			7	6		4		3
1					3			
			8			5	9	

Ha pujat a la casa del Pare

Maria Dolors Esteve Setó

FORN CAMATS

que morí cristianament el dia 1 de juny de 2022, a l'edat de 79 anys,
havent rebut els S.S. i la B.A.

E. P. D.

Els qui l'estimem: espòs, Josep M. Camats Nadal; fills, Eva i Albert, Josep i Sílvia;
nets, Roger i Jaume; nebots, Mercè i Josep; cosins i família tota us agraïrem
una oració pel descans etern de la seva ànima.

Recordeu la mama, la Dolors, darrere el taulell amb els seus llavis pintats; somrient, guapa,
amorosa, generosa, forta i lluitadora fins al seu últim alè. Descansa, mama; ara sí... descansa.
Gràcies per totes les vostres paraules i mostres de condol i pel suport al papa durant tots
aquests anys.

Eva i Josep

Granollers de Segarra - Agramunt, juny de 2022

L'OBJECTIU DEL ROBERT

Esparver cendrós (*Circus pygargus*)

Imatge d'una jove femella. Espècie en marcada regressió a la dècada dels 80, ja que fa el niu dins dels camps de cereals. Poques setmanes abans de començar a segar, l'any 1989 va arribar a una situació crítica amb tan sols dues parelles nidificant a Catalunya. A partir de llavors es van iniciar projectes de recuperació i el 2021 per primera vegada se superen el centenar de parelles, 102 exactament.

Serra d'Almenara,
juny 2022

ROBERT FENELLA

LA CALAISERA

per SERAFINA BALASCH PUIG

SERAFINA BALASCH PUIG

Setè aniversari

Josep Bertran Puigpinós

Pels bancals de Riella,
hores de migdiada
sota un sol que calcina
els rostolls i la palla.

L'era mira amb un ull
de claror incendiada
mentre el gall fa l'amor
a les gallines blanques.

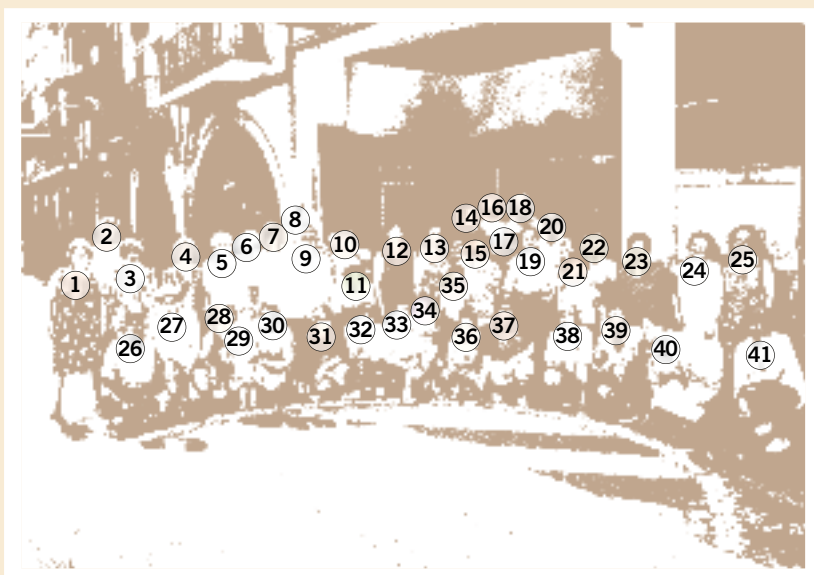
Masia antiga exulta,
magistral, la substància.

Guillem Viladot
La Masia
Estiu de 1997

Agramunt, juny de 2022

Aquest mes publiquem una foto de família de l'any 1995 de veïns del carrer de Sió després d'engalanar-lo per a la festivitat de Corpus. Ells durant molts anys "rivalitzaven" especialment amb els del carrer de Vilavella per veure quin dels dos quedava més ben guarnit. Es confeccionaven les tradicionals catifes de flors emmarcades amb sanefes fetes amb serradures acolorides. La veritat és que eren els dos carrers més vistosos dels que passava la processó. Estem contents perquè hem pogut identificar totes les persones que hi surten.

- 1) Encarna González. 2) Joan Cuñat. 3) Cèlia Farreny. 4) Esperança Llovera. 5) Angeleta Súra. 6) Teresa Sans. 7) Sandra Llanes. 8) Josep M. Cuñat. 9) Eva Cuñat. 10) Socós Torres. 11) Xavier Burgués. 12) Carme Pedrol. 13) Magda Vicens. 14) Alfonso (gendre cal Martra). 15) Carme Villegas. 16) Quim Martí. 17) Lurdes Jovell. 18) Ramon Cuñat. 19) Josefina Ortiz. 20) Maribel Domingo. 21) Anna Vilalta. 22) Àgueda Torrente. 23) Maria Brils. 24) Javierra Segon. 25) Anna M. Llagunes. 26) Pere Riera. 27) Blanca Riera. 28) Ramona Oliva. 29) Ramon Cuñat Llanes. 30) Martí Cuñat. 31) Ramona Solé. 32) Laura Pampalona. 33) M. Carme Castellà. 34) Núria Martí Pampalona. 35) Gemma Martí Pampalona. 36) Ester Torrents. 37) Marta Torrents. 38) M. Isabel Martorell. 39) Júlia Jou. 40) Antònia Núñez. 41) Cote Niubó.

FOTO: JOSEP ROVIRA

Hi ha indrets de la vila que aparentment continuen igual que anys enrere perquè no s'ha modificat cap construcció, tal com passa en aquesta cruïlla de les avingudes Jaume Mestres i Agustí Ros. No obstant sí que ha canviat tot l'entorn. La imatge d'ahir és de només fa tres anys, però podem veure que a l'Av. de Jaume Mestres es van arranjar les voreres traient totes les places d'aparcament. Es van enretirar tots els arbres vells i se n'hi va plantar de nous. A l'Av. d'Agustí Ros es van modificar els aparcaments, posant-los en format de bateria inversa. Ara aquest vial és d'una sola direcció. Tot i que no s'aprecia gaire, en primer terme a l'esquerra han desaparegut les instal·lacions del cine Avenida que s'han convertit en un aparcament d'un supermercat. I la senyalització viària de la zona també és totalment nova.

FOTO: JOSEP ROVIRA